

வீரையன் அம்மாளை

பதிப்பாசிரியர் :

“ பெரும்புலவர் ”

டாக்டர் அ. மா. பரிமணம், எம். ஏ., எம். லிட., பிஎச். டி.,

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்

வீரையன் அம்மாளை

பதிப்பாசிரியர் :

“ பெரும்புலவர் ”

டாக்டர் அ. மர. பரிமணம், எம். ஏ., எம். லிட., சிஎச். டி.,

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அ. வீரையா வாண்டையார் நினைவு திரு. புட்பம் கல்லூரி, பூண்டி.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நிருவாகக் குழுவினருக்காகக்

கௌரவ காரியதரிசி

வித்துவான் அ. வடிவேலன் அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

முன்னுரை

வீரையன் அம்மாளை என்னும் இந்நூல் தலைப்பு சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைந்துள்ளது. மதுரை வீரன் அம்மாளை என்றால் யாவரும் அறிவர். இந்நூலாசிரியர் அம்மாளை என்னும் நெடும் பாடல் வகையில் மட்டும் இந்நூலை அமைக்காது வெண்பா, விருத்தம், கலித்துறை, கொச்சகம், தாலாட்டிசைக்கும் தனி நடைப் பாடல் முதலியவற்றால் படைத்துள்ளார். கதைத்தலைவன் மனித ராகத் தோன்றி தம் வீரத்தொண்டினால் மக்கள் உள்ளத்தில் தெய்வமாக இடம் பெற்றவர். இந்நூலில் வீரமும், காதலும் விரித்துப் பேசப்படுகிறது. உவமை நயங்களும் கருத்து மிக்க கற்பனைச் செறிவும் படித்து இன்புறத்தக்கன. வீரையன் மீது 'மதுரை வீரன் அம்மாளை', 'மதுரை வீரசுவாமி கதை', 'வீரையன் அம்மாளை' என்று மூன்று நாட்டுப்பாடல்கள் உள்ளன. தமிழிலுள்ள எந்த அம்மாளைப்பாடல் தலைவரைப்பற்றி மூன்று நாட்டுப்பாடல்கள் அமைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்ற செய்தியைப் பதிப் பாசிரியர் அவர்களும் தம் ஆய்வுரையில் தெளிவாக்கி உள்ளார்கள். இக்கதையைத் தமிழுலகம் நன்கறிந்திருப்பினும் இப்பெயரில் வெளி வரும் இந்நூல் நாட்டுப்பாடல்களை ஆய்வு செய்பவர்களுக்கு உதவியாய் அமையுமெனக் கருதி வெளியிடலானோம்.

இந்நூலின் பதிப்பு வேலையைத் தக்கவரிடம் ஒப்படைக்க விழைந்து பூண்டி. அ. வீரையா வாண்டையார் நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி, தமிழ்த்துறைத்தலைவர், பெரும்புலவர் டாக்டர் அ. மா. பரிமணம் அவர்களிடம் இப்பொறுப்பை ஒப்புவித்தோம். அவர்களும் தமது ஆழ்ந்த புலமையாலும், அனுபவத்தாலும் நூலை நன்முறையில் பதிப்பித்தும் தக்க ஆய்வுரை எழுதியும் தந்தார்கள். அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றிகலந்த பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும் இந்நூல் நன்முறையில் வெளிவரத்தக்க வகையில் செயலாற்றிய துணைநூலகர் திரு ம. சீராளன், பி. ஏ., அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியதாகும்.

இதனை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த தஞ்சாவூர் ஜெமினி அச்சகத்தாருக்கும் எங்கள் அன்பு கலந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்நூல் வெளிவர ஆக்கமளித்தும், இத்தகைய பணிகளுக்கு ஊக்கமளித்தும் வரும் நமது தமிழக அரசை நன்றியோடு போற்றி மகிழ்கின்றோம்.

தஞ்சாவூர். }
24-2-1979. }

அ. வடிவேலன்
கௌரவ காரியதரிசி.

பதிப்புரை

“வைய மீன்றதொன் மக்கள் உளத்தினைக்
கையி னாலுரை கால மிரிந்திடப்
பைய நாவையசைத்த பழந்தமிழ்
ஐயை தாள்தலைக் கொண்டு பணிசுவாம்”

பழமைச் சிறப்பும் புதுமைப் பொலிவும் கொண்டு விளங்கும் தஞ்சைத்தரணி பெற்றுள்ள சிறப்புக்களுள் சோழப்பேரரசர் படைத் தளித்த பெருங்கோயிலும், மராத்திய மன்னர் காத்தளித்த சரசுவதி மகால் நூலகமும் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். முன்னது தமிழ் மக்கள் தம் பண்பாட்டுயர்வினைப் பக்தி அடிப்படையில், காட்சி அளவையால் உலகிற்குணர்த்தி நிற்கும் கலைச்சின்னமாக இலங்கப் பின்னது அதனை ஞான அடிப்படையில் கருத்தளவையால் உணர்த்தும் கலைக் கருவூலமாக விளங்குகின்றது.

ஞானக் களஞ்சியம் என்னும் கருத்தில் ‘சரசுவதி பண்டாரம்’ என்று கல்வெட்டுக்களில் பேசப்பெறும் சிறப்புடைய சரசுவதி மகால் நூலகம், ஆற்றுப் பெருக்கற்ற நிலையிலும் தன்ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும் ஆற்றினைப் போல, வளம் குறைந்த நிலையிலும், வட மொழி, தமிழ் முதலிய பன்மொழிகளிலமைந்த அரிய பல நூற் செல்வங்களை அச்சிட்டு வழங்கும் தொண்டினை அயராது மேற்கொண்டு வருகிறது. அரிய கலைச்செல்வங்களைப் போற்றிக் காத்து வளர்க்க வேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் மராத்திய மாமன்னர்-கலைக்காவலர்-சத்ரபதி சரபோஜி அவர்கள் தொடங்கிய பணி இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெறுவது அறிந்து இன்புறத்தக்கதாகும்.

சரசுவதி மகால் நூலகம் ஆற்றிவரும் தமிழ்ப்பணியின் பயனாய் வெளிவந்துள்ள அரிய தமிழ்நூல் வரிசையில் அம்மாளை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகை சார்ந்த சில நூல்கள் உள்ளன. அவ்வரிசையில் ‘வீரையன் அம்மாளை’ எனப் பெயரிய இச்சிறு நூலும் இடம் பெறுகிறது. இந்நூலகத்தின் முந்திய வெளியீடான இராமையன் அம்மாளை, தமிழக வரலாற்று மாந்தருள் ஒருவரைப் பற்றியது. அண்மையில் வெளிவந்த கஞ்சனம்மாளை புராண இதிகாசத் தலைவராக விளங்கும் தெய்வத்தினைத் தலைவராக கொண்டமைந்தது. வீரையன் அம்மாளை என்னும் இந்நூல், மனிதராகத் தோன்றித் தம் வீரத்தொண்டினால் மக்கள் உள்ளத்தில் தெய்வமாக இடம் பெற்ற ஒருவரைப் பற்றியது.

இந்நூலின் பிற்பகுதி கிடைக்காமையால் இது நிறைவு எய்தாத நூலாக உள்ளது. இதனை இந்த நிலையில் சரசுவதி மகால் நூலகம் தன் வெளியீடாக வெளியிட முன் வந்தது பாராட்டத்தக்க அரிய செயலாகும். மனிதன் தெய்வமாகிப் போற்றப்படும் நிலையில் அமையும் நாட்டுப்பாடல்கள் காலஇட வேறுபாடுகளால் கதையமைப்பிலும் கற்பனையிலும் பல்வகை மாற்றங்கள் எய்தி வளர்ச்சியடைதல் கூடும். இவ்வுண்மை, மதுரை வீரசுவாமி கதை, மதுரை வீரன் அம்மாளை என்ற பெயரில் நாட்டுப் பாடல்களாக அமைந்து முன்னரே வெளிவந்துள்ள நூல்களோடு இந்நூலினை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் புலனாகும்.

வணிக நோக்குடைய நூல் வெளியீட்டாளர்கள் முழுதும் கிடைக்காத இதுபோன்ற நூல்களை வெளியிட முன்வாரார். இந்நூலினைச் சரசுவதி மகால் நூலகம் வெளியிட முன்வராதிருந்தால், நாட்டுப்பாடல் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மதுரைக் காமராசர், சென்னை முதலிய பல்கலைக்கழகங்களால் ஊக்கம் பெறும் இக்காலத்தில், நாட்டுப்பாடல் வளர்ச்சி வரலாற்றில் அரிய உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் இவ்வேடு ஆய்வாளர்கள் எளிதில் காணமுடியாத படி ஒரு மூலையில் முடங்கிக் கிடந்திருக்கும். இந்நூல் வெளியீட்டால் சரசுவதி மகால் நூலகம் நாட்டுப் பாடலாராய்ச்சிக்கு அரியதொரு தொண்டினை ஆற்றிய பெருமையைப் பெறுகின்றது.

வீரையன் அம்மாளை என்னும் இந்த நூலினைச் செம்மை செய்து வெளியிடும் பணியினைச் சரசுவதி மகால் நூலகம் எனக்கு நல்கியது. அதனை எனக்களித்த பணியாகக் கருதி உவந்தேற்றுக்கொண்டேன். இப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி வேண்டிய போது அன்புடன் அனுமதி வழங்கிய, பூண்டி அ. வீரையா வாண்டையார் தினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி ஆட்சிக்குழுச் செயலர் தாளாளரும், அகப்புறத்தாய்மையும், ஆன்மீக நாட்டமும் பன்மொழிப் புலமையும் பண்பொளிர் பாங்கும் திகழத்திகழும் திருமனச் செம்மலுமாகிய திருவாளர் கி. துளசி ஐயா வாண்டையாரவர்கட்கும், இவ்வெளியீட்டுப் பொறுப்பினை எமக்கு நல்கியுதவிய பேரறிஞர், முதுபெரும் புலவர் சரசுவதி மகால் நூலக மதிப்பியற்செயலர் உயர்திரு வித்துவான் அ. வடிவேலரவர்கட்கும் என் இதயங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வெளியீட்டினை நான் செம்மையாகச் செய்து முடிப்பதற்குப் பலவகையிலும் அன்போடு உதவியாக விளங்கிய சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்துனை நூலகர் உயர்திரு ம. சீராளன் பி. ஏ. அவர்கட்கும், நூலகத் தமிழ்ப்புலவர் இனிய தண்பர் உயர்திரு வித்துவான் சொக்கலிங்கம் அவர்கட்கும் என் உளமார்ந்த நன்றியைப் புலப்படுத்திக்கொள்கின்றேன்.

தஞ்சை, }
21-10-78. }

அன்பன்,
அ. மா. பரீமணம்.

வீரையன் அம்மாளை

ஆய்வுரை

இசை நலம் :

இசை இனியது, இன்பம் பயப்பது. அது இயலின் அறிவுக் கூற்றையும், நாடகத்தின் செயற்கூற்றையும் இசைத்து நிற்பது. பாடுவோரையும் கேட்போரையும் இசைத்து நிற்பது. அஃறிணை உயிர்களும், உயிரற்ற அஃறிணைப் பொருள்களும் இசைக்கு இசையு மென அறிகின்றோம். மக்களுடைய மொழிகள் ஏட்டில் இடம்பெறு முன்னரே அவர்தம் இசை இதயத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டது. மக்கள் உருவாக்கிய இலக்கியங்களுக்கு இசை பெருந்துணை புரிவதாக அமைந்தது. இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இசை அடிப்படையாக அமைந்தமையால் இலக்கிய வகைகளுள் பாட்டுக்கலை உயர்ந்தது என்றும் தூயது என்றும் அறிஞர் கருதுவாராயினர். மனிதன் படைத்துக் கொண்ட இன்ப வாயில்களுள் இசையே முதன்மையானது. இசை மலிந்த பாடலின் இன்பத்தில் திளைத்த பாரதியார், அதன் பெருமை கூறுங்கால் அது நான்முகன் படைப்புக் களில் மிகவும் விந்தையானது என்ற கருத்தில்,

“ ஆனாலும் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
காணுமதம் படைத்த காட்சிமிக விந்தையடா
காட்டு நெடுவானம் கடலெல்லாம் விந்தையெனில்
பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம்பாரின்மீசை இல்லையடா ”

எனக்கூறி வியக்கின்றார். இசையினை ‘நாதங் சேரும் நயம்’ என்றும், அஃதளிக்கும் இன்பத்தினை ‘உவமையிலா இன்பம்’ என்றும் கூறுகின்றார்.

நுட்பங்கள் நிறைந்து நாதமயமாகத் திகழும் தனி நிலையில் இசையினை எல்லோராலும் முழுதும் நுகரக்கூடும் என்று கூற முடியாது. அதுவே மொழியோடு கலந்து வெளிப்படுங்கால் பாமரரும் நெஞ்சுருகி நிற்கும் நிலை எய்துவர். பாரதிப்பாவல ருடைய கவிச்சிறப்பினை உணர்த்த வந்த கவிமணி,

“ பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா — அவன்
பாட்டைப் பண்ணோடொருவன் பாடினாடா.
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனே யடா ”

என்று பாராட்டும் பாராட்டுரையில் இவ்வுண்மை புலனாகிறது. தனியே ஒருவர் பாடும் பாட்டிசையில் மயங்கிய மக்கள் பலராகச் சேர்ந்து பாடி மகிழலாயினர். பலர் சேர்ந்து பாடும் கூட்டமுதப் பாட்டின் பயனை அறிந்தவர்கள், தாங்கள் புரியும் வேலையில் அவ்வாறு பாடுவது, துன்ப நீக்கத்திற்கும் இன்ப ஆக்கத்திற்கும் வாயிலாக அமைவதனை உணர்ந்து அதனை மேற்கொள்வாராயினர். அவ்வகைப் பாடல்கள் ஏற்றப்பாடலாக, நெல்லிடிக்கும் கோற் றெடியார் குக்கூ எனப்பாடும் ஒலியாக, சுண்ணம் இடிப்பார் சுவை மிகுந்த பண்ணாகப் பரிணமித்தன.

நாட்டுப்பாடல் :

தங்கள் தொழிலுக்கும் இசை துணையாவதறிந்த தமிழ் மக்கள், மிகப் பழங்காலத்திலேயே அதனைப் போற்றிப் பயன் கொள்வாராயினர். “ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய்” என்றும், “இயலிசைப் பொருள்களாகி” என்றும், “பாட்டான நல்ல தொடையாய்” என்றும் தம் இறைவனையே இசைவடிவில் கண்டேத்தும் தமிழ் மக்கள் இசையால் தொழிற்பயன் கொண்டதில் வியப்பில்லையன்றோ! இயற்கையோடியைந்து திணை வாழ்வில் தினைத்த பழந்தமிழ் மக்களின் இசைப் பாடல்கள் குன்றக் குரவையாக, ஆய்ச்சியர் குரவையாக, கானல் வரியாக, கந்துக வரியாக, ஊசல் வரியாக, அம்மானையாக, பாவைப் பாட்டாக, பூவல்லியாக, பொற் கண்ண மாகத் திகழ்ந்த பாங்கினைப் பழந்தமிழ்ப் பனுவல்கள் காட்டுகின்றன.

அவ்வகைப் பாடல்கள் தொடக்க நிலையில் புலவரல்லாத பொது மக்கள் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து அவர்தம் செவிகளையும், சிந்தை களையும் களங்களாகக் கொண்டு நிலைத்தன. அவை நாட்டுப் பாடலாக (Folk Song) - நாட்டவர் பாடலாகப் போற்றப்பட்டன. அப்பாடல்களின் செல்வாக்கினை உணர்ந்த புலவர்கள் அவற்றின் இசையமைப்பினைப் பின்பற்றித் தாங்களும் பாடித் தங்கள் ஏடுகளில் தவழ விட்டனர். இவ்வாறு பொது மக்களின் இசையுணர்விற்குப் புலமக்கள் அளித்த ஒப்புதலை, பாராட்டுதலைச் சிலப்பதிகாரம், திருவாசகம் போன்ற தமிழ்ப் பனுவல்களில் நாட்டுப் பாடலடிப் படையிலமைந்துள்ள இசைப் பாக்களால் அறிய முடிகின்றது. பாடல்களை ஏட்டில் வடிக்கும் வாய்ப்புக்கள் பெருகிய நிலையிலும், மக்கள்தம் செவியைச் செறுவாகக் கொண்டு வாழும் நாட்டுப் பாடல்கள் தோன்றி வாழ்ந்து கொண்டே வந்துள்ளன. தாம் தோன்றும் காலச் சூழலால் நாட்டுப் பாடல்களின் சொற்களில், தொடர்களில், வடிவங்களில் மாற்றங்கள் தோன்றலாமேயன்றி மறைவு தோன்றுவதற்கு ஏதுவில்லை. நாட்டுப் பாடல்களின் சிறப் பையும் வளர்ச்சியையும் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கால், “மலையிலிருந்து தானே வீழும் அருளியாக, காட்டிலே தானே மலர்ந்து மணக்கும்

முல்லையாக, சோலையிலே தானே பாடும் குயிலின் இன்னிசையாக நாடோடிப் பாடல்களும் வளர்ந்தன'' என்று அறிஞர் கி. வா. ஜ. அவர்கள் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அம்மாளை :

வாய்மொழிச் செல்வங்களாக வாழ்வு பெற்ற இசைப் பாவடி வங்கள் புலவர்கள் உதவியால் ஏட்டிலே குடிபுகத் தொடங்கிய பின்னர் அவை இலக்கிய வகை (Genre) களாகப் போற்றப் பெற்றன. வழிநடைப்பாடல்கள் தெம்மாங்கு, சிந்து என்றும், தொழில் துறைப் பாடல்கள் பள்ளு, குறம் என்றும், ஆட்டப் பாடல்கள் அம்மாளை ஊசல் என்றும் இன்னபிற வாகவும் இலக்கிய வகைகளாயின. பிற்காலப் பாட்டியல் நூல்கள் தொகுத்துச் சுட்டும் சிற்றிலக்கிய வகைகளிற் பல இவ்வகையிலமைந்த இலக்கிய வளர்ச்சிகளேயாகும்.

நாட்டுப் பாடல் அடிப்படையில் தோன்றிப் பொதுமக்களாலும், புலமக்களாலும் புரக்கப்பெற்று ஏட்டிலும் மக்கள் இதயத்திலும் இன்றும் நின்றுவாழும் இலக்கிய வகைகளில் அம்மாளை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அம்மாளையின் தோற்ற வளர்ச்சி பற்றிய பல அரிய குறிப்புகள் பேராசிரியர் திரு. கி. கோதண்டபாணி எம். ஏ., பி. ஓ. எல். அவர்களாற் பதிப்பிக்கப்பெற்று, சுரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடாக வந்துள்ள 'கஞ்சனம்மாளை' முகவுரையில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழில் அம்மாளை பற்றி ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டவர்களும் உள்ளனர்.

ஏட்டில் எழுதப்பெருது, நாட்டு மக்களின் வாய்மொழிச் செல்வமாக வளம்பெற்ற பழங்கால அம்மாளைப் பாடல்களின் இயல்புகள் பற்றி, ஏட்டில் இடம்பெற்று இலக்கியங்களாகத் திகழும் நூல்களில் அமைந்துள்ள அம்மாளைப் பாடல்களைக் கொண்டே அறிய வேண்டியுள்ளது. தொடக்க நிலையில் அம்மாளை இரண்டு அல்லது மூன்று பெண்கள் கூடி அம்மாளைக் காய்களை உயரே செலுத்திப் பிடித்து விளையாடும் விளையாட்டுப் பாடலாகவே அமைந்திருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. விளையாடுபவர்களில் ஒருவர் முதலில் ஒரு வினாவை எழுப்புவதும், இரண்டாமவர் அதற்கு விடை பகர்வதும், மூன்றாமவர் அதுபற்றி ஒரு முடிவு கூறுவதுமாக அம்மாளைப் பாடல் அமைந்துள்ளது. இருவர் விளையாட்டாயின் இம் முச்செயல் களையும் இருவரே செய்தனராதல் வேண்டும். விளையாட்டில் ஈடுபடும் ஒவ்வொருவர் கூற்றின் இறுதியிலும் அம்மாளை என்னுஞ் சொல் ஒரு சீராய் அமைந்து காணப்படுகிறது. இதனைச் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக் காதையில் இடம்பெற்றுள்ள அம்மாளைப் பாடல்களால் அறியலாம்.

நாட்டுப் பாடல் நிலையிலிருந்து எட்டுப் பாடலான நிலையில் அம்மாளைப் பாடல்கள் பல மறுதலெய்தி வளரலாயின. ஒட்டக் கூத்தரும் புகழேந்தியும் உறழ்ந்துபாடிச் சோழர் பாண்டியர் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தியதாக அமையும் இரண்டு தனிப்பாடல்களும் அம்மாளைப் பாடலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினைக் காட்டுவனவாக உள்ளன. இப்பாடல்கள் சிலப்பதிகார அம்மாளைப் பாடல்களின் அமைப்பிற்கு வேராக அமைந்துள்ளன. மூவர் வினையாடுவதாக அமையும் அம்மாளைப் பாடல்கள், முதற்பெண் கூறும் ஒரு செய்தியைச் சுட்டி இரண்டாவது பெண் ஒரு வினாத் தொடுக்க, மூன்றாவது பெண் சிலேடை மணங்கமழ விடை கூறி முடிக்கும் பாங்கிலும் தோன்றின. இவ்வகை அம்மாளைப் பாடல்கள் தனிப் பாடல்களாகவும், கலம்பக உறுப்பாகவும் அமைந்தன. பெண்டிர் அம்மாளை பாடியாடும் வினையாட்டின் சிறப்பினால் அவர்கள்மீது பாடப்பெறும் பின்னாத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் அம்மாளை ஒரு பருவமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்களின் வினையாட்டுப் பாடலாக அமைந்த வேறு சில பாடல்களைப் போலவே, அம்மாளைப் பாடலின் அழகையும் ஆற்றலையும் உணர்ந்த மாணிக்கவாசகர் தம் திருவாசகத்தில் 'திருவம்மாளை' என்னும் பகுதியாக இருபது பாடல்கள் பாடியுள்ளார். பொதுவாக மன்னர் பெருமையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு மகளிரால் பாடப்பெற்ற அம்மாளைப்பாடல், திருவாசகத்தில் பக்தர்களுள்ளாரும் இறைவனைப்பாடிப் பரவுவதற்கான இலக்கிய வடிவமாகத் திகழ்கின்றது.

புலமக்களிடத்தில் அம்மாளைப்பாடல் வேறுபாடு எய்தியது போலவே, பொது மக்களிடமும் அப்பாடல் வேறுபாடெய்தி வளர்ந்து வந்துள்ளது. தனிச்செய்யுளாய் வினையாட்டுப் பாடலாக விளங்கிய அம்மாளைப்பாடல், வினையாட்டியல்பு நீங்கப்பெற்று நெடிய கதை கூறிச்செல்லும் பாடலாக உருமாறியது. உடுக்கு, வில் முதலிய கருவிகளின் துணைக்கொண்டு ஒருவரோ சிலரோ பாடப் பலரிருந்து கேட்கும் நீண்டநெடும் பாடலாக அம்மாளைப் பாடல் வளர்ந்தது. தெய்வங்கள் பற்றியும், மானிடத்தலைவர்கள் பற்றியும், புராண நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் நெடிய நாட்டுப்பாடல்கள் தோன்றிப் பாமர மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றன. இதன் சிறப்பினையும் செல்வாக்கினையும் உணர்ந்த புலவர்கள் இந்த அம்மாளை அமைப்பிலும் பாடல்கள் எழுதலாயினர். ரெனி வழிப் பாடலாக நிலவி வந்த இவ்வகைப்பாடலிற் சில எடுகளில் எழுதப் பெற்றன. பஞ்சவர்கள் கதை அம்மாளை, வீனாயன் அம்மாளை போன்றன நாட்டுப்பாடலாக முதலில் நிலவிப் பின்னர் ஏட்டில் இடம் பெற்றனவாகும். தமிழ் அம்மாளை, காந்தி அம்மாளை போன்றன தொடக்கத்திலேயே ஏட்டுப்பாடலாக எழுந்தனவாகும்.

இவ்விரு வகையாகவும் அமைந்த நாட்டுப்பாடல்களுக்குள்ள செல்வாக்கினை அறிந்த, பல்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்த புலவர்கள் தத்தம் சமயச் சார்புடையனவாகப் பல அம்மானைகளைப் புனைந்துள்ளனர். சீரங்க அம்மானை, மாணிக்கவாசகர் அம்மானை, நபியவதார அம்மானை, கித்தேரியம்மாள் அம்மானை, பார்க்வ நாதர் அம்மானை போன்றன சமய அடிப்படையிலமைந்த அம்மானை நூல்களிற் சிலவாகும்.

பொதுவாக இத்தகைய நாட்டுப் பாடல்களின் ஆசிரியர் பெயர் அறிந்து கொள்ள முடியாமலேயே உள்ளது. கால இடச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப இப்பாடல்கள் வேறுபாடுகளும் வளர்ச்சியும் எய்தும் தன்மையிலிருப்பதனால் இவற்றின் மூல வடிவமும், மூல ஆசிரியர் பெயரும் மறக்கவும், மறைக்கவும் பட்டிருக்கலாம். இத்தகைய நெடும் பாடல்கள் நூலுருக்கொள்ளுங்கால் சில புகழ்மிக்க புலவர்களை ஆசிரியராகக் கூறும் பழக்கமும் நிலவியது. கதை பொதி நெடும் பாடலான சில நூல்கள் இன்றும் புகழேந்திப் புலவர் பெயரில் வழங்கப் படுகின்றன.

வீரையன் அம்மானை :

மதுரை வீரன் மீது, 'மதுரை வீர சுவாமி கதை' 'மதுரை வீரன் அம்மானை' என்ற பெயர்களில் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மதுரை வீரன் அம்மானை என்னும் நூல் மதுரை கூடல் பதிப்பகத் தாலும், மதுரை வீர சுவாமி கதை சென்னை ஆர். ஜி. பதி கம்பெனியாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 82 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை அருணகிரி முதலியாரால் வெளியிடப்பட்ட மதுரை வீர சுவாமி கதைப் பதிப்பும் உண்டு. சென்னை அரசினர் கீழ்த் திசைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் நூல் நிலையத்திலுள்ள 'வீரையன் அம்மானை' எனப் பெயரிய ஏட்டுச்சுவடிகள் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் இல்லாதவாறு பொடிந்தும் ஒடிந்தும் உள்ளன. சரசுவதி மகால் நூலகம் வெளியிடும் இந்த அம்மானைப் பாடல், வெளிவந்துள்ள மதுரை வீரன் பற்றிய நாட்டுப் பாடல்களோடு ஒத்திருக்கவில்லை. கதையின் அடிப்படை மட்டும் ஒன்றாக உள்ளது. நாட்டுப்பாடலியல்பிற்கேற்பச் சிலபல தொடர்களும், அடிகளும், ஒத்திருந்தாலும் வர்ணனைகள், நிகழ்ச்சிகள் முதலியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடுகள் கொண்டு விளங்குகிறது. யாப்பமைதியிலும் வீரையன் அம்மானை தனித்தே நிற்கின்றது. ஏனைய நூல்கள் நடை என வழங்கும் தொடர்பு பாட்டாகவும், இடையில் சில இடங்களில் சில விருத்தங்கள் கொண்டும் அமைந்துள்ளன. ஆனால் இவ் வீரையன் அம்மானை, வெண்பா, விருத்தம், கலித்துறை, கொச்சகம், தாலாட்டிசைக்கும் தனி நடைப்பாடல் போன்றனவற்றை இடையிடையே கொண்டுள்ளது. இதனை வாழ்த்துரைக்கும் தொடக்கப் பகுதியில் பாடலாசிரியரே,

“ஈன்று சோ கலித்துறையும் விருத்தமுடன் கொச்சகமும்
கழிநெடில் வெண்பா கலந்து மிகவுரைக்க”

என்று கூறுவதனால் அறியலாம்.

நூலின் பெயரிலும், இறைவணக்கப் பகுதியில் ‘அம்மானை பாட அருள் புரியவேண்டும்’ என வருமிடத்திலும் மட்டுமே அம்மானை என்ற சொல் இடம்பெறுகின்றது. நூலின் பிற பகுதிகளில் அச்சொல் இடம்பெறவில்லை. பிற அம்மானைப் பாடல்களிலும் அம்மானை என்ற சொல் ஓசை நிறைக்கும் சொல்லாகப் பலவிடங்களிலும், அடிகளின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்தில், அசைச் சொல்போல ஓசை நிறைக்கும் சொல்லாக அம்மானைச் சொல் பயன்பட்டமையால், இந்நூல் அதனைக் கைவிட்டது போலும். அச்சொல் இடம்பெருத நிலையிலும், நூல், அம்மானை என்ற பெயரில் வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

விரையன் வரலாறு :

வடக்கே காசிமாநகர் வளங்களெல்லாம் நிறைந்த பெருநகரமாகும். அதனைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு குலப்பெருமையும், குடிப்பெருமையும் சிறந்து நாராயணன் எனப்பெயரிய மன்னர் ஆண்டுவருகின்றார். அறநெறி தவருது ஆண்ட அம்மன்னன் மகப்பேறினமையால் மனம் மிகவருந்தி, மகப்பேற்றினை விரும்பி, அறங்கள் பல புரிந்து, நோண்புகள் மேற்கொண்டதனோடு வனம் புகுந்து தவம் புரிவாராயினார். தவப்பயனாக இறைவன் திருவருளால் அழகியதோர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அது கொடி சுற்றியும், மாலையிட்டும் பிறந்தமையால், அதன் சாதகப் பயனை ஆராய்ந்த சோதிடர்கள், அக்குழந்தையால் அரண்மனைக்கும், அரச குலத்திற்கும் தீங்கு விளையுமென்றும், அதனால் அரைக்கணமும் தாழ்த்தாது குழந்தையைக் காட்டில் கொண்டு விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் கூறினர். அதுகேட்டு அலறித்துடித்த பெற்றோர்கள் அக்குழந்தையைக் கொண்டுசென்று காட்டிலே விட்டுவர ஏற்பாடு செய்தனர். அடர்ந்த கானகத்தில் அனாதையாக விடப்பட்ட குழந்தை இறையருளால் ‘நாகம் குடைபிடிக்க நல்லபாம்பு’ தாலாட்ட, காட்டுப் பெருவிலங்குகள் காவல் செய்ய வளர்ந்தது.

இந்நிலையில் பாளையப்பட்டாக விளங்கும், தொட்டியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பொம்மணன் என்பானுக்குச் செருப்புத் தைக்கும் தொழில் மேற்கொண்டிருந்த மாதியச் சின்னன் என்னும் சக்கிலியனுடைய மனைவி ஆவாரம் பட்டை வெட்டுவதற்காக அக் காட்டிற்குச் சென்றாள். குழந்தை அழுகின்ற குரல் கேட்டு அதிசை நோக்கிச் சென்ற அவள் மாமரம் ஒன்றின் அடியில், யாருமின்றி ஓர் ஆண்குழந்தை கிடக்கக்கண்டாள். மகப்பேறில்லாத

அவள் மகிழ்ச்சிக் கூர்ந்து, குழந்தையை எடுத்து மார்போடணைத்துக் கொண்டாள். ஆற்றல் மிக்க அன்பினால் தாய்மை மீதாரத் தன் மார்பில் சுரந்த பாலாட்டிக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து மனைப்புகுந்து கணவனிடம் கொடுத்தாள். எதிர்பாராது கிடைத்த புது மகவோடு மனமகிழ்வுற்ற மாதியனும் மனைவியும் அக்குழந்தைக்கு வீரையன் எனப் பெயரிட்டு வளர்த்தனர். அக் குழந்தை வளர்ந்து வீரர் போற்றும் வீரனாகவும், மங்கையர் மயங்கும் அழகனாகவும் திகழ்ந்தான்.

தொட்டியார் தலைவன் பொம்மணன் பெற்றெடுத்த பொற் கொடியான் பொம்மி என்னும் பெயருடன் பன்னிரண்டாண்டு நிரம்பிப் பூப்பெய்தினான். அக்கால வழக்கப்படி, வீட்டிற்குப் புறத்தே தூரத்தில் தனிக்குடிசை கட்டி அதில் பொம்மியை இருத்தி மாதியச்சின்னோடு காவலுக்கமர்த்தினான் பொம்மணன். ஏவலால் காவல் மேற்கொண்ட முதிய மாதியச்சின்னான் பெருமழை காரணமாக ஒரு நாள் காவலுக்குச்செல்லாமல் தன் மகன் வீரையனை அனுப்பினான்.

காவலுக்குச்சென்ற வீரையன் பொம்மியோடு புரிந்த நீண்ட விவாதத்திற்குப்பின்னர் அவன் இசைவோடு கூடி உடலாலும் ஒன்றுபட்டு இன்பம் துய்த்தான். அடுத்த நாளும் அவ்வாறே தன் தந்தையின் அனுமதியோடு பொம்மி காவலுக்குச் சென்று இன்பத்தில் திளைத்தான். மறுநாள் பொம்மியின் குடிசை வாழ்வு நீங்க, வீட்டிற்கு அழைத்தச் செல்லப்பட்டான். பொம்மணன் வீட்டில் பூப்பு நீராட்டு விழாவும் விருந்தும் திகழ்ந்தன. பொம்மிக்குத் தைத்த செருப்புடன் தன் தந்தையோடு விழாச்சோறு வாங்கச் சென்ற வீரையன் தன் காதலியைக் கண்டு மகிழ்ந்தான். காதலர் இனித் தனித்துக் காணும் வாய்ப்பு இன்மையாலும், இக்காதலை யாரிடத்தும் கூறமுடியாதாகையாலும், பெற்றோர்க்குத் தெரியாமல் இருவரும் புறப்பட்டு எங்காவது சென்று மணந்து வாழ்வது என்று முடிவு செய்தனர்.

பொம்மியைச் சிறையெடுத்துச் செல்லும் முடிவுடன் வீரையன், இரவில் கோட்டைக் காவல்களைக் கடந்து பொம்மியின் இருப்பிடம் புகுந்தான். இறைவன் அளித்த வரபலத்தால், உருமாறி வீட்டினுட் புகுந்து பொம்மியை அழைத்துக்கொண்டு அவளைப் பொம்மணனுடைய புரவியில் ஏற்றிச் சென்று விட்டான். செய்தியறிந்த பொம்மணன் உளங்கொதித்துப் படையுடன் வீரையனைத் தேடித் தென்திசை நோக்கி வருகின்றான்.

ஓராற்றின் இடையில் தனிக்கூடாரம் அமைத்துப் பொம்மியோடு தங்கியுள்ள வீரையனைக் கண்டு அவனோடு போர் புரிந்தான்

பொம்மணன். போரில் பொம்மணனும் படைகளும் அழிந்தனர். தந்தை இறப்புணர்ந்து தளர்வுற்ற பொம்மிக்கு ஆறுதல் கூறி அழைத்துச் சென்ற வீரையன் திருச்சிராப்பள்ளியடைந்து அப்போது அதனை ஆண்ட விஜய ரெங்க சொக்கலிங்க நாயக்கரிடம் காவற் பொறுப்பேற்றுப் பணி புரியலானான். காதலும் கடமையும் கட்டியும் கூற வீரையன் திருச்சியில் இருக்கும் நாளில், மதுரை மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கள்ளர் தந்த தொல்லையைத் தீர்க்க உதவி வேண்டி விஜய ரெங்கர் பால் தூதனுப்பினார். மன்னன் ஏவலால் திருமலைநாயக்கருக்குப் படைத்துணையாக வீரையன் மதுரை சென்றான். மதுரை நகரைக் கொள்ளையடித்துக் கொடுமை புரிந்த கொள்ளையர் கூட்டத்தினை வீரையன் விரட்டியடித்து வென்றான். வாகை சூடி வந்த வீரையனுக்குத் திருமலை நாயக்கர் வீரவரவேற்பு நல்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். மீனாட்சியம்மனுக்குப் பணிசெய்யும் பாவையர் உள்ளிட்ட பலரை ஆலத்தி சுற்றி வீரையனை வரவேற்க அனுப்பினார். மீனாட்சியம்மன் பணிப்பெண்களில் வெள்ளையம்மாள் என்னும் கன்னியின் மீது வீரையன் மனம் செலுத்தினான். அவளைச் சிறையெடுப்பதற்காக இரவில் அவள் இருப்பிடம் சென்று அவளைக் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு மாளிகை கடந்து செல்ல முற்படுகையில் காவலர்களால் வீரையன் பிடிக்கப்பட்டான். அவர்கள் திருடன் எனக்கருதி வினவ ஒன்றும் கூறுதிருந்தமையால், அவன் திருடனோ என நினைத்து மாறுகை மாறுகால் வாங்கி விட்டனர்.

விடிந்தவுடன் செய்தி அறிந்து அனைவரும் வருந்தினர். வீரையன் பால் பரிவு மிக்ககொண்ட திருமலைநாயக்கர் உண்மையறிந்து மீனாட்சியம்மனிடம் வேண்டிக் கொள்ள, வீரையன் வெட்டுண்ட கை கால் வளரப் பெற்றான். வீரையன் திருமலை நாயக்கர்பால் சென்று ஆறுதல் கூறி, வினைப்பயனால் தான் இறக்க விருக்கும் நிலைமையினை விளக்கினான், பொம்மியும், வெள்ளையம் மாளும் தீப்புக்குந்து உயிர் துறந்தனர். வீரையன் மீனாட்சியம்மனிடம் சென்று வழிபாட்டின் போது முதல் மாலையும் மரியாதையும் பெறும் உரிமை பெற்றுப் பின் கத்தியால் தன் தலையை அறுத்துக்கொண்டு உயிர் விட்டான்.

இறந்தபின் அவனை யாரும் கவனிக்காது விடவே வீரையன் அம்மனிடம் முறையிட்டான். அம்மனுடைய கூற்றுப்படியே வீரையன் அரண்மனை மக்கட்குத் தீங்குகள் இழைத்தான். அரசன் வேண்டிக்கொள்ள அம்மன் அருள் புரிந்தவாறு, ஊரெங்கும் விழா எடுக்கப்பெற்று, அதில் முதல் மாலை மரியாதை வீரையனுக்கு வழங்கப்பெற்றது. மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயில் கம்பத்தடியில் இடம் பெற்று வீரையன் தெய்வமாக விளங்கலானான். அம்மன் அருளால் தெய்வநிலையுற்ற வீரையன் திருச்சிக்கு வந்து விஜய ரெங்க மன்னனுடைய வழிபாட்டையும் ஏற்று விளங்கினான்.

“வீரையன்பற்றி நூல்களால் அறியும் பொதுவான வரலாறு இதுவே. தெய்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் இவ்வரலாறு பல்வேறு வகையில் தெய்வத்தன்மை ஏற்றப்பட்டு வாய்மொழி இலக்கியத்தில் வழங்கப்பெற்று வருகின்றது.

வாழ்வுத்திறன் :

மதுரை மக்கள் கொள்ளையர்களால் அடைந்த துன்பத்தை நீக்கியமையால், மதுரை மன்னர் திருமலைநாயக்கரிடத்தும், மதுரை மக்களிடத்தும், வீரையன் என்னும் மதுரை வீரனுடைய புகழ் பெருகிப் பரவியது. இறந்த பின்னர்ப் பிறமகளிரை விரும்பிய குற்றத்தையும் புறக்கணித்து, ஒரு தெய்வமாக மதித்து மக்களால் போற்றப்படும் நிலையினை வீரையன் எய்துகின்றான். வீரையன் வழிபாடு தொடக்கத்தில் மதுரையிலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதியிலும் பரவிப் பின்னர்த் தமிழகத்தின் வேறுசில பகுதியிலும் கால் கொண்டது. இவ்வழிபாடு செல்வாக்கு மிக்க நிலையில், வழிபாட்டுத் தலைவன் பேரில் நாட்டுப்பாடல் தோன்றியிருக்க வேண்டும் கூறுவோர் வாயும், கேட்போர் செனியும் வாயில்களாகக் கொண்டு வாழும் தன்மை வாய்ந்த கதைப் பாடலாக வீரையன் வரலாறு அமைக்கப்பட்டதால், இட கால மாறுபாட்டிற் கேற்ப வரலாறும் சிற்சில மாறுபாடுகளை எய்தியது. மதுரை வீரனைத் தெய்வமாகக் கொண்டமையால் அத்தெய்வத் தன்மையை வலியுறுத்தும் வகையில் பற்பல தெய்வாம்சங்கள் வரலாற்றில் இடம்பெறலாயின. தெய்வாம்சத்தை விளக்க எழுந்த செயல்களினால் இக்கதைப் பாடல்களில் வரலாற்றுத் தன்மை குறைந்து ‘புராணத் தன்மை’ மிக வாயிற்று. அதனால் இவ்வகைப் பாடலில் பொதிந்துள்ள வரலாற்றுண்மைகளைத் தூலமாக அறியக் கூடுமெயன்றி, நுட்பமாக அறிதல் இயலாது. இவ்வகையில் மதுரை வீரன் பற்றி அமைந்துள்ள கதைப் பாடல்களனைத்தும் ஒரு பொருள் நுதலிய பல்வேறு இலக்கியங்களாகவே திகழ்கின்றன.

வீரையன் மாதியச் சின்னான் வீட்டில் வளர்வதற்கு முன்னர்க் காசி நகர் மன்னனுக்குக் குழந்தையாய்ப் பிறந்தான் என்றும், சோதிடர் கூற்றால் கானகத்தில் விடப் பெற்றான் என்றும், எல்லா ஏடுகளும் ஒன்று படக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் காசி மன்னன் பெயர் ஓரேட்டில் நாராயணர் என்றும், மற்றேரேட்டில் துளசிராசர் என்றும், பிறிதோரேட்டில் பராச வேந்தன் எனப்பொதுவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கானகத்தில் குழந்தையை எடுத்து வளர்த்த மாதியச்சின்னான் காசியில் இருந்தவன் என்றும், தானெடுத்து வளர்க்கும் செய்தி அறிந்தால் அரசன் குழந்தையைக் கைப்பற்றிக் கொல்லக்கூடும்

என்று கருதித் தெற்கே வெகுதொலைவிலுள்ள பொம்மண நாயக்கர் நாட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான் என்றும் ஒரேடு கூறுகின்றது. மற்ற ஏட்டில், மிகத்தொலைவிலிருந்த பொம்மண நாயக்கன் நாட்டுக் கருகிலுள்ள காட்டில் குழந்தையை விட்டதாகவும், பட்டை வெட்டக் காடு சென்ற மாதியனின் மனைவி குழந்தையை எடுத்து வந்ததாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. பொம்மண நாயக்கனார் எது என்று அறியக்கூடவில்லை. வீரையனுடைய வளர்ப்புத் தந்தையையும், அவர்தம் புவலரையும் நோக்குமிடத்து அவர்கள்தம் தாய்மொழி தெலுங்காக இருத்தல் வேண்டுமென்று ஊகிக்க இடமுண்டு. ஆனால் இது பற்றிய குறிப்பு எந்த ஏட்டிலும் காண இயலவில்லை.

வீரையன் பொம்மியைச் சிறையெடுத்துத் திருச்சிராப்பள்ளி வந்து அதனை ஆண்ட விஜயரெங்க சொக்கலிங்க நாயக்கர் பால் சேவுகம் பூண்டு திருச்சி நகரில் தங்கியிருந்தான் என்பதனாலும், அவர் கட்டளைப்படி மதுரைக்குச்சென்று அப்போது அரசு செய்த திருமலை நாயக்கருக்கு உதவி புரிந்தான் என்பதனாலும் இவனுடைய காலம் திருமலை நாயக்கரின் காலமேயாகும் என்பது உறுதியாகின்றது. அவராண்ட காலம் கி.பி. 1623 முதல் கி.பி. 1659 முடியவாகும் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

பாடற் செய்திகளை நோக்குங்கால், வீரையன் உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து தாழ்ந்த குலத்தவரால் வளர்க்கப்பட்டவன் என்பதும், மாதியச்சின்னன் என்னும் சக்கிலியன் இவனுடைய வளர்ப்புத்தந்தை என்பதும், திருச்சியை ஆண்ட விசய ரெங்க சொக்கலிங்க நாயக்கர் மதுரையை ஆண்ட திருமலை நாயக்கர் ஆகியோர்க்குச் சேவகம் புரிந்தான் என்பதும், மதுரையைத் துன்புறுத்திய கொள்ளையரின் கொட்டமடக்கித் திகழ்ந்தான் என்பதும், ஒரு பெண்மீது கொண்ட பெருந்திணைக்காம முயற்சியின் பயனாக மதுரையில் அகால மரணம் எய்தினான் என்பதும், இறந்த பின்னர் மதுரை மக்களும் பிறரும் இவனைத் தெய்வமாக ஏற்று வழிபடலாயினர் என்பதும் ஆகிய வரலாற்றுச்செய்திகள் புலனாகின்றன.

குழந்தையாகக் கானகத்தில் விடப்பட்ட நிலையில் 'நாகம் குடைபிடிக்க நல்ல பாம்பு தாலாட்ட' வீரையன் வளர்ந்தான் என்றும், இறைவனருளிய வர வலிமையால் ஈ போன்ற உரு மாறுதல் முதலிய ஆற்றல் பெற்று விளங்குகினான் என்றும், இறுதியில் இறந்த பின்னர் மீனாட்சி அருளால் யாவரும் வணங்க அவர் கட்டு அருள் பாலிக்கும் ஆற்றல் பெற்றான் என்றும் பிற ஏடுகள் கூறுகின்றன. இவனுடைய அதிமானுட ஆற்றலை — தெய்வீக நிலையினை 'வீரையன் அம்மானை' பலவாறுகப் பேசுகிறது. இவ்வேடு கூறும் செய்திகளை நோக்கினால், தெய்வங்கள் பற்றிய நாட்டுப் பாடல்களில் தெய்வாம்சங்கள் எவ்வாறு வளர்ந்தும் பெருகியும் இடம் பெறுகின்றன என்றும் உண்மை புலனாகும்.

ஏனைய ஏடுகள் வீரையன் பிறப்புப் பற்றிக் கூறுகையில் காசி மன்னன் தவப்பயனாக ஓராண்குழந்தை பிறந்தது என்று கூற, சரசுவதி மகால் ஏடு, காசி மன்னர் தம் கடுந்தவத்திற்கு இரங்கிய உமையம்மை சிவபெருமானிடம் அரசனுக்கு அருள் புரியுமாறு வேண்டிக் கொள்ள, சிவபெருமான் ஏவலால் வீரபத்திரதேவர் காசி வேந்தனுக்குக் குழந்தையாக அவதரித்தார் என்றும், தான் மானிடக் குழந்தையாய் மண்ணுலகில் பிறக்குமுன்னரே வீரபத்திரர் இறை வனிடம் பல்வேறு வரங்கள் வேண்டிப் பெற்றார் என்றும், பிறந்த பின்னர்த்தன் எதிர்கால வரலாறு முழுதும் சிவபெருமான் கூறக் கேட்டறிந்தார் என்றும் கூறுகிறது.

மேலும் உமையும் சிவனுமாய் உலகு சுற்றி வருகையில் காட்டில் குழந்தை அழுவது கண்டு உமையம்மை சிவபெருமானிடம் வினவச் சிவன் அம்மைக்குக் குழந்தை வரலாற்றை கூறுவதாகவும் ஏடு இயம்புகின்றது. பொய்மியைச் சிறையெடுத்துச் செல்லுகையில் காளியைச் சந்தித்து, அவள்பால் அருளும் வரமும் அதிகமாக வீரையன் பெற்றான் என்று கூறப்படுகிறது. இவற்றை நோக்கும் போது, தெய்வ சம்பந்தமான நாட்டுப் பாடலில், பாடல் தலைவனுடைய வரலாற்றில் தெய்வாம்சக் கூறுகளைப் பெருக்கியும் புனைந்தும் பேசும் இயல்பு புலனாகின்றது. வாய்மொழியாக வழங்கும் தெய்வம் பற்றிய நாட்டுப் பாடலில் புலவர்கள் இயைக்கும் புராண இயல்பு இடம் பெறுமாற்றையும் இதனால் உணரலாம். வீரையனுடைய முற்பிறப்பு வரலாறு பெரிய புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சுந்தரர் முற்பிறப்பு வரலாற்றையும், இராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இராமன் முதலியோர் முற்பிறப்பு வரலாற்றையும் நினைவூட்டுகின்றது. இந்த வரலாற்றுச் செய்திகளில் அமைந்துள்ள வளர்ச்சி மாற்றங்களால் சரசுவதி மகால் ஏடு, வீரையன் வரலாறு பற்றிய ஏடுகளுள் காலத்தாற் பிற்பட்டதாகக் கருதப்பட்டாலும், தனித் தன்மை பெற்றுக் கதைபொதி நாட்டுப் பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்து வாழும் தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது. பாமர மக்களின் பக்தி நாட்டமும், கற்பனை வேட்கையும் நாட்டுப் பாடல்களில் அமையும் இத்தகைய வளர்ச்சி மாற்றங்களுக்கு அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.

சாதி அடிப்படையிலமைந்த சமுதாய நோக்கில் வீரையன் வரலாற்றை நோக்கினால் உயர்ந்த சாதி எனக் கருதப்படும் சாதியில் பிறந்த பெண்ணைத் தாழ்ந்த சாதியான் என்று கருதப்படும் ஒருவன் காதலித்து, அவள் பெற்றோர் அறியா நிலையில் சிறையெடுத்துச் சென்று மணந்த உண்மை விளங்கக் காணலாம். வீரையனை அவன் தன் வீரச்செயல்களால் பேணிப் போற்றிக் கொள்ளப்பட்ட பின்னர்த் தெய்வமாகப் பேணும் நிலையில், அவன் தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்தவன் எனக் கூற விரும்பாத காரணத்தால், வீரபத்திர தேவர்

பிறப்பு என்றும், காசி நகர் மன்னன் குழந்தை என்றும் முற்பிறப்புக் கூறியுள்ளனர் எனக் கருதத் தோன்றுகிறது. அந்தணர் குலப் பெண்ணாகிய ஆரியமாலையைக் காதலித்துச் சிறையெடுத்து மணந்த காத்தவராயனுடைய பிறப்பும் உயர்ச்சாதியொடு தொடர்புபடுத்தி, அவன் வரலாறு கூறும் நாட்டுப்பாடல் பேசுவது இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கதாகும். கலப்புத்திருமணம் பற்றி அன்றைய சமுதாயம் எத்தகைய கருத்துக் கொண்டிருந்தது என்பதனை இவ்வகை நாட்டுப் பாடல்கள் கொண்டு ஒரு சிறிது உணரலாம்.

வீர வழிபாடு :

காதலையும் வீரத்தையும் இரு கண்ணெனப் போற்றிய தமிழ்ச் சமுதாயம், தனிமனித வீரத்தை வியந்து அதனைத் தெய்வநிலையில் வைத்து வழிபட்டது. நாட்டிற்காகப் போரிட்டுத் தம் நல்லுயிரை வழங்கிய வீரர் பெருமக்களுக்குக் கல் நாட்டித் தெய்வமாக வழிபாடு செய்யப் பெற்று வந்த செய்தி, பழந்தமிழ் இலக்கணமாகிய தொல் காப்பியத்தாலும், தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் கிடைத்த நடு கற்களாலும், அவை பற்றிய கல்வெட்டுக்களாலும் புலனாகின்றது. காலப் போக்கில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட வேற்றவர் ஆட்சி, சமய மலர்ச்சி போன்ற காரணங்களினால் இவ்வீர வணக்க முறை, முற்றிலும் அழிந்து விடாது, ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்ந்து வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. பட்டவன் என்ற பெயரில் இறந்த தம் முன்னோர்களுக்குக் கற்சின்னம் அமைத்துக் கொண்டாடி வழிபடும் வழக்கம் ஆங்காங்கே இன்றும் காணப்படுகிறது. காத்தவராயன், லாடசன்னாசி, மாடசாமி போன்ற சிறு தெய்வங்கள் இவ்வகையில் தோன்றியனவே. இவர்தம் வரலாறுகளை ஆராய்ந்தால், இவர்களில் பலர் தம் வீரச் செயல்களால் மக்கள் உள்ளங் கவர்ந்தவர்களாகவும், இயற்கை மரணம் எய்தாமல் வன் மரணம் எய்தியவர்களாகவும் விளங்கக் காணலாம்.

வீரையன் காம வயப்பட்டு ஒரு பெண்ணைச் சிறையெடுத்த நிலையில், காவலர்களால் கைகால் வெட்டுண்டு பின்னர் மாண்ட போதிலும், அவன் தன் வீரத்தால் மதுரை நகருக்குச் செய்த பேருதவியை நினைத்துத் தெய்வமாக வழிபடப் பெறும் நிலை எய்துகின்றான். குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி, அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொள்ளும் பாங்கில், வீரையனுடைய சிறுமை புறங்காத்து, சீர் போற்றிச் சிறப்பித்தனர் தமிழ் மக்கள். வீரையன் நினைவில் ஒரு சிறுதெய்வம் உதயமாகித் தமிழகப் பகுதிகளில் அதன் வழிபாடு தழைக்கலாயிற்று. சிறுசிறு கோயில்கள் அமைத்தும் காமாட்சியம்மன் கோயில் போன்ற பெரிய கோயில்களில் பரிவார தேவதையாக இடம் தந்தும் வீரையன் நினைவு போற்றப்பட்டது.

நாற்றின் :

தமிழ் இலக்கியங்கள் சிலவற்றிற்கும், உரைகளுக்கும் ஆசிரியர் பெயர் அறிய முடியாதிருக்கும் போது வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த நாட்டுப் பாடல்களின் ஆசிரியர் பெயர் அறியக் கூடாமலிருப்பதில் வியப்பில்லை. வீரையன் அம்மானையின் ஆசிரியர் பெயரும் தெரியவில்லை. இதன் ஆசிரியர் விநாயகர் காப்பொடு நூலைத்தொடங்கியுள்ளார். வீரபத்திரதேவரை வீரையனாகப் பிறக்கச் சிவபெருமான் கட்டளைப்பட்டதாக இந்நூலாசிரியர் கூறுவதால் அவர் சைவ சமயச்சார்புடையவர் என்று கருதலாம். விநாயகர், முருகன், கலைமகள் முதலிய தெய்வங்களை வணங்குவதோடு, சாமுண்டி, காளி, காட்டேரி ஆகிய தெய்வங்களை வழிபடுவதாலும், பாட்டுடைத்தலைவனாக ஒரு சிறு தெய்வத்தைக் கொண்டதாலும், இவர் சிறு தெய்வ நம்பிக்கையும் கொண்டவர் என்று எண்ணலாம்.

மதுவும் புலாலும் படைத்து வழிபடும் மதுரை வீரன் வழி பாட்டினை இன்றும் காணலாம். மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் ஒரு வேளை மதுப்படைப்பு மறைந்திருக்கலாம். இச்சட்டம் வருமுன்னர்ப் பெரும்பாலான மதுக்கடைகளில் மதுரை வீரன் திருவுருவப்படம் வைத்து வழிபடப்பட்டது. மதுரை வீரன் ஊனும் மதுவும் உகப்பவராக மக்களால் கருதப்பெற்றிருந்தும், இந்நூலில் உணவு பற்றிக் கூறியுள்ள பலவிடத்தும், அவை பற்றிய குறிப்பு எதுவும் கூறப்படாதது குறிப்பிடத்தக்கது. வீரையன் பற்றிய வேறு நூல்களில் புலால் உணவும், மது பற்றிய குறிப்பும் இடம் பெற்றுள்ளன. விநாயகர் வணக்கம் கூறும் போது 'கொல்லிமலை கனிவர்க்கம் கொண்டருளும் பிள்ளையாரே' எனக்கூறியிருத்தலாலும், திருச்சிராய் பள்ளியைச் சுட்டுமிடத்து அல்லித்துறை, சிங்காரத்தோப்பு, தெப்பக்குளம் முதலியன குறிப்பிடப்பட்டிருத்தலாலும் இப்பாடலின் ஆசிரியர் திருச்சிராய்பள்ளியை நன்கறிந்த, அவ்வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல் கூடுமென என்று துணியலாம்.

நாட்டுப்பாடலியல்புகள் :

நாட்டுப்பாடல்கள் வாய்மொழிச் செல்வமாக அமைவதால் கேட்போரைக் கவரவல்ல ஓசைச்சிறப்பு அவற்றின்கண் தவருது பொருந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஓசைச்சிறப்பு என்று கூறும்போது, நுணுக்கங்கள் நிறைந்த இசை நுட்பத்தினைக் கொள்ள வேண்டிய தில்லை. இசை ஞானம் மிகுதியும் இல்லாத பாமர மக்களைக் கவரும் வகையிலான ஓசைச்சிறப்பு இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகை

நாட்டுப்பாடலின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் படைப்பில் ஓசை தவறாமல் பற்றி மிகவும் கருத்துடையவர்களாக இருப்பர். வீரையன் அம்மானை ஆசிரியரும் கலைமகள் வாழ்த்துக் கூறுகையில்,

“ ஆயி சரஸ்வதியே அடியேன்தன் நாவில்நின்று
என்னாவில் சரஸ்வதியே எந்நாளும் குடியிருந்து
நாவு தவறாமல் நல்லோசை குன்றாமல்
ஏடு தவறாமல் எழுத்தாணி சாயாமல் ”

அருள வேண்டுமென்று வேண்டுகிறார். மேலும்

‘ நாவு தவறாமல் நல்வாக்குக் குன்றாமல் ’

என்று மீண்டும் வேண்டுவதாலும் இதனை உணரலாம்.

சில தொடர்களும் வரிகளும் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவது நாட்டுப் பாடலியல்புகளில் ஒன்றாகும். ஆடை அலங்காரம் செய்வதாகக் கூறுமிடங்களில் ‘கச்சை வரிந்துகட்டிக் கருங்கச்சை சுங்கு விட்டு’ என்னும் தொடர் பன்முறை இடம் பெற்றுள்ளது. பலவிடங்களில் மீண்டும் இடம் பெறும் வரிகளிற் சில வருமாறு :—

‘ பரங் கிக்காய்ப் பச்சடியும் பாவக்காய் புளிக்கறியும் ”

“ தொட்ட மீதியடியும் சுண்டு வில்லும் கைப்பிடித்து ”

“ இடது புறம் சுங்கிலேதான் ஏமனுட அட்சரமும்

வலது புறம் சுங்கிலேதான் வடமலையான் அட்சரமும் ”

ஓசைக்காக அசை, சீர்களைச் சேர்த்து அடியினை நிறைவு செய்தலை இவ்வகைப் பாடலில் பரக்கக் காணலாம்.

“ ஓராந்தான் திங்களிலே ”

“ அஞ்சாந்தான் திங்களிலே ”

“ ஏழாந்தான் திங்களிலே ”

தொடர்களில் தான் எனும் அசை சேர்ந்து ஓசை நிறையுமாற்றை உணரலாம்.

கதை பொதி நாட்டுப் பாடல்கள் ஆசிரியப் பாவைப் போன்ற யாப்பில் அடிகளின் எண்ணிக்கை வரையறையின்றி அமைக்கப் படுகின்றன. இதனை ‘நடை’ என இவ்வகை யாப்பிலமைந்த நூல்கள் குறிக்கின்றன. இந்த ‘நடை’ யில் எதுகை மோனைச் சிறப்பு எங்கேனும் மாறுபட்டால், பெரும்பாலும் அது ஏடு பெயர்த் தெழுதுவோர் பிழையாகவே அமையும். “வெள்ளிமலை ஈஸ்பரனை அவனைப் பணிந்து” என்னும் வரி இவ்வகையில் அமைந்த பிழை பட்ட வடிவமே யாகும்.

நாட்டுப் பாடல்களும் ஏட்டுப் பாடல்களைப் போலவே அணி நலஞ் சான்றும், கற்பனை வளம் சிறந்தும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். குழந்தை விரையனை வருணிக்கும் போது,

“ வஞ்சிக் கொடிபோலே வாகான தன்னிடையும்
ஆடும் தொடை யிரண்டும் அடிவாழைத் தண்டது போல்
கைகளும் தாளும் கனத்த தொரு வாளது போல்
குளத்து வீராலது போல் கொற்றவனார் தன் காலாம் ”

என வரும் உவமைகளில் எளிமையும் ஔபாருத்தமும் நாட்டுப்புற மணமும் பொலியக் காணலாம். பொம்மியை அலங்கரிப்பவர்கள் கண்ணிற்கு மையிடுகின்றார்கள். அதனை இந்நூல், ‘கருங்குருவி வாலது போல் கண்ணுக்கு மையெழுதி’ என உவமைப் படுத்திக் கூறுகின்றது.

தவப் பயனாய்ப் பெற்ற குழந்தையைக் காட்டில் தலியே போட்டு விட வேண்டும் எனக் கேட்ட தாயின் இதயக்குமுறலை

“ காட்டிலே என்குழந்தை கதறி அழுவதற்கு
நாட்டிலே என்னபழி நான் செய்தேன் பிரம்மாவே ”

என்று அழகியதோர் உணர்ச்சிச் சித்திரமாக அம்மானை வெளியிடுகிறது. ‘கொடுப்பாரே அல்லால் கொள்வா ரொருவரில்லை’ எனக் காசி மாநகர் வளம் கூறும் பகுதியில், “வண்மையில்லையோர் வறுமை இன்மையால் என்றும் கம்பச்சித்திரத்தின் சாயலைக் காண முடிகின்றது.

இவ்வாறு விரையன் அம்மானை நாட்டுப் பாடலின் எழில் நலங்கள் அனைத்தும் கொண்டிடல்குகின்றது. மதுரைவீரன் வரலாறு கூறும் பிறநாட்டுப் பாடல்களினின்றும் பலவகையிலும் மாறுபட்டு விளங்கும் விரையன் அம்மானையின் முழுப்பகுதியும் கிடைக்காமை பெரிய குறையேயாகும். எனினும் இந்நூல் ஏனையவற்றினும் தனித் தன்மை பெற்று விளங்குவதோடு, நாட்டுப்பாடலாராய்ச்சிக்கு மிக்க துணைபுரிவதாகவும் அமைந்திருப்பது மனநிறைவளிக்கிறது.

தமிழிலுள்ள எந்த அம்மானைப் பாடல் தலைவரையும் பற்றி மூன்று நாட்டுப் பாடநூல்கள் அமைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விரையன் மீது மூன்று நாட்டுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் விரையன் அம்மானை கதை நிகழ்ச்சியிலும், கற்பனையிலும் பல வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதால் நாட்டுப் பாடல் வளர்ச்சி வரலாற்றினை ஆராய்வார்க்கு இஃது அரியதொரு கலைச்சரங்கமாகும். இதனை வெளியிட்டதனால் சரசுவதி மகால் நூலகம், தமிழ் நாட்டுப் பாடலாராய்ச்சிக்கு அரிய தொண்டு செய்ததாகிறது.

நாட்டுப்பாடலில் பாமரர் வழக்கில் இடம் பெறும் கொச்சைச் சொற்களும், வட்டார வழக்கும் இடம்பெறல் இயல்பாகும். அத்தகைய சொற்களை, அவற்றின் சரியான வடிவத்தில் வெளியிடாது, ஏட்டில் உள்ளபடியே வெளியிட்டுள்ளோம். நாட்டுப்பாடல் ஏட்டில் இடம் பெறும் பொழுது பாமரர் வழக்கு வடிவங்களை மாற்றி அமைத்தல் நாட்டுப்பாடலியக்கத்திற்குச் செய்யும் கொடுமையாகும்.

ஓலைச்சுவடியில் எழுதப்பட்ட போது நேர்ந்த எழுத்துப் பிழைகளை மட்டுமே திருத்தி நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வேறு வகையாகத் திருத்தினால், எதுகை மோனை சிறந்து அழகாகப் பாடல் விளங்கும் என்று தெரிந்த போதிலும், அதனை அவ்வாறு மாற்றாமலே பதிப்பித்துள்ளோம். ஏட்டுப் பிழையால் பொருள்தெளிவு படாத பகுதிகள் சிலவற்றை அவ்வாறே பதிப்பித்து, அடிக்குறிப்பில் அது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஏட்டில் எழுத்துச் சிதைந்துள்ளிடங்களிலும் படிக்க முடியாத சில இடங்களிலும் அவ்விடங்களிலுள்ள சொற்கள் இவையாகும் என்று ஊகித்தறிந்தவிடத்து, அவ்வாறு அறிந்த சொற்கள் பிறைக்கோட்டிடை இட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

முற்றிலும் சொல்வடிவம் கண்டுகொள்ள முடியாத இடங்கள் “.....” என்று புள்ளிகள் வைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. கதைத் தொடர்பில் இடையீடு பட்டுள்ள விடங்கள் ஃ ஃ என்ற குறியீட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

வீரையன் அம்மாளை

காப்பு

பார்புகழும் வீரையன்மேல் பண்புடனே அம்மாளை
நேராக யான்பாட நித்தியமும் — கார்நிறத்தோன்
தொந்திவயி றைந்துகரத் தும்பிமுகத் தந்தையெனும்
கந்ததுணைக் குஞ்சரமும் காப்பு.

கடவுள் வாழ்த்து :

கணபதி நமாவென்றால் கலங்குமே வல்வினைகள்
கணபதி நமாவென்றால் காலனுங் கைதொழுவான்
கணபதி நமாவென்றால் கருத்துமிக வுண்டாகும்
கணபதி நமாவென்றால் கருமங்கள் தாண்டொலையும்
கணபதி நமாவென்றால் கருமவினை தானகலும் 5
கணபதி நமாவென்றால் கண்டமுனீ தெண்டனீடும்
கணபதி நமாவென்றால் கடுர்பாவ மெய்யகலும்
வினாயகா என்றவர்க்கு 1விக்கினங்கள் வாராவே

1. குறைகள்

- அய்யன் கணபதியே ஆதிசிவன் புத்திரனே
பார்வதியாள் புத்திரனே பாலகனே 1குஞ்சரமே 10
- காமாட்சி பெற்றெடுத்த கண்ணே நவமணியே
2சாலாட்சி யின்றெடுத்த சாலைக்கரைப் பிள்ளையாரே
(வழிக்கரை) வாழும் வடிவுள்ள பிள்ளையாரே
ஆலடியில் பிள்ளையாரே அரசடியில் விநாயகனே
வேலடியில் பிள்ளையாரே வேறுவினை வாராமல் 15
- காலில் சிலம்பசையக் கைச்சதங்கை ஓசையிட
ஓசையிடப் பொற்சதங்கை ஓடிவாரும் பிள்ளையாரே
ஓடிவந்து என்னெஞ்சில் உறுதியாய்க் 3காருமையா
தும்பிக்கை யானைத் தொழுதிறைஞ்சிப்
போற்றுகிறேன்
நம்பிக்கையாக நாயனுக்கு வாக்கருள்வாய் 20
- அச்சமது தீர்த்தருளும் ஆணைமுகப் பிள்ளையாரே
4பச்சம் வைத்தோரைக் காக்கும் பரமனார் ஈன்றோனே
இருண்டாலின் கீழிருந்து எண்ணாமதந் தான்பொழியும்
தழஞ்சாலின் கீழிருந்து தண்ணிமதந் தான்பொழியும்
படைத்தாலின் கீழிருந்து பாளை வயிற்றோனே 25
- நம்பிக்கை யாக நாயனுக்கு வாக்கருள்வாய்
எளரூப் பொரியுருண்டை இலிப பலாச் சனையும்
வாழைக் கலியும் மாங்கனியும் தேங்கனியும்
தேங்காய் கருப்பு தித்திக்கும் சர்க்கரையும்
அத்ரச வெல்லமுடன் அப்பளமும் பணியாரமும் 30
- வடை பருப்பு பச்சரிசி வாகான செங்கரும்பு
கற்கண்டு சீனி கடலை யவல் பொரியும்
கொல்லிமலைக் கலிவர்க்கம் கொண்டருளும்
பிள்ளையாரே
தேசக் 5கலிவர்க்கம் தெவிட்டா துணவுகொள்ளும்
வாரியமுது கொள்ளும் வழிக்கரையிற் பிள்ளையாரே 35

நம்பினேன் உன்பாதம் நாயடியேன் எந்நாளும்
அம்மாளை பாடுகிறேன் அப்படியேயார் கொண்டாட
ஆயி சரஸ்பதியே அடியேன்தன் நாவிலின்று
என்னாவில் சரஸ்பதியே எந்நாளுக்குடியிருந்து
நாவு தவறாமல் நல்லோசை குன்றாமல் 40

நாவில் குடியிருப்பாய் நல்ல சரசுபதியே
ஏடு தவறாமல் எழுத்தாணி சாயாமல்
அங்கயற்கண் மீனாட்சி அம்மாள் துணையென்றே
எங்கெங்குங் கீர்த்தியா யியம்புகிறேன் அம்மாளை
சொல்லுங் கவிதைக்குச் சொற்பிழைகள் வாராமல் 45

முன்னிற்க வேணும் 1 முக்கண்ணாள் புத்திரனே
சென்னிக்குள் நின்று சிரோணியே காத்தருள்வாய்
2 கங்குல் விடியக் காவேரி பொங்கி வர
செங்கண் நெடுமால் திருத்தாள் சரண மென்றேன்
எந்தனுடை வாக்கில் எப்போதும் நீ யிருந்து 50

வந்ததொரு தீவினைபை வாகாகத் தீர்த்துவைப்பாய்
கந்தா முருகா கனத்ததொரு வேலோனே
வந்துதவி செய்வாய் மால்மருகா இப்போது
சத்திய மேவு மாரி சாமுண்டி மாகாளி
துர்க்கை பகவதியே தோற்றமுள்ள காட்டேறி 55

மம்புட்டிப் பள்ளி மழுவேந்துங் காளியம்மாள்
சுட்ட பிணந் தின்னும் 3 சுடலைவனங் காத்தவளே
ஏந்திய 4 கபாலம் எடுத்ததிருக் கைச்சூலம்
எத்திய வயிறும் 5 ரேகமெல்லாம் வெண்ணீறு
வாயிலே அஞ்சபிணம் வலதுகையி லேழுபிணம் 60

பச்சைப் பிணத்தைப் பால்வடியத் தின்றவளே
மிஞ்சிய பிணத்தை மிதியடியாய்த் தொட்டவளே
சடையால் பெருத்தவளே தாயே தயாபரியே
உந்தனையும் நம்பியொரு அம்மாளை பாடுகிறேன்
வந்தென்னைக் காத்து வரந்தர வேணும்மா 65

மதுரை துரைபேரில் வரிசையுடன் நான் பாட
 வீறு சேர் கலித்துறையும் விருத்தமுடன் கொச்சகமும்
 கழிநெடில் வெண்பா கலந்துமிக வுரைக்க
 சிந்து போற் காற்சிந்து தென்பாங்குத் தானுரைக்க
 வந்துதவி செய்வாய் மதுரை மீனாட்சியம்மாள் 70
 பதும தன மாது 1 பங்கனே காத்தருள்வாய்.

விருத்தம்

சீர் தங்கு திருப்பதி யென்னும்
 சிறப்புறு மலையில் வாழும்,
 பாரெங்கும் போற்றி செய்யப்
 2பாம்புமேல் பள்ளி கொள்ளும்
 சீரெங்க மணியே சோதி
 நித்தியகல் யாணி வாசா
 ஊரெங்குந் துதித்த பேர்க்கு
 உண்டென ரட்சிப் பாயே ! 75

நாடகம்

ஆதி சிவனே அய்யனே சாம்ப சிவா
 பாதங் கழுவிப் பன்னிரால் முகந்துடைத்து
 மல்லிகைப் பூச் செண்பகப்பூ வாய்த்த இருவாச்சி முல்லை
 வண்ண மாயிரம் 3பொற்பம் மலரடியில் தான்
 சொரிந்து
 காணுகிறேன் உன்பாதம் 4கனக முடிவணங்கிச் 80
 சிந்தனைகள் வாராமல் சிவனே சரண மையா.
 தாயே தயாபரியே சங்கரியே உன்பாதம்
 நானடியேன் போற்றுதற்கு நல்லபத மெனக்
 கருள்வாய்
 தக்கனுட யாகமதில் தானுதித்த ஈஸ்பரியே

1. மாது பங்கரனே என உள்ளது

2. ஆதிசேடன்

3. பொற்பம் - மலர்

4. தங்கம்

மிக்க துணையா யிருந்து வேறுவினை வாராமல் 85

காத்தருள வேணும் காரணியே எந்தாயே
நம்பினே னுன்பாதம் தாயே சரணம்மமா
தஞ்சமென்றே னுன்பாதம் தாயே சரணம்மமா
வீரையன் மேல் பாடுதற்கு விதமாய் வரமுள்வாய்
(மா தே) வர் வேர்வையினால் வந்துதித்த
வீரபத்திரன் 90

(பதினெ) ட்டு ஆயுதமும் பாங்காகவே எடுத்து
தக்கனுட 1சிரசைத் தானறுத்த வீரபத்திரன்
அங்காளம்மன் வாசலுக்கு அதிவீரன் முத்தையனே
உந்தனைப் போற்றிசெய்து ஓர்ம்மாளை பாடுகிறேன்
வந்தென்னைக் காத்து வரந்தர வேணும்மமா 95

2வேதப் பிராமணத்தி மெல்லியரே நம்பினேன் நான்
நூலா இழைத் தெடுக்க நூற்றெட்டுக் காளிகளும்
வந்து நிற்க வேணும்மமா உன் மலரடியைப்
போற்றுகிறேன்
எழுதுகிறேன் அம்மாளை என்னெஞ்சில் வந்துதிப்பாய்
(வடிவம்) லையாண்டி வன்ன கருப்பண்ண நீ 100

(கொல்லி) மலையாளி கொடியமுள்ள சன்னாசி
(கானக்) குதிரையின் மேல் கல்லணையும் சீரீ
வைத்து

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களை நம்பினேன் நான்
கின்னரர் கிம்புருடர் கெந்திருவர் இந்திரர்கள்
சித்தியா தரரே உன் சீர்பாதம் நான் மறவேன் 105

ஆயிரம் கண்ணுடையாள் ஆதி சக்தி பொன்மாரி
சக்தி உமையவளே தாயே சரசுபதியே
எல்லோருந் துணையாய் எழுதுகிறேன் அம்மாளை
அங்கயற் கண் மீனாட்சி அம்பிகையே உன்பாதம்
அஷ்டாட்சரப் 3பொருளே அபிராமி காரணியே 110

1. தலை

2. கொற்றவை

3. ஓம் நமோ நாராயண என்னும் மந்திரப் பொருளாக
விளங்கும் இறைவன்

நாவு தவறாமல் நல்வாக்குக் குன்றாமல்.
 ஏடு தவறாமல் எழுத்தாணி சாயாமல்
 பழுதுகளும் வாராமல் பார்வதியும் காத்தருள்வாய்
 நெஞ்சில் தியானம் நிச்சயம் தப்பாமல்
 வேணுமடி தாயே வேதாந்த நாயகியே

115

பண்ணாத குற்றம் பனையளவு செய்தாலும்
 வஞ்சனைகள் பில்லி வைப்புமலர் தான்தீர்த்துக்
 காக்கக் கடனுமையா கர்த்தாவே தென்மதுரை
 சுவாமியுட ஸ்தோத்திரம் முடித்து முற்றும்

காசி மாநகர்

விருத்தம்

மாடங்கள் கோடி கோடி
 மண்டப மனைகள் கோடி
 ஆடலும் பாடல் கூத்தும்
 1 அரம்பையர் நடன மாட
 நாடெலா மாரி பெய்ய
 நறுமலர் பூத்தி ருக்கும்
 தேடவுங் கிடையாத் 2 தீர்த்தம்
 செழித்திடும் நகரந் தானே.

1

வேதமும் புராண சாத்திரம்
 விளங்கவே நெறிய தாகி
 மாதமும் மாரி பெய்து
 வானக (ஞெற்ப) முத்தி
 தாத நாதாக்கள் இந்திரன்
 3 நான்முகன் துதித்துப் போற்றும்
 தீதற மொழியும் தேவர்
 செழித்திடும் நகரந் தானே

2

என்னவே முடியா லிங்கம்
 இடைவிடா திருந்த லிங்கம்

மன்னிய தெய்வ கன்னி
 மீகுந்திடும் மறையோர் ஞானம்
 மன்னவர் ஞான சித்தில்
 மலிந்த 1சித்தியர் 2சித்தியர் 130
 இன்னமும் தழைத்து வாழ்ந்து
 இருக்குமிந் நகரந் தானே. 3

நடை

வடக்கே வடதேசம் வாகுண்ட பதவியைப் போல்
 கங்கை நதியும் கைலாச தீர்த்தமுமாய்
 விசுவநாதர் சன்னதியும் வெண்முதலால் கோபுரமும்
 ஆலயத் திருமதிலும் 2அபரஞ்சி கோபுரமும் 135
 பச்சை மரகதத்தால் பளிங்குமா மண்டபமும்
 இரத்தினம் பதித்ததொரு நாகரிக மண்டபமும்
 ஒன்பது இரத்தினவகை உள்ளதொரு சன்னதியில்
 தூண்டா விளக்கெரியும் 3சொற்பெரிய சன்னதியில்
 அசையா விளக்கெரியும் அய்யருட சன்னதியில் 140
 பத்து முகத் தீவட்டி பாங்காக நின்றிலங்க
 அம்மனுட சன்னதியில் ஆயிரம் விளக்கெரியும்
 விசாலாட்சி சன்னதியில் வெள்ளி விளக்கெரியும்
 பதினெட்டு மேளம் பாங்காகத் தான்முழங்கும்
 வெண்சாமரை வீச வேதியர்கள் பாடிவர 145
 4கவரி பரிமாறக் 5கயற்கண்ணாள் வீற்றிருக்க
 அரர்பை ஊர்வசியும் ஆலாத்தி ஏந்தி நிற்க
 விசுவநாத சுவாமியும் விசாலாட்சி அம்மனுமாய்
 அலங்கார முள்ளதொரு ஆட்சி ஐயர்பட்டணமாம்
 நெட்டுப் 6பதின்காதம் நெருக்கமுள்ள
 பட்டணமாம் 150

7அஞ்சு நல்ல காதம் அகலமுள்ள பட்டணமாம்

1. சித்துநிலை கைவரப்பெற்றவர்கள்	2. பொற்கோபுரம்
3. புகழ்மிக்க	4. வெண்சாமரை வீச
5. மீனாட்சி	6. நூறு மைல் தூரம் (பத்துக்காதம்)
7. ஐந்து	

- வேதியர்கள் விதி வெகுகோடி தான் தெருவும்
 1காராளர் விதி கனகோடி தான் தெருவும்
 வைசியர் பலகோடி வன்னமுள்ள குச்சிலியர்
 பட்டாணி வீதி பலகோடி தான் தெருவும் 155
- இட்டமுள்ள ராசாக்கள் இனியதொரு தெருவும்
 சாதிவிங்க மேடைகளாம் சப்பிரமணித் தூங்கு மஞ்சம்
 அடி கூடிச் சத்திரத்து அன்ன மீடுவாரும்
 கங்கை நதி முழங்கிக் கருமங்கள் தீர்ப்பாரும்
 வைகை நதியும் வளர்ந்த திருமதிலும் 160
- எங்கெங்கும் நந்தவனம் இருவாச்சி முல்லை களாம்
 மல்லிகைப் பூச் செண்பகப்பூ வாய்த்ததொரு
 மருக்கொழுந்தும்
 அல்லியும் தாமரையும் அடைவுடனே வாச மதாய்
 தேசமெங்கும் பூவாசம் சித்திரமுடன் தான் வீசும்
 வாசனைகள் கண்டு வண்டுகள் ராகம் பாட 165
- நெல்லி நிழலாட நெல்லிக் காய் தானாட
 மெல்லியல் சேர் செவ்விளரீர் கிறும்பிக் குலைசாய
 வாழை கமுகு வன்னமுள்ள தேன் கரும்பு
 பாளைவிடும் தென்னைமரம் பச்சைக் கமுகு மரம்
 சென்றவிடமெங்குஞ் செங்கழுநீர் ஓடைகளும் 170
- பார்த்த விடமெங்கும் பாங்கான செந்நெல் வயல்
 திங்கள் மும்மாரி சிறப்பாகத் தான் பொழியும்
 சிங்கமும் யானையும் சேர்ந்து விளையாடும்
 பசுவும் புலியும் பாங்காய் விளையாடும்
 பூனையும் எலியும் பொருந்தி விளையாடும் 175
- ஆறிலொரு 3கடமை அரமனைக்கு வாரமதாய்
 அன்ன 4சொர்ண தானம் ஆனதொரு பூதானம்
 கோதானம் தான் முதலாய் குமரி கன்னித் தானமுடன்
 கட்டுக் கலங்காணும் கதிர் உழக்கு நெல்காணும்
 ஆனை அடி மறையும் அடி ராசி நெல்காணும் 180

கொடுப்பாரே அல்லாமல் கொள்வா ரொருவரில்லை
வாரமிடுவாரும் வயல் கணக்குப் பார்ப்பாரும்
1நேரமொரு சந்தி பண்ணி நேரான காவடியும்
கொண்டுவந்து சன்னதியில் குணமுடனே தான்
செலுத்தி

ஆண்டி. வந்து தான் தொழுகும் ஐயருட
பட்டணமாம் 185

புண்ணியத்தால் மிகுந்த பொன்னகரப் பட்டணமாம்
எண்ணரிது பட்டணமாம் எல்லையெனும் பட்டணமாம்
அளவிடக் கூடாது அய்யருட காவிரகர்.

காசி மன்னர் மகப்பேறின்மை

எழுவரசுப் பட்டணமாம் இனியதொரு வேதியரும்
சூரிய குலத்திற்குத் தோற்றமுள்ள ராசாவாம் 190

அரிய குல உவங்கிஷத்தில் அமர்ந்ததொரு ராசாவாம்
முடிபெருத்த ராசாவாம் முத்துக் கிரீடமாம்
வடிவான ரெத்தன மணி பதித்த கிரீடமாம்
மாற்றரசர் சிங்கம் மன்னன் நாராயணனும்
3மகுடந் தரித்ததொரு மகராசா வேந்தனுந்தான் 195

இந்தப் படியாய் இருந்து 3ம ஆளுகையில்
சொந்த மக வில்லாமல் சொர்ந்து மனந்தளர்ந்து
புத்திரனுமில்லாமல் போத மனஞ் சலிப்பாய்
மெத்த மனது நொந்து வேந்தனுந்தா னப்போது

மகப்பேறு விரும்பிச் செய்யும் அறங்கள்

பட்டத்துக்கு மைந்தன் பாங்காக வெணுமென்று 200
திட்டமுடன் பாற்பசவும் திறமாக ஆயிரந்தான்
4மயேசுர பூசை 5நித்தியம் வகையா யிரம் பேர்க்கு
அன்ன 6போசனம் அன்பாய் நடத்தி வைத்தார்

-
1. ஒரு வேளை உணவு கொள்ளும் விரதம் 2. வமிசம்
3. கிரீடம் 3. சிவனடியார்க்கு அமுது படைக்கும் பூசை.
4. தினந்தோறும். 5. உணவு.

விசுவநாத சுவாமிக்கு வெள்ளியினால் வாகனங்கள்
உச்சிதமாக உண்டு பண்ணி வைத்தார்கள் 205

நந்தவனஞ் சோலைகளும் நாலு திக்கு முண்டுபண்ணிச்
சாலைகளும் சத்திரமும் தர்மமாய் உண்டு பண்ணி
வந்தபெர்க் கன்னம் மறவாமல் தான் கொடுத்து
ஆயிரம் தெப்பக்குளம் அடைவாக வெட்டி வைத்தார் 210
இந்தப் படியாக இரால்பாகப் பண்ணி வைத்தார்
பார்வதியும் ஈஸ்பரனும் பண்பாகத் தானற்றந்து
நேராக ராசனுமே நிச்சயமாய் மைந்தன் வரம்
கேட்கிறு ரென்று 1கிருபையுடன் ஈஸ்பரியும்
இப்படிக்குச் சொல்லி இருக்கின்ற வேளையிலே,

விருத்தம்

சிவகாம வல்லி நேய
திரிபுரம் எரித்த சாமி, 215
பவமான பாசம் நீக்கிப்

பாரினை ஆளும் புத்திரன்
தருமுடன் நானங் கல்வி
2சற்குண விவேக வானாய்
நவகோடி தேசம் ஆள
நல்லபுத் திரனைத் தாரும் (1)

பாற்கடற் பச்சை மாலே
பார்தனை அளந்த மாலே
ஆல்தனில் துயிலு மாலே
அச்சதா பச்சை மாலே 220

நீலமே கவர்ண மாலே
நிரந்தர மான மூர்த்தி
சாலவே புத்திரன் தந்து
3தரணியை ஆள வைப்பாய் (2)

சிவபெருமான் மகப்பேறு நல்கத் திருவுளங்கொள்ளல்

இப்படி அரசன் பொற்ற
ஈஸ்பரர் அறிந்து நன்றாய்ச்

செப்பலுங் கேளா மாலை
சீப்பெறு காசி ராசன்
ஒப்புடன் நம்மை நம்பி
உறுதியா யிருந்தான் இப்பால் 225

எப்படி யாலும் மைந்தன்
இப்பெட்டன் அருள வெணும் (3)
மாலுடன் சிவனுஞ் சொன்ன
வார்த்தையை அறிந்து நன்றாய்ச்
சாலமுக் கோடி தேவர்
தங்களை வரவழைத்து
ஞாலமாய் நாற்பத் தெண்ணு
யிரம் ரிஷிக் கணங்க ளொடு
சீலமாய் எழுந்த மற்ற
தேவ ரெல் லாரும் வந்தார். (4) 230

வந்தவர் தம்மை நோக்கி
வையுடன் தானுஞ் சொல்வார்
இந்தமா நிலத்தில் காசி
ராசனுக் குகந்து நன்றாய்த்
தந்துதான் புதுபாள் நல்ல
சற்புத்திரன் அருள வெணும்
சிந்தைதான் மிகம் கிழந்து
1 உத்திரஞ் சொல்லு மென்றார். (5)
சொல்லவோ கேட்ட லொடு
சுருதியா கரணத் தானே 235

மெல்லவோ நன்றாய் வீர
முனிதனை அழைத்துச் சொல்வார்
நல்லவன் காசி ராசன்
தனக்குமே புத்திரந் தான்
வல்லமை யாய்க்கொடுத்து
மாரிலும் ஆள வெண்டு. (6)
இப்படி முனிக்குச் சொல்லி
இப்பெட்டாய் மந்திர பிண்டந்தான்

தப்பாமல் கொடுத்து வீர
தேவனை அனுப்ப நன்றாய் 240
சொற்படி தவறா மல்தான்
சுருதியாய்ப் பிண்டந் தன்னை
மைப்புடன் காசி ராசன்
மனைவிக்குக் கொடுத்தானன்றே. (7)

நடை

காசி மன்னர் தவம்

புத்திரன் இல்லையென்று போற்றா தவசிருக்க
கெங்கைக் கரையொரம் கிருபையுள்ள நல்வனத்தில்
மாகாளி வீற்றிருக்கும் வனத்தில் தவசிருந்தார். 245
இருந்தார் பெருந்தவச எல்லோரும் கொண்டாட
இருந்த ஈடந்தலிலே இருசடையும் வேரோடிக்
கறையானும் புற்றுவைத்துக் கள்ளிகள் தான் முளைத்துப்
பாதிரியும் முல்லையும் பல்விருட்சம் தான் முளைத்து
முல்லைக் கொடியும் முழுதி செண்பகமும் 250
மந்தாரை பிச்சி வாசமுள்ள மல்லிகையும்
இருண்டதொரு நிழலாய் இருந்ததே அவ்வனமும்
இப்படி அருந்தவச இதமாகச் செய்கிறதை

தவத்திற்கு இரங்கிய உமையம்மை சிவனிடம் கூறுதல்

விசுவநாத சாமியும் விசாலாட்சி அம்மனுமாய்த்
திங்கட்கிழமை சிவன் பிறந்த நாளையிலே 255
ஒருசந்தி தானிருந்து ஒருசாம வேளையிலே
புலியாசனத்தில் போதவே பூசை பண்ணிப்
1பாலடிசில் உண்டு பன்னிரால் வாய் பூசி
2அடைக்காயும் 3வேள்ளிலையும் அடைவாகத் தானருந்திச்
சிங்கா தனத்தில் சிவனிருக்கும் வேளைதலில் 260
இடப்பாக மாகவந்து ஈஸ்பரியும் ஏது சொல்வாள்
காரண போற்றி 4கறைக்கண்டர் தாள்போற்றி

1. பாற்சோறு 2. பாக்கு 3. வெற்றிலை 4. சிவபெருமான்

எந்தன் மணவாளா ஈஸ்பரணே என்றுரைத்தாள்
சொல்லுகிறேன் கேளும் சுவாமி நீர் 1 (தயவா) யென்றாள்
காசி நகரானும் கனமான ராசனுக்கு 265

மாந்தர் சிங்கம் மன்னன்நா ராயணனும்
எதிர்க்க ஒருவரில்லை என்று சொல்லிக் கீர்த்திபெற
நாடானும் மன்னன் நர்மைத் துதி செய்துநொன்
புத்திரரில்லை யென்று பெருந்தவச பண்ணுகிறான்
அவனுக்கொரு குழந்தை அருளுஞ் சிவனாரே 270
என்று சொல்லி ஈஸ்பரியும் ஈஸ்பரனைத்
தெண்டரிட்டாள்

சிவபெருமான் வீரபத்திரரை மகவாக அனுப்பல்

அப்போது சிவனாரும் அதிப்பிரியம் உண்டாகி
நல்லதென்று சொல்லி நளினமுடன் அச்சணத்தில்
தக்கனுட 2 வேள் வினைத் தானழிக்க வேணுமென்று
வேர்வையில் தான்பிறந்த வீரபத்திரனை நினைத்தார் 275

நினைத்தது தெரிந்து நேசமுடன் வீரபத்திரன்
வலமாகவே சிவனை வணங்கி அடிதொழுது
தெண்டரிட்டு நின்று தீர்க்கமுடன் வாய் புதைத்து
என்னை நினைந்ததென்ன ஈஸ்பரரே போற்றி என்றான்
அப்போது சிவனாரும் அதிகசந் தோஷமுடன் 280
நாம் நினைத்த காரியம்தான் நன்றாகச் சொல்லுவேன்
கேள்

ராச குலத்தில் நலமாக நீ பிறந்து
நீச குலத்தில் நேசமுடன் தான் வளர்ந்து
பதினாறு வயது பாங்குடனே சென்ற பின்பு
மாயன் பெருமாள் ஒரு வஞ்சகத்தைத்தான் நினைந்து 285

(கால)த்திற் தெய்வ கன்னிகையைப் பெற்றளிப்பார்
நின்றுமய லாகுர்படி கன்னியவள் பிறப்பாள்
வஞ்சியரைச் சிறையெடுத்து மதுரைநகர்
பொய்ச்சேர்ந்து

தென்மதுரை ராசனையும் திற்பாகக் கண்டுகொள்வாய்
மதுரை நகர்தரிலே வாழுகின்ற நாளையிலே 290

தெய்வகன்றி தானொருத்தி தென்மதுரையில் பிறப்பாள்
1. உட்டாளைச் சொக்கருக்கும் அங்கயற்கண் அம்மனுக்கும்
2. திருவனந்த வேளையிலே செய்வாள் பணி விடைகள்
பஞ்சவர்ணக் கிளியது போல் 3. பலுக்குவாள்

வார்த்தைகளை

எண்ண மற்றுத் தானும் இருப்பாள் திருக்கோயில் 295

அவளைச் சிறையெடுப்பாய் அவகேடு தானும் வரும்
தப்பாமல் அப்போது தாள்பணிவாள் அவளும் உனக்கு
அப்போது துனக்கு அறிவுமிக வுண்டாகும்.

மதுரை நகரந்தரிலே வாழுகின்ற சொக்கரையும்
மீனாட்சி யம்மாளையும் விருப்பமுடன் நீ பணிவாய் 300

அப்போது மீனாட்சி அதிக வரந் தந்திடுவாள்
மெத்த வரங்கொடுத்து மேலான பூதலத்தில்
முப்பூசை கொண்டு முர்ச்சமுடனே யிருப்பாய்
வாக்கு வரங்கொடுப்பாள் வல்லவளும் மீனாட்சி
இந்தப் படிக்கு இயல்பாக இப்புவியில் 305

நேராக லோகத்தில் நேசமுடன் தான் பிறக்க
போவென்று ஈஸ்பரனும் புகழ்ந்து விடைகொடுத்தார்.

வீரபத்திரர் சிவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளல்

அப்போது தரனாரை அடிவணங்கித் தெண்டனரிட்டு
அஞ்சிப் பயந்து அடிபணிந்து வாய் புதைத்துத்
தா னெழு லோகத்தில் நான் பிறந்தேனா பாகில் 310

பூதலத்தில் தானும் புகழ் பெரிய தேவதைகள்
அய்யன் பிடாரி அடங்காத துர்க்கைகளும்
பூத நாத சணங்கள் பெரியதொரு வீரமுனி
பில்லியுடன் குறியங்கள் பேர்பெரிய 4. டாகிலியும்
வெய்ய புலி கரடி வீரன யாளி சிங்கம் 315

அயந்தலை நரகம் அகிக் விடி தாரிகளும்
எல்லைக்கரை கொள்ளாதே இதற்கு நான் என்ன செய்வேன்
இத்தனை பேய்+னாக்கும் இயல்பாக வாயடக்க
சாமி எனக்கு வரந் தந்தனுப்ப வேணு மென்றார்

வீரபத்திரர் வரம் பெறல்

அப்போது சிவனாகும் அதிப் பிரிப முண்டாகி 320

உத்திச்சுப் பார்த்து உபதேசம் சொன்னாராம்
மொத்த வரம் வாங்கி வீராதி விரையனும்
உம்மை நான் நினைத்த இடத்தில் உற்ற துணையாக வந்து
என்ன வரம் கேட்டாலும் எனக்கு நீர் தந்தருளும்
வேறில்லை யென்று விருப்பமுடன் தெண்டரிட்டான். 325

தப்பாமல் இவ்வரங்கள் தாரும் என்றார் ஈஸ்பரியும்
இந்த வரம் வாங்கி ஈஸ்பரியைத் தெண்டரிட்டான்
தாயே தயாபரியே சங்கரிபே என் தாயே
ஆதி பராபரியே அகிலாண்ட நாயகியே
நாளினைக்கும் வேளையிலே நன்றாக நீயும் வந்து 330

உற்ற துணையாயிருந்து உதவிசெய்ய வெணும்மமா
என்ன வரம் கேட்டாலும் எந்தனுக்குத் தந்தருள்வாய்
வேறு மொன்றும் இல்லையென்று விருப்பமுடன்
தெண்டரிட்டான்

அந்த மொழி கேட்டு ஆதி பராபரியும்
சிந்தை மிக மகிழ்ந்து சிவனை மனதில் எண்ணி 335

இந்த உலகில் நீயும் புதுவையுள்ள தேவதையாய்
மும்முர்த்திகள் தனக்கு முன்னோடு செவுகனாய்
முப்பூசை கொண்டு முவுலகிலுள்ள வர்க்கும்
மெய் வருந்திப் பூசைகொண்டு வேண்டும்
வரங்கொடுக்கத்

தப்பாமல் இவ்வரங்கள் தந்தோமென்றான் ஈஸ்பரியும் 340

அப்போது சிவனாகும் ஆதி பராபரியும்
ஆதி நாராயணன் அருந்தவசில் வந்திறங்கிப்
புத்திர சந்தானமும் போதவே தான் கொடுத்துத்
தவசை நினைத்து சங்கரனார் ஏகினார்
அப்போது ராசனுந்தான் அருந்தவசை விட்டிறங்கிக் 345

கெங்கை நதியில் கிருடையுடன் ஸ்நானம் பண்ணி
தானங்கள் பண்ணித் தாரிருக்கும் வேளையிலே
அங்கயற் கண் மாதா 1 அரமணையில் பள்ளி கொண்டாள்

1 அதே சங் கண்டே ஆயித்தெழுந் திருந்தாள்
பார்வதியாள் தன்னருளால் பாலந்தரிக்கக் கண்டாள் 350

அதே சங்கண்டதல்லால் அருள் பெற்றேறையில்லை
யென்றாள்

மெத்த துயரமுடன் வீற்றிருக்கும் நாளையிலே
நாராயண வெந்தன் நலமாகவே வரவே
கண்டாளே அங்கயற்கண் காரிகையாள் அப்போது
2 சாஷ்டாங்க மாகத்தான் விழுந்தாள் அப்போது 355

அப்போது ராசனுந்தான் அதிக பிரியமுடன்
வாழ்த்தி யெடுத்து மன்னவனும் ஏது சொல்வான்
பரமேசு பரனும் பாங்கான ஈஸ்பரியும்
புத்திர 3 சந்தானம் போதவே ஈந்ததுவும்
தவசு முடித்துத் தான் வந்து சேர்ந்ததுவும் 360
சொன்னாரே வெந்தனுந்தான் சொற்பெரிய
மங்கையர்க்கு

அரசிக்கு மகப்பிறத்தல்

சந்தோஷ மாகத் தானுந்தன் தேவியரும்
4 பொசனங்கள் உண்டு பொருந்தவே 5 வாய்ப்பூசி
(கூடி ஒன்று) யிருந்து குலாவினார் அப்போது
சாத்திர வேதியர்கள் சாத்திரத்தில் சொன்னபடி 365

பார்த்து இருக்கப் பரமசிவன் தன்னருளால்
வஞ்சிபவள் அங்கயற்கண் வயிற்றில் தரிக்கக்கண்டாள்
ஓராந் தான் திங்களிலே 6 உற்பனமும் உண்டாகி
வாரணத் திருமேனியை வயிறுங் 7 குவிந்திடவே
பார்த்தவர்க்குக் கெர்ப்பிணியாய்ப் பால்வடியுங்
கொங்கைகளாய்த் 370

திரண்டு உருண்டு தீர்க்கமாய்க் கெர்ப்பமது
அஞ்சாந்தான் திங்களிலே அழகுமிக உண்டாகி
ஏழாந்தான் திங்களிலே இன்பமிக உண்டாகி

1. அதிசயம்

2. எட்டுறுப்புக்கள் தரையில் படுமாறு வணங்கல்

3. மகப்பேறு 4. உணவு 5. கை வாய் கழுவுதல்

6. தோற்றம் 7. கருவுற்ற நிலையில் வயிற்றுத் தோற்றத்தில்
காணும் மாறுபாடு

பத்தாந்தான் திங்களிலே பாலகளைப் பெற்றெடுத்தான்
ஆளில் அழகனுமாய் அழுத்தமுள்ள சேவகனாய் 375

ஆயிரங் கோடி அழகுள்ள ஞரியன்போல்
விராதி விரன் வீரையனுந் தான்பிறந்தான்

மன்னன் சோதிடரை வடிவழைத்தல்

பிறந்த வுடனே 1பூரித்தான் ராசனுந்தான்
மந்திரியை அப்போது வகையுடனே தானழைத்தான்
மந்திரியும் ஓடிவந்து வாசுடனே கைகுவித்தான் 380

ராசன்முன்னே கைகுவித்தான் நலமான மந்திரியும்
கூடவே கைதொழுதான் குணமுள்ள ராசாவும்
அப்போது ராசாவும் மந்திரி களைப்பார்த்து
இப்போது சோசியரை இனியழைத்து வாருமென்றார்
2அந்தச் செணமே ஆனதொரு சோசியரும் 385

3விரசுடனே ஆளனுப்பி வேதியரைத் தானழைத்து
அப்போது ராசர்முன்னே அடைவாகக் கூட்டிவந்து
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் குணமுள்ள ராசர்முன்னே
வேதியரு மோடிவந்து வேந்தனருகில் சென்று
4ஆசர்வாத மென்று 5அட்சதையும் தான்கொடுத்தார் 390

கூடவே 6தெண்டனிட்டார் குணமுள்ள ராசாவும்
இருமையா என்றுசொல்லி இட்டாரே ஆசனமும்
அப்போது வேதியரும் ஆசனத்தில் தானிருந்து
அழைத்துவரச் சொன்னதென்ன அறிகிலம் ராசாவே
என்றுசொல்லி வேதியர்கள் இதமாகத் தான்கேட்க 395

அப்போது ராசனுந்தான் அடைவாகச் சொல்லலுற்றார்
மைந்தன் பிறந்தானென்று வகையுடனே

சொல்லலுற்றார்

உலகமெல்லாம் ஆளுதற்கு ஒருவன் பிறந்தான்காண்
வெள்ளிக் கிழமை விடிந்துபத்து நாழிகையில்
7செனன மெடுத்தான்காண் தீர்க்கமுள்ள சோசியரே 400

1. மகிழ்ச்சிமிக எய்தினான் 2. அந்தக்கணம் 3. வேகம்

4. மங்கலம் கூறும் வாழ்த்துரை

5. வாழ்த்தி வழங்கும் மந்திர அரிசி

6. வணங்கினார்

7. பிறவி.

நாழிகை நட்சத்திரம் நலமாகச் சொல்லுமையா
பஞ்சாங்கம் பார்த்துப் பதறாமல் சொல்லுமையா

சோதிடர் எதிர்காலப் பலனுரைத்தல்

காசி நகரானும் கர்த்தரே நீர்கேளும்
மைந்தன் பிறந்து வருவினைகள் சொல்லுகிறோம்
பிள்ளை பிறந்த 1பிரபவங்கள் சொல்கிறேன் கேள் 405

மைந்தனும் இப்போது மாலைபிட்டுத் தான்பிறந்தான்
குழந்தையும் இப்போது கொடிசுற்றித் தான்பிறந்தான்
என்றுசொல்லிச் சோசியரும் இதமாகவே உரைக்க
அப்போது ராசாவும் ஆச்சரிப மென்றுசொல்லிப்
பார்ப்போ மெனவே பண்பாய் மனதுலெண்ணி 410

ஆரடி பெண்ணே ஆயிரம்பேர் தாதியரில்
மேலான தாதியரில் விருப்பமுடன் இப்போது
பாலகளைத் தானெடுத்துப் பதறாமல் காட்டுமென்றார்
அப்போது தாதியரும் அன்புடனே தானெடுத்துத்
தங்கத் தாம்பாளத்தில் தயவுடனே தானெடுத்துப் 415

பட்டையதில் விரித்துப் பாலகளைத் தூக்கிவைத்துத்
தட்டோடே பாலகளைத் தானெடுத்துக் காட்டலுற்றார்
(பார்)த்தார் குழந்தைதனைப் பதறாமல் ராசாவும்
ஐயாவே சோசியரே ஆனதொரு சோசியரே
மைந்தன் கழுத்தில் மாலை இருக்குதையா 420

குழந்தை கழுத்தில் கொடியு மிருக்குதையா
மாலை விழுந்தாக்கால் வருவினையைச் சொல்லுமென்றார்
கொடிதான் விழுந்தாக்கால் கொடுமதனைச்
சொல்லுமென்றார்

அப்போது சோசியர்கள் அன்பாகத் தான்பார்த்து
மாலை விழுந்தாக்கால் மாமனுக்கு ஆகாது 425

கொடிசுற்றித் தான்பிறந்தால் கோத்திரத்துக் காகாது
ஆரக்கழுத்து நம்முடைய அரண்மனைக்கு மாகாது
2அரைச்சணம் வைத்திருந்தால் அரண்மனைகள்
வெந்துவிடும்

வைத்திருந்தால் பொல்லாது வந்துவிடும் 1பொல்லாங்கு
தப்பாமல் வந்துவிடும் தான்வினைகள் மன்னவனே. 430

கோட்டை இடிந்துவிடும் கொம்மை பொடியாகும்
தினைப்பொழுது வைத்திருந்தால் தீங்குவந்து
முண்டுவிடும்

அரைநாழி வைத்திருந்தால் அமர்வந்து நேர்ந்துவிடும்
இந்தப்படியே நடக்கு மென்றார் சோசியர்கள்.

மன்னன் மனத்துயர்

சோசியர்கள் சொற்கேட்டுத் தோற்றமுள்ள ராசாவும் 435

கேட்டு மயங்கிக் 2கிலேசமுடன் தான்விழுந்தார்

மெத்த மயங்கி விழுந்தாரே சோகமுடன்

3காரியப்பேர் மந்திரி மார் கலங்கினு ரப்போது

அப்போது மந்திரி மார் ஆனதொரு ராசனுக்குச்

சுக்குப்பொடி காதில்வைத்துத் துரிசாக ஊதினார்கள் 440

சோகந் தெளிந்து சுருக்கா எழுந்திருந்து

பண்ணிய தோர்தர்மம் பலித்ததோ எந்தனுக்கு

ஆயிரம் தருமஞ்செய்தும் அருட்பாவி ஆனேனே

இந்த விசயந்தான் ஈஸ்பரனார் தன்செயலோ

நம்மால் செய்வதென்ன நாராயண சோசியரே 445

4(இந்த மகன்) தன்னை என்னதான் செய்வமையா

(கூடவே வைத்திருந்தால்) குறைகள்வந்து

குழந்துவிடும்

இந்தநல்ல பாவத்துக்கு என்னசெய்வோம் சோசியரே

சோதிடர் பரிகாரம் கூறல்

என்ன நல்லசோசியரும் இதமாகத் தான்கேட்டு

அறிந்தமட்டும் சொல்லுகிறோம் ஆதிமக ராசாவே 450

ஆயிரம் கோடிபொன் அடைவாகத் தானெடுத்துத்

1. தீங்கு

2. மனத்துயர்

3. அரச காரியத்தில் துணை செய்வார்

4. இ த - நதை என இப்பகுதி ஏட்டில் சிதைந்து காணப்
படுகிறது.

தங்கத்தினாலே தாம்பாளம் உண்டு பண்ணித்
 தாம்பாளம் தன்னில் 1 தனஞ்சியனைத் தானும்வைத்துத்
 தந்தப் பல்லாக்கில் தயவுடனே தானும்வைத்து
 அண்ணாக் கயறுகட்டும் ஆண்பெண் சகலருமே 455
 பட்டணத்துப் பிள்ளை பயணமே போகுதென்று
 அறிந்து மிருக்கட்டும் ஆதிமக ராசாவே
 2 ஆரணிய மானதொரு அருங் கான கந்தலிலே
 கொண்டுபோய் வைத்தால் குறைதிரும் ராசாவே
 என்றுசொல்லிச் சோசியரும் இதமாகத்
 தானுரைத்தார் 460

அரசி அறிந்து வருந்தல்

காசினகர் வேந்தன் காதலிதான் கேட்டு
 ஐயோ சிவனே என்று அடித்து விழுந்தழுதாள்
 அஞ்ச சிரசுடைய ஆதிமகா பிரம்மாவே
 என்வயிற்றில் பாலகன் இதமாகக் 3 கற்பிவித்துப்
 பத்துமாதம் சுமந்து பாலகனைத் தானளிக்க 465
 எழுதினியோ பிரம்மாவே என்தலையில் நீர்தானும்
 என்றுமிகச் சொல்லி ஏந்திழையாள் தான்புலம்ப
 வேலா அறுமுகவா வித்தகனார் ஈன்றமைந்தா
 மேனீ பதறுதையோ பிரமா பழிகாரா
 ஓலமிட்டுத் தானழுதாள் உத்ததுணை கானேனே 470
 தாயே விசாலாட்சி தையலே காமாட்சி
 மாயமா என்தலையில் மாறி எழுதினியோ
 4 ஆயனார் உந்திதனில் அமர்ந்ததிருப் பிரமாவே
 5 வாய்திறந்துகாட்டி (லந்த) நடை(ய)ந் தள்ளுவானே
 சோலை மலையழகர் சொற்பெரிய மாலழகர் 475
 6 சாலவடி வழகர் சங்குசக்கர மாலழகர்
 சீலமுடன் என்தலையில் தெரிந்து எழுதினியோ
 மாலைப் பொழுதில் மைந்தன் வாடி அழுவானே
 பாவிநான் என்தலையில் பதறி அழுவானே
 பாவிநான் பெற்றமைந்தன் பார்வனத்தி லேயழுதால் 480

-
1. அர்ச்சுனன் போல் சிறந்தவன்	2. அடர்ந்த காடு
3. தோன்றச்செய்து.	4. திருமாவின் கொப்பூழ்
5. இவ்வரியின் பொருள் தெளிவுபடவில்லை	6. மிகவும்

கூவி நரிகள்வந்து கூடிக் கடித்திடுமே
ஆவிகளின்று என்மகனுக்கு அங்கம் அழிந்திடுமே
திவினை களாகச் சிறுட்டித்தீர் பிரம்மாவே
தவசிருந்து பெற்றமைந்தன் தனிக்காட்டி லேயிருக்க
சிவனே பிரமாவே தேடிப்பிடித் தடைத்தீர் 485

அவமா யென்மைந்தன் அழுது பரதவிக்க
மகனே வயிறோடுன்னை நான்வாரிக் கொடுப்பேனோ
குகனே முருகோனே குழந்தை வடிவேலோனே
நகம்வேறு கைவேறாய் நரிபிடுங்கத் தின்னிடுமே
செகனார் பிரமாவே தேடி எழுதினீயோ 490

என்னசெய்வேன் கண்மணியே என்றே அழுதழுது
கண்ணும்புகைந் தெந்தனுக்குக் கருத்தும் அழியுதையோ
இன்னுமரை நாழிகையில் எடுத்துப்போய்க் கானகத்தில்
பொன்னே என்கண்மணியே போட்டு விடுவாரே
செந்தேனே கண்மணியே 2 தெகட்டாத தெள்ளமுதே 495

இந்நகரம் நீயிருந்தால் இனியழியும் என்றுரே
சிந்தனையாய் என்வயிற்றில் சிருஷ்டித்தாய் பிரம்மாவே
வந்து உயிரெடுத்து வனத்திலே போடுவாரே
காட்டிலே என் குழந்தை கதறி அழுவதற்கு
நாட்டிலே என்னபழி நான்செய்தேன் பிரம்மாவே 500

3 தாட்டிக் மாகத் தரணிதனை ஆள்வதற்கு
ஏட்டில் எழுதினீயோ எனைப்படைத்த பிரம்மாவே
விழுந்து புரண்டமுதான் மேனியெல்லாம் புண்ணாக
4 குழுந்தவனச் சோலையிலே குடியிருக்கப் போனாயோ
எழுந்து வனந்தனக்கு ஏகுதியோ என் மகனே 505

மன்னன் குழந்தையைக் கானகத்தில் விடச்செய்தல்

கொண்டுபோய்ப் போட்டுவிடச் சொல்லுவோம்
குழந்தைதனை

ஆமென்று சொன்னாரே ஆனதொரு சோசியரும்
நல்லதென்று வேந்தனுந்தான் நலமாகக் கண்கலங்கிச்
செங்கமலத் தாதுயரைச் சீக்கிரமாய்த் தானழைத்துப்

பாலகளைத் தானெடுத்துப் பயணம்வரச் சொன்னாரே 510

தட்டோடே பாலகளைத் தாதியவள் ஏந்திவந்து
எடுத்துவந்து பாலகளை இருகை ஏந்திநின்றாள்
தட்டோடு பாலகளைத் தயவாகத் தானெடுத்துப்
பல்லாக்கு மேலே பாலகளைத் தானும்வைத்து
ஆடலுடன் பாடல்களும் அதிசெயமாய் 1கற்றகளும் 515

கூட்டத்துடனே கொண்டுபோய்க் கானகத்தில்
வைத்துவரச் சொன்னாராம் 2மணிமகுட ராசாவும்
அப்போது தானும் அவள்தாதி தானெடுத்து
ஆடலும் பாடலுடன் அதிர்வெடிச் சத்தமுடன்
ஆனை புலிகரடி ஆளுகின்ற அவ்வனத்தில் 520

செந்நாய் சிறுபுலியும் சேர்ந்திருக்கும் அவ்வனத்தில்
3மானும் மரையும் வாழுகின்ற அவ்வனத்தில்
4ஆளீ வரிகள் சிங்கம் ஆளுகின்ற அவ்வனத்தில்
வானந் தெரியாமல் வளர்ந்திருக்கும் அவ்வனத்தில்
கொண்டுபோய்க் கானகத்தில் குழந்தையை

வைத்துவந்தார் 525

அந்தமட் டோடே அமர்ந்தார்கள் பட்டணத்தில்

குழந்தையை நரி, பேய், முனிக்கணங்கள்
கண்டு வியந்து போற்றல்

பாலகனு மப்போது பார்வனங்கள் தனிலே
மாமரத்தின் கீழே 5மஞ்சன் குழந்தையது
ஆங்கார சத்தமிட்டு அழுதான்காண் அவ்வனத்தில்
அழுத குரல்கேட்டு ஆனதொரு பூவனத்தில் 530

மஞ்சன் அழுதசத்தம் வால்நரிகள் கேட்டனவே
குழந்தைக் குரல்கேட்டுக் கூட்டமிட்டு நரிஇனங்கள்
கிட்டவந்து நரியினங்கள் 6கெக்கைகொட்டிக் கூப்பிடவே
இன்றைக்கு வாய்க்கிரைகள் இதமாக வாய்த்ததென்று
மண்ணைப் பறித்தெறிந்து மனமகிழ்ந்து கூடிவந்து 535

1. = ?

2. இரத்தினகிரீடம்

3. மான்போலும் விலங்கினம் 4. சிங்கமுக விலங்கு.

5. மனிதன் 6. எக்காளமாய் ஊளைமிடல்.

நாடி நடந்துவந்து நன்றாகக் கிட்டவந்து
பாலகன் முகம்பார்த்துப் பக்கத்தே வந்துநின்று
சந்திர சூரியனோ சாதி பகவானோ
இந்திரனோ நான்முகனோ ஏறுமயில் வாகனனோ

கொச்சகம்

நாட்டில் நரிஇனங்கள் நன்றாகவே கூடிக் 540
காட்டிலே நிற்குமந்தக் கரும்பேய்கள் தான்கூடத்
1தாட்டிகமான சடாமுனீ சங்கிலிக் கருப்ப
கூட்டமிட்டுக் கூக்குரலாய்க் கோடிநரி குழவே.

நடை

மொண்டிப்பேய் தான்கோடி 2முக்குமப்பேய் தான்கோடி
சண்டிப்பேய் தான்கோடி சடாமுனிகள் தான்கோடி 545
கண்டு வருகுது காண் கானகத்தில் வீரையனை
வந்த முனிகளெல்லாம் குழந்தை வடிவைக்கண்டவுடன்
போற்றிசெய்து நின்றார்கள் பூதலத்துப் பேய்களெல்லாம்
அப்படிச் சூழ்ந்து அடைவா யிருக்கையிலே.

பார்வதி பரமசிவன் குழந்தையிருக்குமிடம் வருதல்

வையகங்கள் தோறும் வாழும் பிராணிகட்கு 550
ஐயன் சிவனார் அளந்துபடி போட்டாராம்
அப்பாலு மையாளும் ஐயன்கூட வந்தாராம்
பாலனமுத குரல் பார்வதியுந் தான்கேட்டுச்
சீரான் உமையாள் திருச்செவியில் கேட்டதுவே
பிள்ளை அழுததொரு பெரியசத்தம் தான்கேட்டு 555

ஆருயில்லாத அருங் கான கத்தினிலே
பாம்பிருக்கும் வனத்தில் பாலன் குரலே து
கண்டருள வேணுமென்று கட்டளையுஞ்
செய்யுமென்றான்
நல்லதென்று சொல்லியப்போ நாடியே அங்கேவந்தார்
வந்து மகளை வாரிஎடுத்த தனைத்துச் 560

சிந்தை மகிழ்ந்து தேவியரும் அப்போது
மார்க்கண்டன் சென்மமதாய் வந்துதித்த பாலரீவன்
கானகத்தில் கிடந்து கதறியழக் காரியமென்
1புனத்தில் கிடந்து புலம்பிஅழக் காரியமென்
எனக்குத் தெரிய இயம்புமென்றாள் ஈஸ்பரியும் 565

பார்வதி வினவப் பரமசிவன் குழந்தை வரலாறு கூறல்

சொல்லவே கேளும் தோற்றமுள்ள பெண்ணரசே
நாராயண வேந்தன் நலத்தவசில் மைந்தன்தான்
பொல்லாத தினத்தில் புதல்வன் பிறந்தானென்று
சொல்லாமலே இவனைக் கொண்டுவந்து இவ்வனத்தில்
வைத்தார்கள் என்று வகையுடனே தானுரைத்தார் 570

இன்னும் புதுமையுண்டு இவன்வளரும் நானாயிலே
கன்னி உமையாளே காரணங்கள் மெத்தவுண்டு
பெண்களை மயக்கவல்ல புண்ணியருந் தானும்வந்தான்
மெல்லியர்கள் தான்மயங்கும் மெத்த

அழகுள்ளவன்காண்

மங்கையர்கள் தான்மயங்க மன்னன் இவன்தானும் 575

கற்றித்தை அத்தனையும் கண்டறிந்த 2திராணி இவன்
உல்லாச மங்கையரை உறவுசெய்யும் கள்ளனீவன்
அறையிலிருக்கும் பெண்ணை ஆட்டிவைக்க வல்லவன்காண்
ராசகன்னி யானாலும் நல்லசிறை வென்றிடுவான்
பேசிய பேச்சிலேதான் பெண்களை மயக்கிடுவான் 580

குதுகளுண்டு மெத்தத் 3துண்டரிக முள்ளவன்காண்
கன்னியரைப் பிடித்தாட்ட வந்தானே கண்ணாளன்
என்றுதான் சொன்னாரே இன்பமுடன் பார்வதிக்கு

இறைவரம் பெற்ற குழந்தை நாகம் காக்க வார்தல்

நல்லதென்று தான்கேட்டு நலமான பாலகற்கு
அந்த வனந்தனிலே அடைவாக வாழுகின்ற 585

ஐந்தலை நாகத்தை அன்பாக வரவழைத்துப்
படத்தை விரித்துப் பாலகற்குத் தாலிழலாய்

வரமது தாழும் அன்பாக வேயளிக்க
இப்படித் தாரிடுக் ஈஸ்பரியும் வரங்கொடுத்துப்
போகவேணு மென்று புகன்றாளே ஈஸ்பரியும் 590

நல்லதென்று சொல்லி நளினமிட ஈஸ்பரனும்
வரந்தான் மிகக்கொடுத்து வாகனத்தின் மேலேறிப்
போனார் விவனாரும் பூலோக நாயகியும்
அரவங்கள் தான்வளர்க்கும் அரனுடைய சொற்படியே
நாகம் குடைபிடிக்க நல்லினங்கள் தாலாட்ட 595

1வாகான பேய்களெல்லாம் வந்துபணிந்து நிற்க
ஆண்புலி கரடி அன்பாகவே பணியக்
காமதேனு வந்து கண்டமுது தான்கொடுக்க
இப்படியே நாகம் இதவாக வளர்க்கையிலே

பட்டை வெட்டச் சக்திலியப்பெண் அங்கு வரல்

மாதியச் சின்னான் வகையான சக்கிலியன் 600

பாளையப் பட்டார் பரிவான தொட்டியார்கள்
பொம்மண நாயகருக்குப் பிரியமுடனே இவனும்
2பாதரட்சை கட்டுகிற 3பரிவான மாதியன்தான்
மாதியன் கொண்டதொரு மைனிழியாள் சக்கிலிச்சி
வாருகளுஞ் சிவக்க வகையாக 4ஊறக்கட்ட 605

ஆவாரம் பட்டைவெட்ட அங்குவந்தாள் சக்கிலிச்சி
பாலக னிருக்குமந்த பாரவனம் தானோக்கிக்
காதிலே ஓலையீட்டுக் கழுத்தில் சரமணிந்து
5வர்ணத் துக்கு வாகாகத் தானுடுத்தி
அதிர்ந்து நடைநடந்து அந்தவனத்தில் வந்தாள் 610

அறுவாளைக் கைப்பிடித்து ஆவாரம் பட்டைவெட்டிப்
பட்டை எடுத்துக்கட்டிப் பயணம் புறப்படையில்
மாமரத்தின் கீழிருந்து மைந்தன் அழகலுற்றான்

சக்கிலிச்சி குழந்தையை எடுத்துச் செல்லல்

குழந்தைக் குரல்கேட்டுக் கொம்பனையாள் அப்போது
கானகத்தில் குழந்தை கதறவந்த ஞாயமென்ன 615

1. ஒழுங்கான	2. செருப்பு	3. அன்புள்ள
4. தோலைப்பதனிட ஊறவைத்தல்	5. நிறம்	

பார்ப்போ மென்று சொல்லிப் பைங்கொரியாள்

தானடந்தாள்

ஏங்கி அழுதல்கண்டு ஏற்றமுள்ள சக்கிலிச்சி
கண்டு மகிழ்ந்து கன்னியை யுடம்போது
பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானே என்று சொல்லி
மைந்தன்கலி தீர்க்கவந்த மணிகளாகே என்று

சொல்லி 620

என்று தான் சக்கிலிச்சி இதான பாலகணை
வாரி எடுத்து மார்போடே தானைத் துப்
பைங்கொரியாள் தன்மொழி பச்சையுடர்பாகிப்
பால்தனங்கள் இரண்டும் பால்குரந்த தப்போது
கையினில் பாலகணைக் கனமாகத் தானெடுத்துக் 625

குழந்தை தனக்குக் குணமாகப் பால்கொடுத்தாள்
பாலகன் முலைகுடித்துப் பசியாற் ஏப்பமிட்டான்
தேகை மயிலாளுக்குத் துய்யமணங் குளிர்த்து
பாலகணை மார்பிக்குடிப் பட்டைதலையில் வைத்து
வெர்க்க விறுகிறுக்க விட்டுக்கு வாராளாம் 630

சக்கிலியன் கண்டு தடியெடுத்துக் கோபங்கொண்டு
இந்நெரம் கானகத்தில் என்னெய்தாய் பெண்ணரசே
என்று சொல்லிச் சக்கிலியன் (இயல்தடிபை) ஓங்கலுற்றான்
பைங்கொரியாள் பார்த்துப் பதறுதே மன்னவனே
கோபத்தை உள்ளடக்கும் குணமுள்ள பர்த்தாவே 635

மைந்தனுமில்லாமல் மனக்கவலை பட்டோமே
பிள்ளையு மில்லாமல் பெருந்தவ சிருந்தோமே
ஆண்புத்திரன் இல்லாமல் அருந்தவசு இருந்தோமே
மைந்தன் கவலை மனக்கவலை தீர்ந்ததிப்போ
இந்தாரும் பிள்ளையென்று ஏந்திழைமாள் தான்
கொடுத்தாள் 640

தட்டொடே பாலகணைச் சக்கிலியன் கைக்கொடுத்தாள்

சக்கிலியன் குழந்தையை ஏற்று மகிழ்தல்

ஏந்தி யிருக்கையிலே எடுத்தணைத்தான் மாதியனும்
இன்பங் குளிர்த்து இருதொனும் பூரித்து
அன்பான பாலனவன் ஆச்சிரிய மாகவேதான்

சுத்தமுடன் தானதர்மம் 1சோடிகளுக் களித்து 645

வையகத்திலுள்ள மரிகிதர் பல பேர்க்கு
எண்ணையும் பெய்யும் இதமாகவே கொடுத்துச்
சந்தோஷமாகச் சக்கிலிபன் தாரி நந்தான்
மாதியச் சின்னாறுக்கு மைந்தன் பிறந்தானென்று
நாட்டில் குடியிருக்கும் நல்லான சக்கிலிபர் 650

கண்டறிய வேண்டுமென்று கடிதாக ஓடிவந்து
மாதியச் சின்னான வகையாகத் தாறுங்ண்டு
பிள்ளையும் இல்லாமல் பெருந்தகை செய்தாயே
மைந்தன மில்லாமல் மறுதலித் திருந்தாய்
மனச்சலிப்புத் தீர்த்தின்று மகாதேவன் தன்னருளால் 655

பிள்ளைகளில்லாப் பெருங்கலை தீர்த்திப்போ
எல்லோருஞ் சொல்லி இதமாகவே உடைத்தார்
அப்போது தாறுர் அன்புடனே மாதியுறும்
வந்ததொரு பேர்களுக்கு வரிநசமிக்க கொடுத்துப்
போமென் றனுப்பிவைத்தான் புகழ்பெரிய சின்னாறு 660

திருவன் னுவனாரத் திறமாகத் தானழைத்துத்
திருவாதிரை சாத்திரத்தைத் தீர்க்கமுடன்
சொல்லுமென்றுன்

அப்போது சொல்லுவார் ஆனதொரு வள்ளுவனார்
சாத்திரம் சொல்லுகிறேன் தயவாக நீர்கேளுந்
நல்லாட்டுச் சாணிகொண்டு உலுமுலையாய் மூடுந் 665

பிள்ளையார் தாறுர்வைத்துப் பெரறுது தான்குடிப்
பாக்குடனே வெற்றிலையும் பாங்காக முன்னெவைத்துக்
காணிக்கைதாறுந் கனமாக முன்னே வைத்துச்
சார்பிராணித் தூபம் சதிராக முன்னெவைத்துப்
போமென் றனுப்பிவைத்தான் புகழ்பெரிய
சின்னாறு 670

அத்தநாள் போலே அடுத்தநாள் அப்பொழுதில்
விசுவகர்ம ஆசாரியை விதமாகத் தானழைத்து
அப்போது ஆசாரி அன்புடனே நல்லதென்று
தங்கப் பசும்பொன்னால் தங்குமே தானெடுத்து

மாணிக்கம் பச்சை வயிடுரியம் தானிழைத்துப்
பசும்பொன் னதனாலே பக்கவளை தான் போட்டுத்
தங்கத்தில் பச்சைவைத்த சங்கிலியும் தாம்பூட்டி
உசத்தியுள்ள வேலைகள் 1உச்சிதமாய்த் தான்முடித்துச்
செல்வப்பூந்தொட்டில் சிக்குரமாய்க் கொண்டு வந்தான்
வந்ததொரு தொட்டிலைத்தான் மாநியனும் தான்

பாடித்து 680

விசுவகர்ம ஆசாரிக்கு வேண்டும் பணிகளுடன்
உடுவரையும் வெகுமதியும் உச்சிதமாய்த்தான் கொடுத்துப்
போமென்று சொல்லிப் புகலாயனுப்பி வைத்தார்
அந்தநாள் சென்று அடுத்த நாளாம்பொழுது
எண்ணெய் தலையிலிட்டு இளவெந்நீர் தானும்வைத்துத்

685

தீர்க்கமுடன் விரனுக்குத் திறமாகத் தான்வார்த்து
நேரான நெற்றியிலே நிலக்காப்புப் பொட்டுயிட்டும்
பாலகளைத் தானெடுத்துப் பதனும் முலைகொடுத்து
மாணிக்கத் தொட்டிலிலே மைந்தனையும் வைத்தாட்டித்
தாலாட்டுநாள் அப்போது தயவாக மைந்தனுக்கு

690

தாலாட்டு

ராராரோ ராராரோ ராராரோ ராராரோ
என்கண்ணான கண்ணே என்கண்மணியே நித்திரைபோ
மலடி மலடியென்று வையகத்தோர் சொல்லயிலே
மலடியென்ற சத்தம் மறக்கவந்த கண்மணியே
2இருசி இருசியென்று எல்லோருஞ் சொல்லயிலே

695

இருசியென்ற சத்தம் இலியடக்க வாகண்ணே
என் கண்மணியே கண்ணாளா கண்ணுறங்கு
ராசாதி ராசனோ ராச பரமேஸ்வரனோ
கொம்பில்லாச் சர்க்கரையோ எங்கள் குலந்தழைக்க
வந்தகண்ணோ

ஏமாந்திருந்து மைந்தன் இல்லையென்று நானிருந்தேன்
மாமரத்தின் கீழிருந்து வந்துதித்த கண்மணியே
தவத்தால் பெரியவனோ சங்கரனார் பெற்றகண்ணோ
பவத்தால் பெரியவனோ சங்கரனார் பெற்றகண்ணோ

பவத்தால் கலிநீக்கிப் பாராள வந்தவனோ
ஆருபெற்ற கண்மணியோ அந்தரத்தில் வந்துதித்தாய் 705

1பூருவத்தில் நான்செய்த பூசா பலன்தானோ
மைந்தனில்லை யென்று மருகியே நானிருக்கச்
சிந்தை கலிதீர்க்கவந்த தெய்வக் குலக்கொழுந்தோ
எதிர்த்தார்க்கு முண்டனோ ஏழைக்கிரங்குந் தெய்வம்
இருந்துவரும் படையை வெட்டிச்செயங்

கொள்வானோ 710

மன்னவர்க்கு மன்னவனோ வரிசிலைக்கு மன்மதனோ
கன்னியர்கள் மோகனோ 2கற்சாறிக்குத் தேவேந்திரனோ

3குஞ்சரங்கள் சுன்றெடுத்த குலவிளக்காய் வந்தாயோ

4பஞ்சாட்சரக் கொடியோ பாராள வந்தாயோ

5ஆல முண்ட கண்டனே அறுமுகனே மாலயனே 715

சீலமுடன் வந்துதித்த செந்தேனே தெள்ளமிந்தே

வீராத் வீரனே வீர துரந்தரனே

சூராத் சூரனே சொல்லுக் கரிச்சந்திரனே

பூருவத்தில் நான்செய்த புண்ணியத்தால் வந்துதித்த

கார்குமுலாள் சுன்றெடுத்த என்கண்ணேநீ

நித்திரைபோ 720

பட்டைவெட்ட போனவிடத்தில் பாங்காகவே வனத்தில்

சட்டமதாய் வந்துதித்த 6தற்பரனே நித்திரைபோ

பத்தரை மாற்றுவயர்ந்த பகம்பொன்னே நித்திரைபோ

ராராரோ ராரிரரோ ராராரோ ராரிரரோ

நடை

அந்தநான் சென்று அடுத்தநா ளாம்பொழுது 725

மைந்தன் தனக்கு வகையுடனே நலுங்குமிட்டு

வெந்நீர் தான்வார்த்து வேகமுடன்தான் துவட்டித்

தீர்க்கமுள்ள உச்சித் திருநீறு தானமைத்து

நேரான நெற்றிதலில் நிலக்காப்புப் பொட்டுமிட்டு

நீலவிழிக் கண்களுக்கு நேராக மையெழுதி 730

1. முற்பிறவி 2. ...? 3. யானைகள்

4. திருவைந்தெழுத்து - பஞ்சாட்சரம்

5. சிவபெருமான் - நீலகண்டன், 6. மேலானவன்

நெத்திக்குச் சுட்டிகட்டி நிழல்பார்க்கக் கண்ணாடிகட்டிக்
காதிலே மத்திக்காய் கனமாசத் தொங்கவிட்டு
மார்பில் பதக்கமிட்டு வச்ரமணித் 1தாவடங்கள்
தங்கத்தால் காப்புமிட்டுச் சதிரான மேல்முருகு
இந்தநகை களெல்லாம் இடல்பாகத் தானளித்துச்
சக்கிலியன் வீட்டில் தனஞ்சயனும் தான்வளர்ந்து

735

குழந்தை வீரையன் என்ற பெயரில் வளர்தல்

வீரையன் என்று விதமாகப் பேருமிட்டு
அஞ்சுவயதில் அரிச்சுவடி தான் டடித்துக்
காரிகை நன்னூல் கணக்குப் பெருஞ்சுவடி
பஞ்சாட் சரமும் பரிவாக எட்டெழுத்தும்

740

2சறபண பாவைமுதல் தான்படித்தான் வீரையனும்
பத்து வயதில் பலகலையும் ஆராய்ந்து
கன்னப் பரிசு சமுத்தடித் தே'மலு'மாய் ப்
பச்சைக்கல் ஒண்டிமுத்துப் பாங்காகத் தொங்லிட்டு
ஒண்டிமுத்துக் கடுக்கன் ஓலைகளும் சோதிமின்ன
மோகன மாலை முன்னை 3எழில்விட

745

தங்கச் 1சரப்பளியும் தனிவயிரக் கோவையுமே
மாணிக்கத்தாலே மாதளம் பூக் 1காவடமும்
கல்கட்டு மோதிரமும் கணையாழி தானணிந்து
பேரான தன்சிரசு புன்னை மலரதுபோல்

750

ஆடும் புருவமும் அம்மாளைக்கண் மலரும்
கூடும் புருவமும் 4கொன்னைக்காய் நெத்தியுமாய்
மூன்றாம் பிறைபோலே முகத்துத் திருவழகு
நாலாம் பிறைபோலே நாவுத் திருவழகு
கன்னப் பரிசாகக் கட்டியுள்ள தே'மலு'மாய்த்

755

தோளும் திருவழகும் சொக்கருக்கு ஒப்பிடலாம்
மார்பில் திருவழகும் மாதேவர்க் கொப்பிடலாம்
ஆலிலை போலே அமைந்த திருவயிறும்
வஞ்சிக் கொடிபோலே வாகான தன்னிதையும்
ஆடுந்தொடை இரண்டு அடிவாளைத் தண்டதுபோல்

760

கைகளுந் தானும் கனத்ததொரு வாளது போல்
குளத்து விராலதுபோல் கொற்றவனார் தன்காலாம்
பருத்த முத்துப்போலே பல்லுத் திருவழகும்
சரிகை காந்திரகூவி தலைப்பாகும் தான்தரித்து
அங்கமெல்லாம் பொன்னிறம் ஆதித்தன் தன்வடிவும் 765

எள்ளுக்கீழ்ச் சோமன் ஏகாந்த வல்லவட்டும்
பட்டுக்கீழ்ச் சோமன் பாங்காகத் தானுடுத்திக்
கச்சை வரிந்துகட்டிக் கருங்கச்சைச் சுங்குவிட்டுப்
பொன்னால் அரைநாணுப் போதவே தானணிந்து
தொட்ட மிதியடியும் சுண்டு வல்லுங் கைப்பிடித்துச் 770

சொற்பேச்சுக் கேளாத துள்ளுகுட்டி விரையனும்
எதிர்த்து வந்தபேரை இருபிளவை செய்துடுவான்
கண்டதொரு ராசாக்கள் கைகட்டி நிற்பாரும்
காளி கதவடைக்கக் கண்டமுனி தெண்டரை
மாதியன்சொற் கேளாமல் வனங்களிலே தான்புகுந்து 775

வேட்டை களாடி வேங்கைகளைக் கொல்லுறதும்
கரடிபுலி சிங்கம் காட்டாணை கொல்லுறதும்
வேசங்கள் மாறி வீட்டுக்குத் தானும்வந்து
அப்படித் தானும் இருக்குமந்த வேளையிலே

பொம்மி வயதுக்கு வாலும் மாதியன் காவலும்

பட்டணத்தை ஆளும் பரிவான தொட்டியன்தான் 780

பொம்மணன் ஈன்றெடுத்த பொற்கொடியாள்

பொம்மியுந்தான்

பத்துவயதாகிப் பரிரெண்டாந் தன் வயதில்
1புத்தி அறிந்தாள் காண் பொம்மியனும் தானும்ப்போ
பச்சைக்குடிசை கட்டிப் பாங்காய் அலங்கரித்துப்
பொம்மி யம்மானையும் போதவே கூட்டி வந்து 785

பச்சைக் குடிசில் பைங்கிளிபைத் தானும்வைத்து
மாதியன் சின்னானை வரவழைத்து அந்நேரம்
பைங்கிளிபை நீர்தானும் பத்திரமாய்க் காரும்பிள்ளாய்

முப்பது நாளும் முழிப்பாகவே இருந்து
காரும்பின் ளாய் என்று கட்டளையும் இட்டார்காண் 790

நல்லதய்யா வென்று நளினமுள்ள மாதியனும்
மாதியச் சின்னனும் வகையுடனே வீடுவந்து
குச்சு உருமாலேகட்டித் குறட்டுத் தடியெடுத்துக்
கச்சை இறுக்கிக்கட்டிக் கறங்1குருமால் தானணிந்து
தொட்டமிதியடியும் 2சுண்டு வில்லும் கைப்பிடித்து 795

வாளுந் தடியும் வளைதடியும் சக்கரமும்
இத்தனையுங் கொண்டு ஏகினான் காவலுக்குப்
பொம்மியுட காவலுக்குப் போருனே மாதியனும்
மாதியனும் போனபின்பு மைந்தனும் தானெழுந்து

விரையன் ராவுத்தப் படையினர் தொடர்பு

கண்டுவில்லும் கைப்பிடித்துக் கனமதுரை

வாரான்காண் 800

ஆற்றங் கரையோரம் ஆணழகன் வருகையிலே
ஆணைகுதிரை அடர்ந்து தண்ணீர் தான்குடிக்கச்
சேனையின் 3ராவுத்தமார் சென்றுதண்ணீர் காட்டவந்தார்
வந்தவர்கள் தன்னுடனே மன்ன றுறவாடி
உறவு பிடித்தான்காண் ஒண்டிமுத்து விரையனும் 805

சேரவே கட்டிநிற்கும் சேவுமத யானையைத்தான்
4சன்னைகள் சொல்லித் தான்பண்ணி வைத்தார்காண்
5உன்னிதமாய் ராவுத்தமார் உத்த(ம)னு மப்போது
ஏற்றிவைத்தார் ஆனையின்மேல் எண்ணமற்ற விரையனை
தவளமத யானையைத் தான்கடிதாய் நடத்திடுவார் 810

மாவுத்த மார்க்குமுன்னே மன்னன்முத்து விரையன்தான்
நாலு தெரு வீதி நடத்திரைப்போது
மலுக்கர் துலுக்கர் மாற்பாஷைக் காரரெல்லாம்
மதயானை யின்மேலே மைந்தனையும் ஏற்றிவைத்தோம்
அதிரநடத்தி வைத்தான் ஆண்பிள்ளை சிங்கமிவன் 815
என்றுசொல்லி ராவுத்தமார் எல்லோருந் தான்குடி

வீரையனைப் பார்த்து விதமாகவே உரைப்பார்
 மாதியச் சின்னான் வளர்த்தமகன் கேவி ரோ
 அச்சமில்லை உங்கள்குடி அலைச்சலில்லை கண்டாயே
 1 முச்சிப் பறக்காது முந்தாற்றிக் காதவழி 820
 2 கச்சிப் பதிமட்டும் காவல் கொள்ளும் தீரனென்றான்
 என்றுமே சொல்லி எடுத்துரைப்பார் ராவுத்தமார்

விருத்தம்

இந்திர சால வித்தை
 இயல்புடன் பாடித்துக் கொண்டாய்
 மந்திர சால வித்தை
 மந்திர வாதி யெல்லாம்
 தந்திர மாகச் சொல்லும்
 சமர்த்தன் என்று சொல்லிச் 825
 கந்தர முள்ள தான
 துரந்தரர் நீர்தான் என்றார்

நடை

4 சேவுகத்திலுந்தனைப் போல் சென்றாட மாட்டார்கள்
 காவலுக்கு ஏற்ற கனமான சேவுகன்றி
 எங்களுடன் வந்து இதுமாகச் சேர்ந்தாக்கால்
 செங்கோல் அரசுபதிசென்ன பட்டணத்தரசன்
 முன்னே 830
 பட்டத்துக் குதிரைக்குப் பரிந்துமிகச் சேவுகங்கள்
 திட்டமுடன் செய்துவைப்போம் சொல்லுமென்றார்
 அப்போது
 நம்பிக்கை சொன்னார்கள் ராவுத்தமார் எல்லோரும்
 நல்லதென்று சொல்லி நகைத்தானே வீரையனும்
 இந்தப்படிக்கு இருக்கு மந்த வேளையிலே 835
 மாதியச் சின்னனும் மைந்தனெங்கே என்று சொல்லித்
 தெருவுகள் தோறும் தேடி மிகஅலைந்து

இன்னும் வரக்கானோமே என்றுசொல்லி மாதியனும்
 கன்னல்மொழி மாதியனும் 1கவடுவந்த தென்றுசொல்லிச்
 சூதுகளைத் தான்முடித்துச் சொல்லுக்கிடமானோமே 840
 என்று டரிதவித்து ஏங்கி இருக்கையிலே
 வந்தானே வீரையனும் வாசுடனே அப்போது
 கண்டானே மைந்தனையும் கண்கள்களி கூர்ந்திடவே
 அப்போது வீரையனும் அதிகபய பக்தியுடன்
 தகப்பனைக் கண்டு தான்மகிழ்ந்து நிற்கையிலே 845
 ஓடி எடுத்து உகந்தனைத்தான் மார்போடே
 அப்போது சொல்வான் அடவாக மாதியனும்
 அப்பா மகனே அறிவுள்ள கண்மணியே
 இந்நேர மட்டு இளைப்பா யிருப்பானேன்
 காரிடம் என்னஐயா கண்மணியே சொல்லுமையா 850
 அப்போது வீரையனும் அப்பன்முகம் தானோக்கிக்
 கம்பளத்தார் மக்கள் கனமாக வேட்டைசெய்து
 வாரதைப் பார்த்திருந்தேன் வாகாக எந்தகப்பா
 என்று சொல்ல வீரையனும் இதமாக மாதியனும்
 அப்போது சொல்வான் அழகுள்ள பாலனுக்கு 855

கொச்சகம்

படித்து முடித்துப் பலகலையு மேயோதி மாமரத்தின்
 செடிக்குள் பிறந்தபிள்ளாய்ஒரு சேதிசொல் லக்கேளாய்
 வடிப்ப மாய்வந்தவர்க்கும் வானவர்க்கும் இந்திரர்க்கும்
 படிப்பினைகள் சொல்லவந்த 2பரராச கேசரியே 860

நடை

என்றுதான் வாழ்த்தி எடுத்தனைத்தான் மாதியனும்
 மைந்த னுடனே மகிழ்ச்சியாய் மனைப்புருந்தான்
 ஆளில் அழகன் அகலமுள்ள மார்பனுக்குப்
 பொன்னின் கலம்விளக்கிப் புதுநீர் பரிமாறிச்
 சின்ன சம்பாஅரிசி அமுது பரிமாறப் 865
 பருப்பு பொரிக்கறியும் பாற்குழம்பு தான்வார்த்துப்
 புத்துருக்கு நெய்யும் பொங்கலுடன் தான்வார்த்து

எண்ணுங் கறிவகையும் எருமைத் தயிர்வார்த்து
உண்ணும் உண்ணுமென்று உபசரித்தாள் பாலகளை
சீருடனே படைத்த செய்யஅழு திட்டாளே 870

வாரி அழுதுசெய்து வன்னமணி வாய்ப்பூசி
மல்லிகையும் செண்பகமும் வாய்த்த இருவாச்சியுடன்
முல்லை மலர்ச்சரமும் முடிமீதிலே தரித்துக்
காதில் புனுகணிந்து கஸ்தூரிப் பொட்டுமிட்டுச்
சாந்து சவ்வாதுடனே சந்தனஞ்சேர் குங்குமமும் 875

1கெந்தபொடிக் கதர்ப்பு கிரமமாய்த் தானணிந்து
அந்தமுள்ள 2புசத்தில் அழகாகத் தான் 3திமிர்ந்து
வெத்திலையும் 4அரிபிளவும் வேதித்த சுண்ணும்பும்
அள்ளி யெடுத்து அலர்ந்து மலர்க் கையாலே
இந்தப் படித்தான் இருக்கின்ற வேளையிலே 880

வீரையன் யார்க்குமடங்கா வீரனாக விளங்கல்

பனிரெண்டு வயது பாங்குடனே சென்றதப்போ
வாகுபெறத் தானும் மயிர்வளர்க்க வேணுமென்று
நாகரீகமாக நலமா மயிர் வளர்த்தான்
கொண்டை மிகளழுதிக் குறிஞ்சிவிழி மையெழுதி
உல்லாச மாக உருமாலுந் தானுங்கட்டிப் 885

பட்டுக்கச்சை ஓட்டியாணம் 5பருஞ்சூரி பாங்கணிந்துச்
சந்திர காகிச் சரிகைவண்ணத் துப்பட்டியும்
முன்கையில் சந்தனமும் முறுக்கிவிட்ட வீசைகளும்
மேல்முருகு தானணிந்து வீரப்பட்டம் தான்தரித்துப்
பச்சைக்கல் கடுக்கன் பாங்குடனே காதிலிட்டுக் 890

காலுக்கு மிஞ்சி கனமாகத் தானணிந்து
எண்ணத் தொலையாத இயல்பான ஆபரணம்
வண்ண வடிவழகன் மகராசன் தானணிந்தான்
துய்யதொரு வட்டுவமும் தோள் மீதிலேயணிந்து
6கவள மத யானையினைக் கட்டவிழ்த்து விட்டதுபோல் 895

-
1. வாசனைப்பொடி	2. மாப்பு	3. பூசி
4. வெட்டியபாக்கு	5. கத்திவகை.	
6. உணவு உருண்டை.		

பவளநிற வுதும் பத்தானைச் சத்தமும்போல்
தொட்ட மிதியடியும் சுண்டு வில்லங் கைப்பிடித்துச்
செல்லுகளும் கேளானும் துள்ளுகுட்டி விரையனும்
ஆருக்கு மடங்கானும் ஆண்மையுள்ள விரையனும்

விரையன் கங்கையாட விரும்புதல்

அன்னையே யென்னை அருளியதோர் மாதாவே 900

சொல்லவே கேளுமம்மா தோகை உமையாளே
துய்யதிருக் கெங்கையிலே தோன்றும் புதுநீரில்
நேசமுடன் சென்றுஇப்போ நீராடி வாரேனம்மா
எந்தனையும் நியுமிப்போ இசைந்தனுப்ப வேணுமென்றான்
சொன்ன சொல்லைக்கேட்டுத் தோகையவள்

மாதாவும் 905

1 தாராரும் திண்புயத்தான் தாட்டாளன் விரையனே
நீராட வேணுமென்று நீதான் நடந்தாக்கால்
கால்கள் வலித்தீடுமே கண்ணோறு பட்டிடுமே
பாலகனான் மேனியிலே பருவோர்வை வேர்த்தீடுமே
பிள்ளைஇல்லாள் கண்டால் பெருமூச்சுத் தான்விடுவாள் 910

நல்லபுது நீரு நானெடுத்து வாரேணிப்போ
போகவே வேண்டாம் புத்தியுள்ள கண்மணியே
என்றுசொன்னாள் தாயாரும் இன்பமுள்ள பாலனுக்கு
அப்போது விரையனும் அடைவுடனே ஏதுசொல்வான்
என்னமொழி பேசுகிறாய் என்தாயே மாதாவே 915

பட்சிகள் முட்டையிட்டுப் பரித்துக்குஞ்சுதான்
பொரித்தால்

இறகு முனைத்தாக்கால் இருக்குமோ ஓரிடத்தில்
குழந்தை உருமாறிக் கொலுவுசகீர் முடித்து
வளர்த்த 2 பேர் தானும் வளவிலிருப்பார்களோ
உன்வசனம் தான்கேட்டு உன்னிடத்தில் நானிருந்தால் 920

1. மாலை அணிந்துள்ள

2. பருவமும் கலையும் நிறைந்து அரங்கேறிய மடந்தையர்

கண்டவர் மயங்கும் காளை

மன்மதன் போலே இவ்வையகத்தில் கண்டதில்லை
காமன் கணைக்குக் கனத்தமண வாளவரிவன்
கூடுவனோ நம்முடனே என்றுதான் கோதையர்கள்
சொன்னார்க ளப்போது தோகையர்கள் எல்லாரும்
கந்தன் வடிவேலவரும் 1 கருப்புநிலை வளைத்தான் 925

மாதியச் சின்னான் மகிபாலனுக்கு ஒவ்வாது
உலகந்தனில் இவனை ஒருபோதுங் கண்டதில்லை
நிலவறையில் தானும்வைத்து நேசமுடன் வளர்த்தாரோ
ஆளில் அழகனுமாய் ஆனந்த ரூபனுமாய்க்
காணும் பொழுதில் அவனைக் கன்னியர்கள்
சேர்வமென்பார் 930

2 ஏலக் கருங்குழலார் இவ்வார்த்தை தானுரைக்கக்
கால் கடிய விரையற்குக் காதில் அது கேட்டுக்
கன்னியர்கள் தன்னைக் கடைக்கண்ணால் பாராமல்
நன்றாக விநியிலே உடந்தானே விரையனும்
நன்னகர் விட்டு நடந்து வருகையிலே 935

வாழ்வாணி துர்க்கையம்மாள் வாழுகின்ற கோவிலைத்தான்
பக்கத்தி லாயிரம்பேய் 3 பரிவுடன் நிற்கிறதும்
கொக்கரித்துக் கூத்தாட கோடிபேய் தான்கோடி
விவங்கிலே போட்டிருக்கும் விரமுனி தான்கோடி
ஆகாசத்தை முட்டும் அரியமுனி தான்கோடி 940

கண்டானே விரையனும் காளியுட சன்னிதியில்
காசிவிசுவ நாதரையும் கருத்தில் மிகநினைந்து
கொண்டாடிக் கொக்கரித்துக் கோலமுள்ள விரையனும்
பார்த்து மனமகிழ்ந்து பத்திரகாளி கோவிலைத்தான்
வருந்தி அழைக்கவில்லை மாகாளி என்று சொல்லி 945

ஏத்தமுடன் நாமிவளுக்கு ஏற்கவே செய்வமென்று
ஈனாத வாழை இளவாழை தான்முரித்து
4 மாங்கிஷக் காவடி தான் வகையாக உண்டுபண்ணி

1. கரும்பு வில், 2. தலைமுடிக்கிடும் வாசனைப்பொருள்
3. பெற் என்று எட்டிலுள்ளது.
4. மாமிசம்

வீரையன் தன் வரலாறு கூறலும், கேட்டுக்
காளி வரமளித்தலும்

சிந்தை மகிழ்ந்து சிறுவனையும் தான்பார்த்து
மெத்தச் சிறியவன் லீ வீரியங்கள் போதாது 950

சற்றும் பயமில்லாமல் தயவாக இங்குவந்தாய்
உன்பேருடன் ஊரும் பிறந்து வளர்ந்ததுவும்
ஆருமகன் லீயெனக்கு அறிய உரையுமென்றான்
மாகாளி ஈஸ்பரிக்கு மகராசன் வீரையனும்
தேன்சிறந்த கொன்றையணி செம்பொன்

திருச்சடைச்சி 955

நான்பிறந்த சேதியெல்லாம் நலமாகக் கேட்டருள்க
வெள்ளிமலை தனிலே வேலுடனே திருக்குமரன்
முப்புரத்தை எரித்த முக்கணர் புத்திரன்நான்
இப்பிறப்பு ராசகுலம் ஈஸ்பரனார் சொற்படிக்கு
மானிடச் சென்மமதாய் மானிலத்திலே பிறந்து 960

பின்னையொரு சாதியிலே பிற்பாடு நான்வளர்ந்தேன்
கன்னி சிறையெடுத்துக் கனமதுரை போய்ச்சேர்ந்து
அங்கேயொரு கன்னிகையை அடைவாய்ச் சிறையெடுத்து
மீனாட்சி பாதம் விருப்பமுடன் அணைந்து
பின்னும் உலகுதன்னில் பேர்பெரிய தேவதையாய் 965

மும்மூர்த்தி களுக்கு முன்னோடுஞ் சேவகனாய்
நன்மூர்த்த மாகவரம் நல்கினார் ஈஸ்பரனும்
நன்றாகக் காசியிலே நாராயணன் வயிற்றில்
நான்தான் பிறந்தேன் நாள் ஆகாது என்றுசொல்லிக்
காட்டில் எறிந்துவிட்டார் கண்டுபெருஞ் சக்கிலிச்சி 970

ஏத்தியிக எடுத்து என்னை அவள் வளர்த்தாள்
வீரையன் என்று விதமாகப் பேருமிட்டுப்
போற்றி வளர்த்தாள் புதல்வனிலும் எண்மடங்கு
கன்னியவள் தானும் காசினியி லப்போது
கம்பளத் தாரிடத்தில் கனமாய் வளருகின்றாள் 975

அரனார் வயதுபதி னூறில் வாருமென்று
வரமானது எனக்கு வழங்கினார் மாதாவே
பத்துடனே அஞ்சும் பார்தனிலே சேர்ந்ததம்மா

உத்தவய தெனக்கினி ஒன்றுதான் கண்டரோ
1சித்தா மடந்தையரைச் சிறைதா னெடுத்துவர 980

எனக்குத் துணையாக ஈஸ்பரி நீயும்வந்து
என்னவரங் கேட்டாலும் எனக்கு நீதந்தருள்வாய்
வரம் வேணுமென்று வகையுடனே இங்குவந்தேன்
என்றுசொல்லி வீரையனும் இனமாய்த்
தெண்டனிட்டன்

அப்போது துர்க்கையம்மன் அதிகபிரிய முண்டாய் 985
நினைத்தவிடந் தனக்கு நிச்சயமாய்த் தானும் வந்து
உற்றதுணையாக வந்து உதகிசெய்வேன் தப்பாமல்
என்று வரங்கொடுத்தாள் ஈஸ்பரி மாதாவும்
வரம் வாங்கிக்கொண்டு வழிநடந்தான் வீரையனும்

கங்கையாடி வீடு திரும்பல்

கெங்கைக் கரையில் கிருபையுடன் வந்துநின்று 990
நீராட வேணுமென்று நெடியமயி ரவிழ்த்துக்
கச்சை யவிழ்த்துக் கருங்கச்சை தானவிழ்த்துப்
பச்சை யவிழ்த்துப் பருங்கச்சை தானவிழ்த்து
அருவே குருவேயென்று ஆடினார்காண் தீர்த்தம்
தாய் தந்தையர்க்குத் தானாடினார் மகாதீர்த்தம் 995

பொன்னுலகம் வாழ்கவென்று புண்ணியனார் நீராடி
முக்காலம் நீரில் மூழ்கிக் கரையேறிக்
கூந்தல் விரித்துக் குளிர்ந்த மயிர் ஆர்த்தி
ஆய்ந்த மயிரை அழகா முடிபோட்டுச்
சரிகை உருமாலை தலைமறை தானணிந்து 1000

சந்திர காகிச் சல்லடமும் தான்போட்டுப்
பட்டுக்கச்சை ஓட்டியாணம் பாங்காய் வரிந்துகட்டி
மேகவர்ணப் பட்டு விரித்திடையி லேதரித்து
3வாகுதார் பெரியகத்தி வலதுபுறந் தானணிந்து
மார்பு நிறைப வச்சிரப் பதக்கமிட்டுக் 1005
காது நிறையக் கடுக்கன் மிகவணிந்து
கண்டசரம் பூண்டு கனத்த பதக்கமிட்டு

முன்கை முதாரியிட்டு முறுக்குவனை தான்போட்டுக்
கைவிரலுக் கேற்ற கணையாழி தான்தரித்து
உன்னத மாயிருக்கும் உசந்தஅரை நாண்பூண்டு 1010

1வீரதண்டை தானணரிந்து வெற்றிமணி பூண்டு
நெற்றியில் நீறணிந்து நீலவர்ணப் பொட்டுமிட்டுக்
கஸ்தூரி பூசிக் கனத்த சவாதணிந்து
வெள்ளிமலை ஈஸ்பரணை வேண்டி யடிபணிந்து
இடப்பாகம் தானிருக்கும் ஈஸ்பரியைப் போற்றி
செய்து 1015

வரிசை யுடனே வணங்கி மிகத்துதித்து
வீரதி வீரையனும் வீரவாள் தானெடுத்து
நடந்தானே வீரையனும் நன்னகரைத் தானேக்கி
மங்கையர்கள் கண்டு மதிமயங்கிப் பின்தொடர
மாயமாய்த் தானடைந்து வந்தானே மாளிகைக்கு 1020

கண்டாளே மாதாஷம் கண்கள் களிசூர
மகனை மிகப்பார்த்து மஞ்சநீர் சுற்றுமென்றாள்
சொன்ன டுடனே தோகையர்கள் தாதியரும்
முத்தினால் ஆலாற்றி முந்நாறு தான்சமைத்துப்
பவளத்தால் ஆலாற்றிப் பத்துலட்சம் தான்முடித்து 1025

இத்தனை ஆலாற்றியும் இதமாகச் சுற்றுமென்றாள்
ஆலாற்றி சுற்றியபின் ஆசனமும் தான்போட்டு
அப்படித் தானும் அவனிருக்கும் வேளையிலே
மாதியச் சின்னான் வகையாக அந்நேரம்
தொட்டியப்பெண் காவலுக்குத் துருசாகக்
காத்திருந்தான் 1030

வீரையன் பொம்மி காவலுக்குச் செல்லல்

இருபத்தி யேழாநாள் இதமாகத் தானுமங்கே
ஒருநாள் ஒருபொழுதில் உலகமெல்லாம் தானிருளாய்
ஈரேழுலக மெல்லாம் இருளாக முடிசிறதே
வயதுசென்ற மாதியனும் மனதுநொந்து மெய்கலங்கி

1. வீரர் அணியும் காலணி — வீரக்கழல்.
2. ஈஸ்பரணை அவனடி பணிந்து என ஓலையில் உள்ளது.

பொம்மியம்மாள் காவலுக்குப் போகவே
வேணுமென்று 1035

இந்த மழைக் காலிருட்டில் என்னவென்று நான்
போவேன்

என்றுசொல்லி மாதியனும் இயல்பாக மகனுடனே
சொல்லவே கேட்டுத் துருசாக வீரையனும்
இந்தமழைக் காலிருட்டில் எப்படித்தான் நீர்போவீர்
பிள்ளையென்று நானிருக்கப்பெரியவர் ஏன்போதீர்
என்றான் 1040

மங்கையுட காவலுக்கு வகையாக நான்போறேன்
என்றுசொல்லி அப்போது எடுத்துரைத்தான்
தென்மதுரை

வெந்நீரில் தான்குளித்து மேலெங்கும் சுத்திபண்ணிச்
சம்பங்கி எண்ணொய்கொண்டு தலைசிகித் தான்முடித்துச்
சீரான நெற்றிக்குத் திருநீறு தான்சாத்திச் 1045

சந்தனங் கஸ்தூரி தானணிந்து வீரையனும்
பச்சைப் புனுகு பரிவாகத் தானணிந்து
அல்லித்துறைக் கதம்பம் ஆண்டியப்பன் கெந்தப்பொடி
கெந்தப்பொடிகள் தூவிக் கீறினான் தன்மார்பில்
தட்டுசல்ல டம்போட்டுத் தடவாக அப்போது 1050

கச்சை யதுமேல்கட்டிக் கருங்கச்சை சுங்குவிட்டுத்
திருநெல்வேலிச் 1சோமன் திறமாகத் தானுடுத்திப்
பச்சைவர்ணப் பாவாடை பாங்காகவே போட்டுக்
காதில் கடுக்கரிட்டுக் கழுத்தில் சரமணிந்து
மாணிக்கக் கல்பதித்த வயிரப் பதக்கமிட்டுப் 1055

பச்சைக்கல் முருகு பாங்காகத் தானணிந்து
கல்கட்டு மோதிரமும் கையிலேதான் போட்டு
வீரதண்டை யோசையிட வெள்ளிச்சதங்கை மின்ன
தங்கக்க டயர்மின்ன சாம்பிராணி வாசமுடன்
மல்லிகை முல்லை மருக்கொழுந்து தானணிந்து 1060

பிச்சி இருவாச்சி பேரான வெட்டிவேரும்
புட்பசாதி உள்ளதெல்லாம் போதவே தானணிந்து

மாயாவு தாரணைப் போல் மதுரையும் வேசங்கொண்டு
போசன மாளிகையில் போய்ப்புகுந்தான் வீரையனும்
ஆசனமும் போட்டு அடைவாகத் தானிருந்து 1065

தங்கத்தாம் பாளமதில் சாதம் பரிமாறி
பரங்கிக்காய்ப் பச்சடியும் பாவக்காய்ப் புளிக்கறியும்
பாற்குழம்பு 1தோரையும் பாங்கான அப்பளமும்
இத்தனையுங் கொண்டுவந்து இன்பமாய்த் தான்படைத்தாள்
சாப்பிட்டினைப்பாற்ச் சாமிமுத்து வீரையனும் 1070

பாக்குடனே வெற்றிலையும் பண்பாகவே அருந்திக்
கச்சை இறுக்கிக்கட்டிக் கருங்கச்சைச் சங்குவிட்டு
இடதுபுறஞ் சுங்கிலேதான் எமனுடைய அட்சரமாம்
வலதுபுறஞ் சுங்கிலேதான் வடமலைபான் அட்சரமாம்
மாடறுக்குஞ் குரி வலதுபுறம் தான்செருகிக் 1075

2கண்ணறுக்குஞ் குரி கையிலேதான் பிடித்துச்
3சமுதாடு கட்டாரி சதிரான நேருசமும்
வாணத் தடியும் வளைதடியும் சக்கரமும்
காலிலே கில்லை கனத்த மிதியடியும்
கண்ணிலிலுங் கைப்பிடித்துச் சொகுசாகத்

தானெழுந்து 1080

4அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அடைவாகத் தானருந்தி
மாதியச் சின்னானை வந்துகண்டான் தென்மதுரை
பொம்மியுட காவலுக்குப் போய்வாரேன் என்றுசொன்னான்
தொட்டியப் பெண்தாவலுக்குப் போய்வாரேன் என்று
சொன்னான்

மகராசன் போலே வருவாய்நீ கண்மணியே 1085
என்றுசொல்லி மாதியனும் இதமாய் அனுப்பிவைத்தான்
பொம்மியம்மாள் காவலுக்குப் போரானே தென்மதுரை
மழைக்கண் இருட்டில் வழியும் தெரியாமல்
குறுக்கே மிதித்தான்காண் கொள்ளைகொண்ட வீரையனும்
மதுரை நடக்க மலைகளெல்லாம் தத்தளிக்க 1090
காளி கதவடைக்கக் கண்டமுனி 5தெண்டனிட
எதிர்வந்த முனிகளெல்லாம் இருபிளப்பாய்ப் போய்கிடுமா

-
1. தோன என்று ஒலையில் உள்ளது 2. கன்று அறுக்கும்
3. ஆயுதவகைகள் 4. பாக்கு, வெற்றிலை 5. வணங்க.

மண்ணும்திர மழையும் பொழியும் போ
மின்னல் வெளிச்சத்தில் மிதித்தே போருன்காண்
சிங்காரத்தோப்பு தெப்பக்குளம் போய்ச் சேர்ந்தான் 1095
மழையும் பொழியுதே மாதியனைக் காணமென்று

ஃ ஃ ஃ

வீரையன் பொம்மி விவாதம்1

பொல்லாதவன் என்தகப்பன் கத்திக் கிரையிடுவான்
பிழைத் தோடிப் போய்கிடு நீசம்மா
மழைக் காலிருட்டுமின்ன மாரிபொழியுது வலுவாக
பேசுகிறவனாரடி மன்னன்கட்பளத்தான் வலுவுகள்
மெத்தவுண்டு 1100

வனத்தில் பேச்சுக்கா சொல்லாதடா
வையகத்தில் மெத்த பேசாதடி
கஸ்தூரி பொட்டுமிட்டுக் காதில் புனுகணிந்து
கடிதா க நின்று பேசாதடா
காட்டுக் குடுசில்கட்டிக் கள்ளிதனைப் போலிருந்து 1105
எண்ணல் மெறட்டுறவ ஆரடி
கன்னமிட்டு நவகளவு செய்ய வந்தவனே
கடிதாய் எழுந்திருந்து போடா நீ

நடை

என்றுதான் சொல்லி எடுத்துரைத்து வைதாலும்
அஞ்சாமல் நிற்கிறவன் ஆரோ தெரிபகில்லை 1110
மாதியனு மல்லிவன் மாற்றானுத் தோணுகிறான்
ஆரென்று.....
ஆரடா திருடனவன் அஞ்சாமல் சொல்லு மென்ன
அப்போது தென்மதுரை ஆண்டவனுர் தான்கேட்டு
ஆரென்று சொல்லி அஞ்சாதே மங்கையரே 1115
மாதியனும் தான்வளர்த்த 2 மகிபாலன் நான்தாண்டி
இருட்டென்று சொல்லி என்னை அனுப்பிவைத்தான்
மங்கையரே காவலுக்கு வந்தேனடி நான்தானும்

-
1. ஏடினமையால் தொடர்ச்சி இடையறவு பட்டுக்
படுகிறது
 2. மன்னன்.

அப்படிச் சொல்லி எடுத்துரைத்தான் வீரையனும்
செப்பியதைத் தான்மாது தேன்மொழியாள்

தான்கேட்டு 1120

நல்லதென்று சொல்லி நளினமுள்ள நாயகியும்
பைங்கிளியாள் உட்புகுந்து படலெடுத்துச் சாத்தியபின்
கட்டிலின் மேலிருந்து கன்னியரும் ஏதுசொல்வாள்
பத்திரமா தானும் படுத்திருடா என்று சொன்னாள்

வீரையன் பொம்மியின் குடிசில் நுழைதல்

அப்போது தென்மதுரை அவள்வார்த்தைக்

கேதுசொல்வான் 1125

1 பொட்டெனவே போய்ப்படுத்தாய் பெண்ணே
ஒண்டி ஒருவனுமாய்த் 2 உறுகாந்தா யிருப்பேனோ
தனியே ஒருவனுமாய்த் தனித்து இருப்பேனோ
மங்கையரே நானும் மழையில் நனையுறதும்
ஆரென்று சொல்லி அஞ்சாதே மங்கையரே

1130

அவனுக்கொரு மகன்தான் ஆண்டியுள்ள சேவுகன்னான்
மாதியன் குலத்தை வகையா யறுக்கு முன்னே
தொட்டியன் தன்குலத்தைச்சுருக்கா அறுப்பென்றான்
மாகாளி தன்னருளால் வாளெடுத்தே னாகில்
வெட்டிச்சரிப் பிடிக்கும் வீரையனும் நான்தாண்டி

1135

மாதியன் மைந்தன் மகாபலவா னென்றிருக்கப்
பயமுறுத்த வேண்டாம் பாங்கான பொம்மியரே
3 பில்லிக்கு முண்டனடி பேய்க்குக் கோடாலியடி
மந்திரக் காரனுக்கு மார்புக்கு ஆணியடி
தொட்டியர்க்கு நானும் 4 துண்டரிக முள்ளவண்டி

1140

கட்டி அணைந்தால் கனதருமம் உண்டடிதான்
உன்னையும் பார்த்தால் எனக்குப் பரிமளங்களாகுதடி
காமனும் வந்து கண்மயக்க மாகுதடி

கிம்முதடி உன்மேலே மெத்தாயல் வந்தெனக்கு

ஆண்பாவம் பொல்லாது அவக்கேடு வந்துவிடும் 1145

-
1. விரைவாக 2. = ? 3. ஒருவகைப் பேய்
4. தொந்தரவு.

பெண்ணுக்கொரு ஆணென்று பிறப்பித்தார் தேவனும்
அப்படிப்போலே நாமிருவர் ஆனோடி பொம்மியரே
பெண்ணென்று பிறந்தால் ஆணிடத்தில் சேரவேணும்
அந்தநிலைவே வுனக்கு அருங்கினியே இல்லையோதான்
ஈயெறும்பு சாதிமுதல் எல்லோர்க்கு முண்டடிதான் 1150
என்று சொல்லித் தென்மதுரை இதமாயுரைக்கலுமே

பொம்மி புலம்பலும் வீரையன் தன்வரலாறு
கூறித் தேற்றலும்

அடைவுடனே பொம்மி அழகலுற்றாள் அப்போது
ஐயோ சிவனே ஆதி ரகுராமா
சிருஷ்டித்த பிரம்மாவே தீவினிகள் எழுதினையோ
கலியாண மாகாமல் கன்னி கழியாமல் 1155

சக்கிலியன் தானழிக்கத் தலையில் எழுதினியோ
இந்த விதிகளுக்கா பிறந்தேன்நான் இப்புனியில்
என்றுசொல்லிப் பொம்மி இயல்பாகத் தானழுது
மாரளவு கண்ணீரைச் சோரவிட்டுத் தான்அழுது
அழுதுமுகம் வாடி அவளிருக்கும் குடிசில் தனில் 1160

மதுரை மகாமுனியும் மண்டியிட்டு உள்ளுழைந்து
உள்ளே நுழைந்து உட்கார்ந்தான் வளமடியில்
ஏந்திழையே அன்னமே உனக்குஎன்ன 1 விசாரமடி
ம்லைபோலே நானிருக்க மங்கையரே உந்தனுக்குக்
கல்போலே நானிருக்கக் கலங்காதே மங்கையரே 1165

மனது கலங்காதே மங்கையரே என்றுசொல்லித்
துடைத்தானே கண்ணீரைத் துய்யதொரு மங்கையர்க்குத்
தோளிலே போட்டிருந்த துப்பட்டித் தோகையினால்
அப்போது மங்கையரும் அன்பாகத் தானிருந்தாள்
மனதுகுளிர்ப் திருபேரும் 2வைபோக மாயிருந்தாள் 1170

ஏறிட்டுப் பார்த்தாள் காண் எண்ணமுற்ற வீரையனைக்
கண்துளிரப் பார்த்துக் கன்னியரும் ஏதுசொல்வாள்
சக்கிலியனென்று சொல்லித் தட்டியிக வார்த்தை
சொன்னேன்

முன்னழகும் பின்னழகும் முவுலகில் கிட்டாது
மார்பழகைக் கண்டால் மங்கையர்கள் தான் விழுவார் 1175

தோளழகைக் கண்டால் தொடருவார் கோடிபெண்கள்
காலழகைக் கண்டால் கன்னிபர்கள் மையல்கொள்வார்
சக்கிலியன் தானும் படைத் தனஞ்சியனைப் போலேநீர்
என்றுசொல்லிப் பொம்மியரும் இன்பமாய்த் தானிருந்து
கண்களிற் கண்டு கன்னியருந் தான்மயங்கி 1180

விழுந்தாளே அப்போது வீரையன் தன்மடியில்
விழுந்தவளை வீரையனும் விதமாகத் தானெடுத்துச்
சந்தனங் கஸ்தூரி தான்தரித்தான் வீரையனும்
மல்லிகைப்பூப் செண்பகப்பூ வகையாகத் தான் முடித்துப்
புறுகு சவ்வாது பொங்கமுடன் தானணிந்து 1185

மங்கையரும் அப்போது வாகான மெத்தையின்மேல்
சாய்ந்து படுத்துச் சந்தோஷமாய் வந்துசொல்வாள்
என்னை 1வலதழிக்க எத்தனைநாள் தவசிருந்தீர்
மகாதேவ ரவருமே மண்பிடித்துப் போடயிலே
மன்னவரே எந்தனுக்கு வளர்ந்திரோ பூமியிலே 1190

என்றுசொல்லித் தானும் இருபேரும் மெத்தையின்மேல்
அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அடைவாகத் தானருந்தி
இருபேரு மாக இஷ்டமுடன் தானிருந்தார்
இருந்து விளையாடி ஏந்திழையாள் அப்போது
கட்டிலை விட்டி றங்கிக் கன்னியரும் ஏதுசொல்வாள் 1195

கூர்த்தாவே யென்று காலில் விழுந்தழுதாள்
தென்மதுரை தன்பாதம் தெண்டலிட்டா ளப்போது
தெண்டலிட்ட மங்கையரைத் தென்மதுரை தானெடுத்து
ஏந்திழையாள் பொம்மியரை ஏறிட்டுத் தான்பார்த்துக்
கன்னியரே நீர்தான் காலில் விழுந்ததென்ன 1200

என்றுசொல்லி வீரையனும் இன்பமுடன் தான்கேட்டான்
அப்போது பொம்மியரும் அடைவாகச் சொல்லுற்றாள்
வாருங்காண் மன்னவரே வார்த்தைசொலக் கேளுமினி
மானிடவர் தானோ மகாதேவர் நீர்தானோ
இவ்வுலக ராசாவோ ஈஸ்பரனார் கண்மணியோ 1205

ஆர்பெற்ற கண்மணியோ ஆண்டவனோ
சொல்லுமென்றாள்
தாய்தகப்பன் பேரும் தனஞ்சியனே சொல்லுமென்றாள்

விருத்தம்

என்னவென் றுரைப்பேன் பெண்ணே
என்தலை எழுத்தை யானும்
இன்னமே சொல்வா ரிப்போ
யாரென்று வைய கத்தோர்
உன்னினத் தார்தற் குழ
ஒருகுடை ஆளவேணும் சிமை 1210

புண்ணியஞ் செய்யாப் பாவி
(வந்து தித்) தார் குலத்திலே1
குலத்திலே சத்திரி யன் (நான்)
ஒருவரைத் தீண்டாச் சாதி
சலத்திலே முழுகிக் காசி
விசாலாட்சியைப் பணிவ தல்லால்
செலத்திலே எனையார் காணார்
தேசத்தார் அறிய மாட்டார்
உலகத்தில் அறியா ரென்று
ஏங்கியே அழுக லுற்றான் 1215

சனியனும் பற்றி வந்தான்
தாய்தந்தை அகல விட்டார்
முனிவரும் தேவ ராகும்
முன்னொரு பிறப்பி லேதான்
அனியாயம் செய்தே னென்னை
யானுமே இன்னு னென்று2
இனியென்ன செய்வே னென்று
ஏங்கியே அழுக லுற்றான்

அந்தணர் சொல்லைக் கேட்டு
ஐயரும் மெய்தா னென்று
மைந்தனைக் கொண்டு போகி
வனத்திலே போடு மென்றார்
கந்தனா ரருள வந்த

1220

.....
வந்தவிதி இப்படி யென்று
வாடியே அழுக லுற்றான்
புலம்பி நீ அழுக வேண்டாம்
பெண்சாதி ஆனே விரிப்பால்
தனும்பியே அழுகவேண்டாம்

.....
விளம்பிய வார்த்தை போதும்
விசேடமே உரைக்க வேண்டாம்
வளம் பெற உரைத்த சொல்லை
1 மறப்பனோ உற்ற கோவே.

1225

நடை

கயிலாச நாதர் கடாட்சஅரு ளாலேதான்
காசினகர் ராசனுக்குக் கண் மணிபாய்த் தான்பிறந்தேன்
மாலையிட்டுத் தானும் வகைகோசாய்ப் பிறந்தேன்
கொடிசுற்றித் தானும் கோதையரே நான்பிறந்தேன்
மாலையுற்றித் தான்பிறந்தால் மாமனுக்கு

ஆகாதென்று 1230

கொடிசுற்றித் தான்பிறந்தால் கோத்திரத்துக்

காகாதென்று

வனத்தில் குடியிருந்து மாதியன் வீட்டில்வந்தேன்
மாதியன் வீட்டில் வளர்ந்தேனடி பெண்மயிலே
மங்கையருந் தான்கேட்டு மனமகிழ்ச்சி யாகவுந்தான்
கட்டிலின் மேலிருந்து கன்றியரும் ஏதுசொல்வாள் 1235
நானைப் பொழுதில் நாசரீகம் பேசுவீர்காண்
பொழுதுவிடியு முன்னே போப் ப்பிழையு மன்னவனே
இப்படிக்குத் தான்பேசி இருக்குமந்த வேளையிலே

விடியலில் வீரையன் வீட்டிற்குத் திரும்புதல்

கங்குல் விடிந்து கதிரோனும் வந்துதித்தான்
தேன்மொழியாள் குடிசைகிட்டுத் தென்மதுரை
வெளியில்வந்து 1240

தெப்பக்குளக் கரையில் தீர்க்கமுடன் வந்திறங்கிப்
பாளைகொண்டு பல்விளக்கிப் பனைஓலைகொண்டு
நாவழித்துக்

காலுமுகஞ் சுத்திபண்ணிக் கருத்துடனே வீரையனும்
சிவசிவா வென்று திருந் தானணிந்து
அரகரா வென்று அரனாரைப் பூசை செய்து 1245

உல்லாசமாய் நடந்து உத்தமியாள் புத்திரனும்
மாதியன் வீடுதேடி வாரானே வீரையனும்

1. ————— அப்போது
- மிகப்பார்த்து
- என்ன
- செய்தான் வீரையனே
- ன் இதமுள்ள
- மாதியனும்
- ஆண்டவனார்
- வீரையனும்
- மாதாவே
- தூங்கி கிட்டின்
- நினைக்க வேண்டாம்

என்று சொல்லித் தென்மதுரை இதராய் உரைச்சுஹற்றான்
நல்லதென்று மாதியனும் நளினமுள்ள வீரையனைக்
கூட்டிவந்து மாதியனும் குணமாகத் தானும்ங்கே 1250

ஆரடிபெண்ணே உன்மைந்தனுக்கு அன்னம்
படையுமென்றார்

அப்போது மாதாவும் அன்பான பாலனுக்கு
வாழைஇலை போட்டு வகைபுடனே மாதாவும்
சம்பா வடித்ததொரு சாதம் பரிமாறி
உத்தமனார் வீரையர்க்கு உருக்கியே நெய்வார்த்து 1255

1. _____ இனீபாற்றமுடன்
 _____ சமுந்தான் படக்க
 _____ னும் விற்றிருந்தார்
 _____ ம் போய் மறைந்தான்
 _____ முள்ள விரையன்
 _____ ராத்தி விடைகொடுத்தான்

விரையன் மறுநாள் பொம்மி குடிசில் புகல்

நடந்தானே அப்போது

மங்கைநல்லாள் குடிசில் வகையுடனே போய்நுழைந்தான்
 அப்போது பொம்மியரும் அடைவாகத் தான்பார்த்து

ஆதிநா ராயணனும் ஆதிசிவன் தானறந்து

மங்கிலியம் தான்குறிக்க மச்சினரே வாருமென்றார் 1260

வாரேனேயென்று சொல்லி மங்கையரைத் தான்தழுவிச்

சிரித்து விளையாடித் தேன்மொழியைத் தானழைத்து

மதுரைதுரை விரையன்மேல் மங்கைநல்லாள்

ஆசைகொண்டு

வாருங்காண் மச்சினரே வார்த்தை சொல்லக்கேளுநீர்

முப்பது நாளுந் 2 முகிந்ததுகாண் நானையென்றாள் 1265

நானைக் குடிசில் நலமாக விட்டிரங்கி

என்தகப்பன் மாளிகைக்கு இனியஅழைத்துப் போவார்களே

உம்மைவிட்டு நான்பிரிய உத்தமனே கூடாது

இருவருங் கூடி இருந்து விளையாட

என்று விடியுமோ எத்தனைநாள் செல்லுமோதான் 1270

நானைக்குத் தானும் நலமான சாயந்திரம்

சாயந்திர வேளையிலே சக்கிலியா வாருமென்றாள்

வாரேண்டி சக்கிலிச்சி மத்தியான வேளைதனில்

மாதிபனும் நானும் வருகிறோம் பெண்ணணங்கே

சாதம் படைக்கச் சதிராக வந்தாயென்றால் 1275

மங்கையரே உன் முகத்தை மதுரையுப் பார்ப்பனடி

அப்போது பொம்மியரும் அடைவாக ஏதுசொல்வாள்

நானைப் பொழுதில் நலமாகப் பார்ப்பீர்காண்

1. ஓலைப்பகுதி ஒடிந்துவிட்டது.

2. முடிந்தது

அப்புறம் என்முடித்தை அடைவாகப் பார்ப்பீர்காண்
கூடுமோவென்று கொம்பனையார் தானும்

சொல்வாள் 1280

கோட்டைக் குறிக்காரன் கொத்தளத்துச் சேவுகரும்
தொட்டியக் காவல் துருசாகத் தாளிநுக்கும்
உத்தமனே உன்னை உள்ளே விடுவார்களோ
என்னையும் விட்டு இருப்பீரோ பூமியிலே
மன்னவனே உன்னை விட்டு மண்ணில் இருப்பேனோ 1285

என்று சொல்லிப் பொம்மியரும் இதமாகத் தானமுடி
கண்ணீர் துடைத்துத் காவலு மோதுசொல்வான்
உன்னையும் கொண்டு ஊருவழி போறாடி
இருவரும் போர்ப்பிழைப்போம் எண்ணுதே மங்கையரே
தேறுதலைச் சொல்லித் தென்னவனும்

தானடத்தான் 1290

வீடு திருப்பிய வீரையன் புலம்பல்

என்ன செய் வோமென்று ஏங்கி முகம்வாடி
வீட்டுக்கு வந்து விதமாக வீரையனும்
பெத்த மனது மொந்து வீரையனும் தானுரைப்பான்

கலித்துறை

கானக் குறவள்ளி தெய்வானை மாமிக் கயல்கண்ணியே
மாணப் பிரிந்த கலைபோல் என்னுடையங்குதையோ 1295
சேனைப் படைகளும் சேவுகர் காவல் சிறத்துநிற்பார்
நானெப் படிவரு வேனிர்த நற்பதிகே1

ஆட்டை எடுத்துத் திருவேலங் காட்டி லரனுடைய
கோட்டைமைத் தாண்டிக் குதித்தாலுஞ் சேவுகர்

கொல்லுவரே

வீட்டில் தாய்தந்தை பிரித்து வெளிப்பட வேதலை 1300
ஓட்டில் எழுதியோ சிவனே உன் மாயம் ஏறடவே
முத்துப் பவளந் தரித்திருநல் தேவியென் மொட்குழலி
எத்தனை காவல் இருப்பார்களோ1 இதை நானறியேன்

சுத்து மதில்களும் சூழ்ந்திடு ராட்சதர் தொட்டியர்கள்
1சந்து கயலுரள பாஞ்சாலி இந்தத் தரணியிலே 1305

காளிகன் காளியென் காமாட்சி தொட்டியர் காவலிலே
மாளிகை கெட்டி கண்டு தெரியவழி யறியேன்
நாழிகை தான்பதி னெட்டினில் பொம்மியை நானெடுக்கத்
தூளிகி பூதி தருவாய் மதுரைம காமுனியே

துலுக்கர் கருநாடகர் மராட்டியர் அம்புதொ
டுத்துநிற்பார் 1310

வலுக்கரும் மெத்தவந்து வளைத்துக் கணைதொடுத்திடுவார்
இழுக்குது காமன்க ணைவந்து தூவுதினித் தெய்வமே
முழுக்கப் படித்தென்ன பிரம்மா வெழுத்துக்கு

மோசமுண்டோ
பானையத் தார்கள் பழிவாங்கும் சோபழி தொடர்ந்தால்
ஏழையென் செய்வேன் எனைப் படைத் திட்டநல்
சுஸ்பரணே 1315

வானைப்பி டித்த வடலாண்மை கண்டு வளைந்துகொண்டு
மூனையுஞ் சிந்தஅடிப்பார் களேளங்கள் முத்தையனே
பெண்ணால் பழிவந்து மூண்டிடு மோஇந்தப் பேருலகில்
எண்ணுதுஎண்ணி இடிந்து கரைந்து இருப்பதுதான்
கண்ணலே பார்க்கவே நீர்வரு வாயித்திறம் வேல்

முருகா 1320
மண்ணகி நொந்துபு லம்புவ னேஎந்தன் பொம்மியளும்

கொஞ்சங் கிளிமொழி யன்னமே எந்தன் கோதையரே
நெஞ்சம் பதறி யுன்மீதி லாசை நினைவுள்வந்து
அஞ்சம்பு பாணமு டையான் எனையும் துணித்திடுவான்
பஞ்சவர்ணக் கிளியே சொல்லுங்கள் எந்தன் பாவை

யர்க்கே 1325

தாரை மேளங்கள் வருந்தியழ பொம்மி தொட்டியரில்
வீரையன் பேகவுங் கிட்டிலே யேயிந்த மேதீனியில்
2சிரையுடக் கொண்டு செலுத்துவர் கற்பளம் சிறந்துநிற்க
ஆரையனுப்பா கிட்டாலும் அந்நேர மதட்டுவரே
மந்தரஞ் சக்கரம் மஞ்சன வித்தைகள் வலுவுமுண்டு 1330

தந்திரமாகவே கோட்டையைத் தாண்டிக் குதித்துத்
தையலரை

எந்தவி தங்கண்டு நானெடுப் பேலிந்த மேதிலியில்
அந்திப்பொழுது சாயங் கால ராத்திரி ஆகட்டுமே

நடை

பொம்மணன் தன்மகளை வீட்டிற்கழைத்தல்

பொழுது விடிந்தது பொம்மண நாய்க்கனுந்தான்
கொம்புகளுடனே குடிசக்கு வந்தார்கள் 1335

குடிசைப் பிடுங்கிக் கொள்ளியை வைத்தார்கள்
பொம்மியம் மாளுக்குப் பொங்கமுடன் நீராட்டி
நீராட்டி மயிர்கோதி நெத்திக்குப் பொட்டுமிட்டுக்
1 கூறையுடுத்திக் கொம்பனையாள் பொம்மியர்க்கு
வாகாகச் சவரிகட்டி வர்ணப் பிறையணிந்து 1340

கொப்பிட்டு வாளியிட்டுக் கொந்தளப்பொன் ஓலையிட்டுக்
கருங்குருவி வாலதுபோல் கண்ணுக்கு மையெழுதி
உட்கழுத்துக் காரை உசத்தி புள்ள கல்லிழைத்துக்
கட்டுவடம் பொன்னுலே கழுத்தில் சரமணிந்து
மார்பில் பதக்கமிட்டு வகையுடனே கைகளுக்கு 1345

முன்கை முதாரி முறுக்குவளை தானணிந்து
கடகஞ்சரி பவளம் கைவளைகள் தானணிந்து
பத்து விரலுக்கும் பசும்பொன் கணை யாழியிட்டு
இடுப்பிலே ஓட்டியாணம் இதவாகத் தானணிந்து
காலிலே மெட்டி கனத்ததொரு பாடகமும் 1350

சிலம்புதண்டை பாதசரம் சீராகத் தான்போட்டு
இத்தனை ஆபரணம் இயல்பாகத் தானணிந்து
முத்துவர்ணப் பட்டு 2 முகாரணம் தான் போட்டு
விலைத்திக்கப் போகாத மிதியடியும் கட்டியேதான்
கொண்டுவந்து போட்டானே குணமுள்ள மாதியன்
தான் 1355

அப்போது பொம்மியிது ஆருடைய வேலையென்று
மதுரையுட வேலையென்று மனத்திலே தான்நினைந்து
மிதியடியும் போட்டு வேல்1பொருதுங் கண்ணாறும்
தம்பட்டை மேளம் தவில் முரசு தான்முழங்கப்
புல்லாங் குழலூ தப் பேரிகையுந் தானதிர 1360

நாதசுர மேளம் நாட்டியங்க ளாடிவர
மங்கையரும் பொம்மியம்மாள் வகையுடனே தானடக்க
தொட்டியப் படைகளெல்லாம் துருசாகப் பின்னடக்க
அதிர்வெடிச் சத்தமும் அனேகம் முழங்கிவர
வாராளாம் பொம்மியம்மாள் வர்ணமுள்ள
மாளிகைக்கு 1365

ஆலாத்தி சோடித்து ஐம்பதுபேர் தா தியர்கள்
முத்தால்ஆலாத்தி முன்பாகச் சுற்றினார்காண்
பவளத்தால் ஆலாத்தி பணிவுடனே சுற்றினார்காண்
பொம்மியம்மாள் கூடப் பெண்கள் அனேகமுமாய்ப்
பட்டுச் சுழட்டிப் பாங்காகத் தானெறிந்தார் 1370
கட்டியங்கள் கூறக் கவரிசூஞ்சம் வீசிவர
மங்கை நல்லாள்தானும் மாளிகையின் உட்புகுந்தாள்

அழைப்புச் சடங்குகள் இயற்றல்

அந்தச் சணமே ஆனதொரு பொம்மணனும்
தையல் ஸ்ல்லாள் பொம்மியரும் சாஸ்திரம் செய்வதற்காய்ச்
சந்தனக் கட்டை சதிராகக் கால்நாட்டிக் 1375

குங்கும மரத்தால் கொடியவளை தான்பூட்டி
வேங்கை மரத்தால் மேல்கொடுங்கை தான்சேர்த்து
மெல்லிநல்லாள் வீற்றிருக்கும் விடுதி யலங்கரித்து
மல்லிகைப்பூப் பிச்சிப்பூ மாருக்கொழுந்து தொங்கலிட்டுத்
தூணுக்குத் தூணு துவண்டாடுஞ் சித்திரங்கள் 1380

குத்து விளக்கெரியக் கோதையர்கள் தான்பாட
அகலமுள்ள பந்தலிலே அசையா விளக்கெரியப்
பதினெட்டு வாத்தியங்கள் பாங்காகத் தான்முழங்கப்
பட்டணங்க ளெல்லாம் பாங்காக ஓசையிடும்
ஊரிலுள்ள தொட்டியரும் உறவின் முறையாரும் 1385

பாளையத்தி லுள்ள பரிசனங்கள் எல்லாநும்
மாணிக்க நாற்காலி மணவறையில் தான்போட்டுப்
பொம்மியரைக் கொண்டுவந்து பொங்கமுடன்
தானிருத்துச்
சாஸ்திரங்க ளெல்லாம் சதிராகவே முடித்து
அன்னக் கிளியாளும் அரமணையி லுள்புகுந்தான் 1390

வந்தோர்க்கு விருந்திடல்

பரிசனங்க ளெல்லோர்க்கும் பாக்கிலையும் தான்
கொடுத்துச்
சந்தனங் கஸ்தூரி தாந்திமிர்ந்தார் எல்லோர்க்கும்
கொடுத்த பிறகு கோதையர்கள் தான்கூடி
ஆயிரங் கலச்சம்பா அரிசிமிக வடித்துப்
பதின்கலத் துவரை பருப்புமிகச் சமைத்து 1395

வாழைக்காய் பொரியல் வழுதலங்காய்ப் பச்சடியும்
பரங்கிக்காய்ப் பச்சடியும் பாவக்காய்ப் புளிக்கறியும்
விறந்து சமைத்தார்கள் வீரமுள்ள தொட்டியர்கள்
மன்னன் துரைராசா வகையான சேனைகளும் 1400

ஊரிலுள்ள தொட்டியரும் உறவின் முறையாரும்
அழைத்துவந்து தண்ணீர் அடைவாகத் தான்கொடுத்து
அகலமுள்ள பந்தியிலே ஆயிரம்பேர் பந்திவைத்துப்
பந்திக்குத் தொட்டியர்கள் பரிமாறி ஓய்ந்தபின்பும்
உறமுறை யாரெல்லாம் உண்டுபசி யாறியபின் 1405

சாப்பிட்ட டிளைப்பாற்ச் சனங்களெல்லாம் தானிருந்தார்
தொட்டியர்க ளப்போது துருசாகத் தானேடித்
1தார்பூலம் சந்தனமும் தயவாகத் தானெடுத்துச்
சாப்பிட்ட சனங்களுக்குத் தயவாகத் தான்கொடுத்துப்
போமென் றனுப்பிவைத்தார் புகழ்பெரிய
பொம்மணனும் 1410

வந்த சனங்களெல்லாம் வகையாகத் தான்போக

வீரையனும் சின்னனும் உணவு பெற வீட்டிற்கு வரல்

மாதியச் சின்னனும் வண்ணத்துரை வீரையனும்
சாதங்கறி வாங்கவென்று தாம்வாரார் அப்போது
மாதியன் முன்போக மதுரையனும் பின்னடக்கப்
பானையுங் கொண்டு பரிவான சக்கிலியன்

1415

இருவ ரெண்டுபேரும் இதமாக வந்துநின்றார்
பொம்மண நாயக்கன் பொங்கமுடன் தான்பார்த்து
ஆரடிதாதி மாதியனுக்கு அன்னம் படையுமென்றார்
படையுமென்ற சத்தம் பைங்கிளியாள் தான்கேட்டு
ஆரென்று சொல்லி அலறி எழுந்திருந்தாள்

1420

சக்கிலிய னென்று தாதியரும் சொன்னார்கள்
சொன்ன வுடனே சுருக்காகப் பொம்மியரும்
சாதங்கறி வகையும் தட்டில் பரிமாறித்
தாதிகையில் கொடுத்துத் தையல் நல்லாள்

பின்தொடர்ந்தாள்

காதலர் ஒருவரைஒருவர் காணல்

மாதியற்குத் தாதியரும் வாரியமு திட்டார்காண்

1425

வீரையன் தானும் விதமாகப் பொம்மியரும்
கண்ணாலவள் பார்த்துக் கலங்கினாள் அப்பொழுது
ஏறிட்டுப் பார்த்தான்காண் எண்ணமத்த காணையுந்தான்
கடைக்கண்ணால் தான்மிரட்டிக் கார்வண்ணன் சாடை
செய்தான்

மங்கையருங் கண்டு மாளிகையினுட் புகுந்தாள்

1430

அந்தச்சணமே அரண்மனையை விட்டு மெல்ல
இருங்காணும் பெண்ணே நீ என்கே தப்பிப்போனாயென்று
மாதியனும் வீரையனும் வந்துவிட்டார் மாளிகைக்குச்
சாப்பிட டிளைப்பாற்ச் சாயிழுத்து வீரையனும்
பாக்கிலைகள் தின்று பண்பாகவே இருந்தார்

1435

பொம்மியைச் சிறையெடுக்க வீரையன் புறப்படல்

கன்னியரை வலதழிக்கக் காளைமுத்து வீரையனும்
ஏந்திழையைக் கொண்டுசெல்ல எண்ணி

நினைத்தான்காண்

நினைத்து மங்கே வீரையனும் நிமிஷத்தெழுந்திருந்து
மைந்தனென்று தான்வளர்த்த மாதியற்குச் சொல்லாமல்
பிள்ளையென்று தான்வளர்த்த பேதையட்தும்
சொல்லாமல். 1440

பாதி இராத்திரியில் பதினெட்டு நாழிகையில்
சர்வாபரண மெல்லாம் தானெடுத்துத் தான்பூட்டிப்
பட்டாணி ராவுத்தனைப்போல் பாங்குடனே பாங்குட்படி
மாதளம்பூச் சல்லடமும் வகையுடனே தான்போட்டு
கச்சை இறுக்கிக்கட்டி கருங்கச்சை சுங்குவிட்டு 1445

இடதுபுறஞ் சுங்குலேதான் ஏமனுட அட்சரமும்
வலதுபுறஞ் சுங்கிலேதான் வடமலையான் அட்சரமும்
இடையில் சமுதாடு எறியம்பு கட்டாரி
பீரங்கத்தி பெரியகத்தி தோள் போட்டு
மாடறுக்குஞ் சூரி வலதுபுறந்தான் தான்சொருகி 1450

கன்றறுக்குஞ் சூரி கையிலே தான்பிடித்து
வாணாத் தடியும் வளைதடியும் சக்கரமும்.
அம்புறுத் தூணி அடைவாகத் தான்சேர்த்துக்
காலிலே வில்லை கனத்த மிதியடியும்
சுண்டு வில்லும் அம்பும் துருசாகத் தானெடுத்துப் 1455
பொம்மியின் மேல் ஆசைகொண்டு புறப்பட்டான்
தென்மதுரை

மாளிகையை விட்டு வாரானே தென்மதுரை
கொள்ளை கொண்டு வீரையனும் கோட்டையருகில் வந்து
வீரையன் காளியை வணங்கல்

மாகாளி அம்மனையும் மனதிலே தானினைத்தான்
அப்போது மாகாளி அன்பாகத் தானும் வந்தாள் 1460
வந்து தயவாக மகனை மிகப் பார்த்து
ஏண்டா மகனே என்னை நினைத்த தென்ன
என்று சொல்லி மாகாளி இதமாகத் தான்கேட்க
அப்போது தென்மதுரை ஆணிமுத்து வீரையனும்
பொம்மியரைத் தானெடுத்துப் போகவந்த

தருவாயில் 1465

பொம்மி புலம்பல்

1பூவோ பொம்மியே யென்று மறந்து போனாரோ
 தாயியனைத்து மையல் தந்திட
 காமன் பானம் சோர்ந்து சோர்ந்து
 சோக மாகுதே — சாதம்
 படைக்கப் போன போதுதான்
 கண்ணலே மிரட்டி சாடை
 சொல்லிப் போனாரே குது மாதுண்டோ 1470
 மனதிலே இந்த நேரம் சுக்கான வெள்ளி விடியப்
 போகுதே
தலைபாரி கண்டுபிடிச்சாரோ நடுவழி
 வாளால்
 வெட்டி மடிந்து போனாரோ தோசம் வருமோ
 ராசா குலத்துக்கு ஆனபழி தொடர்ந்து
 குலத்தைச் சுற்றுமே.
 என்ன எண்ணி மனது கலங்குதே சாமிநீர்தான் 1475
 எப்போ வருவா ரென்று வாடுகிறேன்
 பெண்ணாள் பிழைகள் செய்திருந்தாலும்
 இந்த வேளையில் பிரியமாய் என்னை அணைய
 வாருமையா

நடை

புலம்பல் கேட்ட வீரையன் வீட்டினுட்புகல்

இந்தப்படி பொம்மி ஏங்கிப் புலம்பினதும்
 (அழகனா)ர் வீரையர்க்கு அருஞ்செவியில்
 கேட்டுதிப்போ 1480
 (கேட்ட) வுடனே (கீர்த்தி)யுள்ள தென் மதுரை
 (ஆரோ) புலம்புகிறாள் அருங்கிளியாள் பொம்மியரோ
 என்றுதான் வீரையனும் இயல்புடனே பார்ப்பளவில்
 தொட்டியப் பொம்மணனும் துருசாகப் பார்த்திருக்க
 உள்ளறையில் பொம்மியம்மாள் உறங்குறதைத்
 தான்பார்த்து 1485

இத்தனை கட்டு மட்டா இருந்துநம்மை என்னசெய்வான்
என்று சொல்லி அப்போது எண்ணமற்ற காணையுந்தான்
மந்திரத்தை உச்சரித்து மதுரை மகாமுனியும்
அஞ்செழுத்தை நெஞ்சில்வைத்து அரனடியைத்

தான் போற்றி

என்ன உருவெடுத்தான் எண்ணமற்ற வீரையனும் 1490

ஈயென் றொரு வேசம் எடுத்தானே தென்மதுரை
கதவிடுக்கால் நுழைந்து கன்னியருகில் வந்து
தட்டி யெழுப்பினார் காண் தார்குழலை அப்போது

பொம்மி திடுக்கிட்டெழுதல்

தேன்மொழியாள் பொம்மி திடுக்கென் றெழுந்திருந்து
போதும் போம் ராசாவே பொய்வார்த்தை

சொன்னீரே 1495

மெத்தையிலே தான்படுத்தென் விடியப்பட்டு

தூக்கமில்லை

வருவீர் வருவீரென்று வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்
எப்போ வருவீரோ என்றிருந்தேன் ராசாவே

(வாரு மி)ரு மென்று மயிலணையாள் பொம்மியரும்

கட்டி யணைத்துக் கனிவாயை முத்தமிட்டாள் 1500

இருபேரும் சேர்ந்து இருந்தார்கள் பஞ்சணையில்

பொம்மியம்மாள் வீரனைத் தான் பொறுமையுடன்

தான் பார்த்துக்

கோட்டைத் தலைவாசல் கொத்தளமும் நீதாண்டி

இந்தநல்ல வேளையிலே எப்படிநீர் வந்தீர்காண்

என்று சொல்லிப் பொம்மியரும் இன்பமாய்த்

தான் கேட்க 1505

அப்போது வீரையனும் அடைவா யுகைக்கலுற்றான்

வாராய் நீ பெண்ணே நான் வந்தவகை சொல்லுகிறேன்

(ஈயென்)று வேசம் எடுத்து வந்தேன் பெண்ணரசே

என்று சொல்லி வீரனுமே இன்பமாய்த் தானிருக்கப்

பொம்மியம்மாள் தானும் பொறுமையுடன்

சொல்லுகிறாள் 1510

இனிமேல் நடக்கும் வகை என்னவென்று கேட்டாளே

தெற்கே ஒருதேசம் திருச்சினுப்பள்ளி யென்று
 இருக்குதடி பெண்ணணங்கே இருபேரும் போவமடி
 ஆனதொரு பிழைப்பு அமருமடி கன்னியரே
 கர்த்தரைக் கண்டு கண்கிருது தான்வாங்கு

1515

ஆயிரம்பொன் சேவுகம் அடைவாக வாங்குகிறேன்
 இருபது நாழிகையும் ஆச்சுதடி ஏந்திழையே
 பொழுது விடிந்தால் பெருமோசம் வந்துவிடும்
 இனிமேலே இங்கிருந்தால் இளப்பம்வரும்

என்றுசொன்னார்

வீரையனும் பொம்மியும் வீட்டைவிட்டு நீங்கல்

நல்லதுதான் என்றுசொல்லி நளினமுள்ள

நங்கையரும்

1520

மாணிக்கப் பேழைதனை வகையாகத் தான்திறந்து
 செவ்வுக்கு ஆயிரம்பொன் சிக்கிரமாய்த் தானெடுத்துப்
 பட்டுப் பட்டாவளியும் பாங்குடனே தானெடுத்து
 (ஆபர)ண மெல்லாம் அடைவாகத் தானெடுத்து
 மாளிகையை விட்டு வாசல்தனில் வந்துநின்று

1525

(———)டாங்காக் காளை மதுராபுரித் துரையும்
 பொம்மணன் ஏறும் புரவிதனை அகிழ்த்து
 தங்கக் கடிவாளம் தயவாகத் தான்பூட்டி

மாணிக்க முகவெட்டு வகையாகத் தான்பூட்டிக்

கழுத்துக்குப் பொன்சதங்கை கனமாகத் தான்பூட்டி

1530

அங்குவடி பொன்னுலே அச்சநடைப் புரவிக்குத்

தங்கத்தால் கல்வளையும் தான்போட்டு வீரையனும்

பட்டத்துக் கத்தியைப் பாங்காகத் தானெடுத்து

நேரும் புரவியின்மேல் பொம்மியரைத் தூக்கிவைத்து

அதன்மேல் கால்போட்டு ஆண்டவனும் தான்ஏறி

1535

(கடிவாளங்) கைப்பிடித்துக் காலாலே தட்டலுற்றான்

அப்போது குதிரை அதிவேகமாய் நடக்க

கோட்டை கடந்துதான் கொள்ளைகொண்ட வீரையனும்

பொம்மியரை முன்னே வைத்துப் போட்டான்

குதிரைதனை

தெற்குமுகம் புரவியைத்தான் திருப்பினர்கா
ணப்போது 1540

கோட்டானும் கூட்டமிட்டுக் கூடவே அந்நேரம்
பொம்மி யம்மாள் பார்த்துப் போக மனஞ்சலித்து இது
பொல்லாக் சகுனமென்றான் பொம்மியம்மாள் அப்போது
நாடு விட்டுத் தானும் நடத்தும் புரவி யென்றான்
அந்த மொழி கேட்டு ஆணிமுத்து தென்மதுரை 1545

நன்றாச்ச நன்றாச்ச நன்றாகவே உரைத்தாய்
தேன் மொழியாள் மீனாட்சி திருவுளமே உள்ள மட்டும்
வான துர்க்கை யம்மன் மலர்ப்பதமே உள்ள மட்டும்
அவகேடு வாரதில்லை அஞ்சாதே யென்று சொல்லி
நடந்தார்கள் தெற்கு முகம் நாழிகைக்குக் காதவழி 1550
செஞ்சிப் பட்டணத்துத் தெருவோடே வருகையிலே
வஞ்சி யம்மா வாசல் வாழு முனிகளெல்லாம்

செல்லும் வீரையனை வஞ்சியம்மன் முனிகள் தடுத்தல்

பட்டணங்கள் சுற்றிப் பதிவாய் வருகையிலே
ஐற்றைக் குதிரையு மாய் ஒருவன் வருகிறதைக்
1கண்டு மேயந்தக் கனமுனிகள் அத்தனையும் 1555

பாதி பதினைந்து பதினெட்டு நாழிகையில்
காளி குடியிருக்கும் கானக இடங்களிலே
ஆரடா நீதான் அஞ்சாமல் வந்தவன்தான்
என்று சொல்லி முனிகள் எதிர்த்து வந்து தான்மறிக்க
அப்போது வீரையன் அடவாகச் சொல்லுகிறான் 1560

தெற்கே நான்போக ஒரு சேதியுண்டு என்று சொன்னான்
வார்த்தைதனைக் கேளாமல் வாள் முனிகள் அத்தனையும்
அவ்விடத்து உத்தரவு அல்லாமல் உன்னையும்தான்
(விடுவ)தில்லையென்று வீரமுடன் தான்மறிக்க
(எண்ண)வே வீரையனும் ஈஸ்பரனைத் தானினைந்து 1565

அன்று கொடுத்தவரம் அருளுமென்ற நிரப்போது
அப்போது வெள்ளிமலை ஆண்டியெனும் ஈஸ்பரனார்
தப்பாமல் கேட்டவரம் தானே கொடுத்தாரம்

காளி அருளால் வீரையன் முனிகளை விரட்டல்

மனத்தில் நினைத்தவுடன் மந்திரங்கள் வந்ததப்போ
மந்திரத்தினாலே வந்தெதிர்த்த வாள்முனியை 1570

ஆக்கிரமுடன் கொக்கரித்து அதட்டியே வீசலுந்தான்
அப்போது வாள்முனிகள் அனைகங்கள் செத்திடவே
தப்பி அங்கேஓடி சடாமுனிகள் அத்தனையும்
காளி அபயம் காளி அபயம்மா

வஞ்சியம்மன் வாசல் வந்து விழுந்ததுவே 1575

காளி வெகுண்டு கடுங்கோப முண்டாகி
என்னடா வாள்முனியே எனக்கபய மிட்டதென்ன
வஞ்சியம்மன் கேட்க வாள்முனிகள் ஏதுசொல்லும்
தாயே தயாபரியே சங்கரியே ஈஸ்பரியே
பட்டணங்கள் சுற்றிப் பதிவாய் வருகையிலே 1580

மானிட சென்மமோதான் மனித நெருவனுந்தான்
(வந்தான் தெருவழியாய் வாய்மதங்கள் தான்பேசி
வழிமறித்த போதே வந்துபல் கடித்தான்
வெட்டித் துரத்தி வீரமுடன் தான்போரான்
என்று முனியுரைக்க ஏந்திழையாள் மாகாளி 1585

கோபம்வந்து கண்சிவந்து கோலமும் வேறுகி
வீரமுடனே தான் வெளியிலே வந்துநின்று
ஓத்தைச் சடாமுனியும் ஒண்டிக் கருப்பனையும்
சுத்துலே தாரிருக்கும் துடியான பூதங்களை
கிலங்கிலே போட்டிருக்கும் வீரமுனி தான்கோடி 1590

(மொண்டி)ப்பேய் தான்கோடி மூக்கறைப்பேய் தான்கோடி
சண்டிப்பேய் தான்கோடி சடாமுனிகள் தான்கோடி
(இன்ன) சேனைகளை இன்பமாய் மாகாளி
அருகே வரவழைத்து ஆரோஎன ஒருவனுந்தான்
அடித்துத் துரத்திவிட்டு ஆண்மையுடன் போரானும் 1595

அபயம் அபயமென்று அழுகிறது வாள் முனிகள்
அந்தப் 1பழக்காவளை அவசரத்தில் கொல்லுமென்றாள்
மாகாளி சொல்ல வாள்முனிகள் அத்தனையும்
மந்திர வாள் தானுருகி மார்தட்டித் தான்நடந்தார்

வாளுருவி வந்த மகாகோடி சேனைகளைக் 1600

கடைக்கண்ணால் தான்மீரட்டிக் கட்டழகன் வீரையனும்

நீளச் சடையாளை நெஞ்சிலே தான் நினைந்து

கூட்டமுடன் வந்தெதிர்த்த கோடி பெரும் பகையைத்

திக்குத் திசையோடி சிதறவே தானடித்தான்

போன படையும் பூதபெரும் படையும் 1605

நான் செயிக்க வேணுமென்று நல்லவரங் கேட்டானே

அப்போது வெள்ளிமலை ஆண்டியெனும் ஈஸ்பரனார்

தப்பாமல் கேட்டவரம் தான் கொடுத்தா ரப்போது

நினைத்த வரங்களெல்லாம் நிமலனார் தான்கொடுத்தார்

மனத்தால் நினைத்தவுடன் மந்திரங்கள் வந்தது காக்க 1610

வந்த பெரும் படையின் வல்லாண்மையை முடிக்க

ஓடியே போக ஒருநொடியில் தான்நடந்தான்

போன பெரும் படையும் மிச்சமென வேஓடித்

துர்க்கை மாகாளி துணையடியிலே விழுந்து

பத்திர காளி பரஞ்சோதி காளியம்மா 1615

சத்தான சூலி சொல்லவே கேட்டருள்வாய்

வீரமும் சேவகமும் மெத்த மிடுக்குடையான்

மானிடச் சென்ம மென்று மதிக்கவே கூடாது

நீ தான் அவனை நேசமுடன் அழைத்து

மாதாவே இப்போது மகிழ்ந்து வரங்கொடுப்பாய் 1620

என்றுமுனி பேய்கள்சொல்ல எண்ணமற்ற காளியுமே

தன்னுடைய கோபம் தணிந்து பிரியமதாய்க்

கையில் பிடித்த கபாலமும் சூலமுடன்

விரித்த திருச்சடையும் வெண் புலித்தோல் ஆசனமும்

பூசிய வெண்ணீறும் புலித்தோ லுடையழகும் 1625

துர்க்கையம்மன் காளியம்மன் தோன்றினள்காண்

அப்போது

கண்டானே வீரையனும் கண்கள் களிகூர

மாகாளி தன்னை மனமகிழ்ந்து தெண்டனிட்டு

தோத்திரங்கள் சொன்னான் துரிசாக வீரையனும்

வீரையன் காளியை வணங்கல்

விருத்தம்

உத்தமி தாயே போற்றி

உமையவள் காளி போற்றி

1680

அத்தனா ருடனே மன்றில்

ஆடிய தேவி போற்றி

வித்தகி விமலி போற்றி

வீரசெஞ் சடையார் போற்றிப்

பத்திர காளி போற்றிப்

பகவதி போற்றி போற்றி

நடை

ஆயனுடன் பிறந்த அந்தரியே சுந்தரியே

மந்திரத்தால் மிகுந்த மகமாயி சுந்தரியே

1685

மாகாளி யேழலக மாடியருள் மாதாவே

தாரகா குரனுடல் தான்பிளந்த சங்கரியே

அடியார் வினைதீரும் ஆனந்த நாயகியே

என்னைப் பயின்றெடுத்த என்னுயே ஈஸ்பரியே

ஆருக்கு மஞ்சாமல் அடியேனான் செய்தகுற்றம்

1640

பொறுத்தருள வேணுமென்று புகழ்ந்தானே வீரையனும்

விருத்தம்

பூமினில் மாதே உந்தன்

பொன்னடி காண வேண்டி

மேவியே இங்கு வந்தேன்

வேறெனக் குதவி யில்லை

காசியங் கண்ணி னாளே

கரத்திலே கபால மேந்துந்

தேவியே உந்தன் சித்தம்

திருவுளம் அருள்செய் வாயே

1645

நடை

- தோத்திரம் செய்துரைக்கத் துய்யமா காளியுந்தான்
பத்திர காளி பரஞ்சோதி கேட்டருள்வாய்
சத்தான குலி சொல்லவே கேட்டருள்வாய்
சந்திரனே குரியனே சாதி பகவானே
இந்திரனே நான்முகனே ஏறுமயில் வாகனனே 1650
வீரமும் பாடுமெத்த மீடுக்குடையான் இவனைப்போல்
1 பூமியிலே அறியவுந்தான் கூடாது
(நாத)னவனை இப்போ நேசமுடன் அழைத்து
மாதாவே நீயும் மகிழ்ந்து வரங்கொடுப்பாய்
என்று முனிகள் சொல்ல இன்பமாய்க் காளியுந்தான் 1655
தன்னுடைய கோபத்தைத் தானடக்கி அப்போது
கையில் பிடித்த கபாலதிரி குலமுடன்
பூசிய வெண்ணீறு புலித்தோ லுடையழகும்
ஓசையுடனே ஒரு கையில் மழுவேந்தித்
துங்கமா காளியும் தோன்றிமறைந் தாளப்போது 1660
கண்டானே வீரையனும் கண்கள் களிகூர
(ஆசை)யது இல்லாமல் அடியேனுன் செய்தகுற்றம்
(பொறுத்த)ருள வேணும்மா பூலோக நாயகியே-
என்று பணிந்து இன்பமாய் வீரையனும்
இருந்த தறுவாயில் ஏற்றமுள்ள மாகாளி 1665
சித்த மிரங்கிச் சிறுவனையும் தான்பார்த்து
உன்பேருடனே ஊரும் பிறந்து வளர்ந்ததுவும்
ஆருமக னென்று அறிய உரையுமென்றான்
காளியிடம் வீரையன் தன் வரலாறு கூறல்
மாகாளி கேட்க மகராசன் வீரையனும்
நான்பிறந்த சேதி நலமாகக் கேட்டருளீர் 1670
இப்பிறப்பும் முற்பிறப்பும் எந்தனுக்குத் தெரியாது
காட்டில் கிடந்து கதறிநான் அழுதசத்தம்
கேட்டு மந்த சக்கிலிச்சி கிருபையுடன் எனைஎடுத்து
வளர்த்தா ளிதுவரைக்கும் வகையாக எந்தனையும்
ஆகையினு லேஇப்போ அடியேனுக்கு மாதாவே 1675

- முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் முதலாகச் சொல்லவேணும்
என்று சொல்லி வீரையனும் இன்பமாய்த் தான்கேட்க
அப்போது மாகாளி அம்மாளுந் ஏது சொல்வாள்
வெள்ளி மலைதன்னில் வீரமுடன் வீற்றிருக்கும்
ஆதி சிவன் வேர்வையில் அன்பாக நீபிறந்தாய் 1680
- வேர்வையில் பிறந்து வீற்றிருக்கும் நானையிலே
நாராயண ராசன் நலத்தவசு பண்ணுவதை
ஆதி சிவனார் அறிக்கையது தானாகி
உன்னை வரவழைத்து உபாயமாய்த் தானுமிங்கே
மானிட சென்மமதாய் மானிலத்தி லேபிறந்து 1685
- நாராயணராசன் நலத்தவசில் தான்பிறந்து
ராசன் குலத்தில் நேசமுட னேவளர்ந்து
கம்பளத்துப் பெண்ணைக் கனமாய்ச் சிறையெடுத்துப்
பதினாறு வயது பாங்குடனே சென்ற பின்பு
திருச்சினுப் பள்ளிக்குத் தீர்க்கமுடன் தான்சேர்ந்து 1690
- விசயரெங்க சொக்கலிங்கம் வேந்தன் துரைராசன்
கர்த்தரைக் கண்டு கனவிருது தான் வாங்கித்
தென்மதுரை நோக்கித் திறமாகச் சேர்ந்த பின்பு
மீனாட்சி அம்மனுக்கு மிகுந்தபணி விடைகள் செய்யும்
வெள்ளையம் மாள் தன்னை விதமாய்ச்
சிறையெடுத்துச் 1695
- சேவகருங் கண்டு திறமாக அப்போது
கண்டு பிடித்துக் காலும் கையும் தான்வாங்கி
உன்னுயிரை விடுவாய் உத்தமனே அப்போது
வாக்கு வரங்கொடுப்பாள் வல்லவளும் மீனாட்சி
மும்மூர்த்திகள் தனக்கு முன்னோடும் சேவகனாய் 1700
- நன்மூர்த்த மாக நாடெங்கும் பூசைகொள்வாய்
அங்காளி கோயிலுக்கு அதிபதி யாயிருப்பாய்

விருத்தம்

உந்தனைப் போலே வல்லார்
ஒருவரு மில்லை யென்று
சிந்தையில் துணிந்து சென்று
திசையெல்லாம் வெல்வாய் நீயும்

மைந்தனே உனக்கு வேண்டும்
வரமது கேட்பாய் என்று 1705
கந்தனைப் பயந்த வீர
காளியுந் தானுஞ் சொன்னாள்

நடை

மாகாளி சொல்ல மைந்தனுந்தான் வீரையனும்
மெத்த வணக்கமுடன் வேந்தனுந் தானுரைப்பான்
சொல்லவே கேட்டருளீர் தோகை உமையவனோ
எந்தச் சொருபம்நான் எடுக்க நினைத்தாலும் 1710

அந்தரு பத்தை அடைவாக நீர் கொடுத்துக்
கையிலே வைத்திருக்கும் கனத்த அரிவாளை
எந்தறுக்குக் கொடுக்க வேணுமென்றான் ஈஸ்பரியை
நானினைத்த விடந்தனிலே நன்றாக நீயும்வந்து
எனக்குத் துணையாக எந்தாயே வந்தருள்வாய் 1715

என்று சொல்லி வீரையனும் இன்பமாய்க் கைகுவித்துச்
சேவித்து நிற்கையிலே தேன்மொழிபாள் மாகாளி
கையரிவாள் தான்கொடுத்துக் கனத்ததொரு மந்திரமும்
மாறுருபம் தானெடுக்க மகிமையுள்ள மந்திரமும்
காதிலுப தேசங்கள் கனமாகத் தானுரைத்துத் 1720

தெற்கே மறவாதே தேசத்தார் பொல்லாதார்
மறவருக்கு நீயும் மார்பாணி யாயிருப்பாய்
நீதானும் என்னை நினைத்த விடந்தனிலே
வாகாக உந்தனுக்கு வந்துதவி செய்கிறேன்நான்
என்று மாகாளி இன்பமாய் வரங்கொடுத்துப் 1725
போமென் றனுப்பிவைத்தாள் புகழ்பெரிய காளியுந்தான்

விருத்தம்

அஷ்ட கபாலி போற்றி
துரைராசன் மகளே போற்றி
வஸ்துவை நினைத்த போது
வடிவுள்ள மங்கை போற்றி
பஸ்பமாய் எனக்குத் தந்து
பார்தனில் நினைத்த போது
அக்ஷணம் வந்து உதவும்
ஆயியே போற்றி போற்றி

1730

நடை

ஆனமா காளிகையில் அதிக வரம்வாங்கி
வந்த படிக்கு அவன்நடக்கும் வேளையிலே
பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூப்பிட்டது
பொம்மண நாயக் கன் பொங்கமுடன் தானெழுந்து
பொம்மி யம்மாளைன்று பெருக்கமாய்க்

கூப்பிட்டான் 1735

கூப்பிட்டுப் பார்த்துக் குணமுள்ள தொட்டியனும்
பஞ்சகல் யாணியையும் பட்டத்துக் கத்தியுந்தான்
பொம்மி யம்மாளைப் பார்த்துப் பொருதாமல்

பொம்மணனும்

காணோ மென்று சொல்லிக் கதறினான் பொம்மண்ணனும்
காண வில்லையென்று பேரூன பொற்கதவை 1740

பொற்கதவைப் பேர்த்துப் புலம்பி வெளியில் வந்து
வாசலெங்கும் பார்த்தான் வர்ணக் கிளியாளைப்
பார்த்து மகளைப் பதறி விழுந்தழுதான்

பட்டணத்தி லுள்ள பரிசனங்கள் எல்லோரும்
திக்குத் திசை களெல்லாம் தேடித் திரிகையிலே 1745

மாதியச் சின்னனும் மகளையும் காணமென்று
எதிராகத் தேடி வந்தான் எண்ணமற்ற சக்கிலியன்
எல்லோரும் பார்த்து எடுத்துரைத்தா ரப்போது
மாதியன் மடனும் மங்கையரைக் கொண்டு சென்றான்
என்று சொல்லிச் சனங்கள் எல்லோரும்

எடுத்துரைக்க 1750

மந்திரியைத் தானழைத்து வகையுடனே பொம்மணனும்

விருத்தம்

இப்படி அரசன் தானும்

இயல்புடன் பொம்மி தானும்

ஒப்புடன் தேடி (எங்கும்)

ஒருவிடம் காணோ மென்று

செப்பமா ஊரி லுள்ளோர்

1755

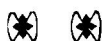
கி. பி. 1896-ஆம் ஆண்டில் சென்னை அருஞ்சல முதலியாரால் வெளியிடப்பெற்ற 'மதுரைவீரசுவாமி கதை' என்னும் நூலின் இறுதியில் அமைந்துள்ள குறிப்பு :-

கடவுள் துணை

மதுரைவீரசுவாமி கதை

சரித்திர அலங்காரம்

இம் மதுரைவீரன் அம்மானையைப் படித்தவர்களுங் கேட்டவர் களும் சுக்கிரவாரந்தோறும் பூசைசெய்பவர்களுக்கு கல்யாணங் கூடிவரும். உத்தியோகம் வரும். வியாதியால் மெலிகின்றவர் களுக்கு வியாதி நீங்கி விடும். மனோகவலை நீங்கிவிடும். சகல பாக்கியமும் சந்தான சம்பத்தும் அஷ்டயீஸ்வரியமும் தன கனக வஸ்துவும், தீர்க்காயுசும், புத்திரசம்பத்தும் மாடுகள் கன்றுகள் தழைத்துப் பயிர்களெல்லாம் நீட்சியை யோங்கி எப்பொழுதும் மறுவில்லாப் பெருமையுண்டாகும். இந்தப் படிக்கி காசிகாண்டத்தில் வியாசரால் சொல்லிய கவிகளிலிருந்ததை இக்கதைக்காக மொழி பெயர்த்தருளியது. சுபம். சுபம்.

இக்கதையினைப் படித்தவர், கேட்டவர், வீரனைப் பூசை செய்தவர்கள் அடையும்பயன் இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் வடமொழிக் காசிகாண்டத்தில் வியாசர் சொல்லிய கவிகளில் இருப்பதனை மொழிபெயர்த்தமைத்தது என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

தமிழில் தோன்றிய நாட்டுப்பாடலாக-தமிழ்மூலப்பாடலாகச் சில நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் வாழ்ந்து மாண்டவரைத் தெய்வமாகப் போற்றிப் பாடிய செய்தியை, பழங்கால வியாசர் கூற்றின் மொழி பெயர்ப்பாகச் சொல்வது, தமிழ் மூலநூல்களுக்கும், நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வடமொழி மூலாதாரம் காட்டிப் பெருமைகொண்ட பிற்காலப் போக்கினைக் காட்டுகின்றது. பிற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் வடமொழி பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை உணர இக்குறிப்பு உதவியாக உள்ளது.

பின்னிணைப்பு - II

கதை பொதிந்த நெடிய நாட்டுப்பாடல்களின் இறுதியில் வாழ்த்துக்கூறும் பகுதி அமைந்திருக்கக் காணலாம். பாடற் பயிற்சியின் பயன் அதன்கண் இடம்பெறும். இத்தகைய வாழ்த்துரை கட்டுக்கல்லாம், 'மல்லன் மாஞாலத்து வாழ்வீர் ஈங்கென்' எனத் தம் காப்பியத்தின் ஈற்றில் வாழ்த்துரைத்த இளங்கோவடிகளை முன்ன வராகக் கருதலாம். 1896ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மதுரைவீர சுவாமி கதைப்பதிப்பில், பாடலைப் படித்தோர் கேட்டோர்க்கேயன்றி நூலை வெளியிட்டோர் அச்சிட்டோர் ஆகியோர்க்கும் கூட வாழ்த்து உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டுப்பாடல்கள் காலந்தோறும், பல வகையிலும் நீட்சி பெறுதல் கூடும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் அவ் வாழ்த்துப்பகுதி வருமாறு : -

“பாடினோர் வாழி படித்தோரும் தான்வாழி
கேட்டோர் கிளை தழைத்துக் கீர்த்தி யுடனேவாழி
மாடுகன்று மக்கள் மருமக்கள் தான்வாழி
வீரனைப் பூசிக்கும் வேல்வீரர் தான்வாழி
அம்பாளச் சேந்திரமெனு மச்சக் கூடந்தான்வாழி
மன்னர் கிருஷ்ணசாமி முதலியார் மகிழ்ச்சியுடனேவாழி
அவரச்சக் கூடத்திலுள்ளோர் அனைவர்களுந்தான்வாழி
நாவலர்கள் வாழி நல்லோர் மிகவாழி
பூதலத்திலுள்ள புண்ணியர்கள் தான்வாழி
வாழி வாழி என்று சொல்லி வரமளித்தார் ஈச்சுரனார்”.

அம்பாள் அச்சுயந்திரசாலை முதலியனவும் வாழ்கவென்று ஈசுபரனார் கூறி வரமளித்ததாகச் சொல்லியிருப்பது வேடிக்கையாகத் தோன்றி னாலும், அதுமூலம், காலப்போக்கில் பலர் கைவண்ணக் காணிக்கைக் கும் நாட்டுப்பாடல் இடம் தந்து நிற்கும் தன்மையினை உணரலாம்.

பின்னிணைப்பு - III

நாட்டுப்பாடல்கள் பொதுமக்கள் பாடலாக அமைவதால் கொச்சை மொழிகளும் வட்டாரச் சொற்களும் அவற்றில் இடம் பெறுவது இயல்பாகும். இந்நூலில் இடம் பெற்ற அத்தகைய சொற்களிற் சில வருமாறு.

சொல்	ஏட்டிலுள்ள வடிவம்
புஷ்பம்	— பொற்பம்
ஆலத்தி	— ஆலாற்றி
அரண்மனை	— அரமனை, அரமனை
வம்சம்	— வங்கிஷம்
விரைவு	— விரசு
புறப்படுகையில்	— புறப்படையில்
சொல்லுகையில்	— சொல்லையிலே
யார் பெற்ற	— ஆரு பெற்ற
மறுகி	— மருவி
சொல்வதுவும்	— சொல்லறதும்
அப்போது	— அப்போ
ஏற்றம்	— ஏத்தம்
தான் அழ	— தான் அழுக

வட்டார வழக்கு

பலுக்குவாள்

ஊறக்கட்ட

புத்திஅறிந்தாள்

உருமாலை.

பின்னிணைப்பு - IV

இந்நூலது ஏட்டுச்சுவடியின் தன்மை பற்றிச் சரசுவதிமகால் நூலகக்குறிப்பு :-

Name : வீரையன் அம்மானை.

M. No. : 997.

Copied Vol. No. : 2314.

Substance : Palm leaf. Size 39.5×3 c. m.

Leaves : 66

Lines : 7 — 8 to a page.

Script : Tamil. No. of Granthas 2000.

Author : அறிய இயலவில்லை. incomplete.

Beginning : காப்பு.

பார்புகழும் வீரையன் மேல் பண்புடனே அம்மானை

..... நூல்

கணபதியே நமவென்றால் கலங்குமே வல்வினைகள்

.....

End :

நான் பிறந்த சேதியெல்லாம் நலமாகக் கேட்டருளீர்

Colophon: இல்லை

Subject : அம்மானை (96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று)

Remarks : ஏடுகள் சற்றுச் சிதிலமாக உள்ளன.

ஓரங்கள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

ஏடுகளிற் சில மாறுபடக் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

பின்னிணைப்பு - V

சென்னை அரசாங்கக் கையெழுத்து நூலகம் வெளியிட்டுள்ள நூற்
பட்டியலில் வீரையன் அம்மானை பற்றிய குறிப்பு :

A Triennial Catalogue of Manuscripts

1919 - 20 to 1921 - 22.

Vol. IV Part 2 Tamil.

R. No. : 494

Palm leaf 16½ × 1¼ inches — Lines 5 in a page.

Tamil — Injured, old.

Presented in 1921 - 22 by MRRY

Chokkalingam Pillai Avergal, Karnam

Karungalakkudi, Melur Taluk, Madurai Dt.

வீரையன் அம்மானை

VIRAYYANAMMANAI

Stanzas relating to the biography of Virayyan, son of a
King of Benares :

Incomplete.

Beginning :

கணபதியை நோக்கிக் கைதொழு வேனம்மானை

கணபதியை [ன] ம் [ப] (பு) வேமார்க்குக் கருமங்கள்தாம்
தொலையும்.

End.

தானிருக்கும் கோட்டை தாண்டிக் குதிக்கையிலே

கண்டந்தச் சே [வு] (வ) கரும் கள்ளனென்று தாம் பிடித்து.

(கு. 4.) —

இது வீரையன் என்னும் பிரபுவின் மீது இயற்றப்பட்ட நூல்,
எளிய நடையிலானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற
வில்லை. ஏடுகளிற்சில மாறுபடக் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

பிழை திருத்தம்

வரி	பிழை	திருத்தம்
237	புத்திரந்தான்	— புத்திரன் தான்
302	லான	— மேலான
331	துணையமிருந்து	— துணையமிருந்து
558	செய்யுமென்றான்	— செய்யுமென்றான்
619	பிளைக்கள	— பிள்ளைக்கவி
665	மெழுகிப்	— மெழுகிப்
764	காந்திரகூவி	— சந்திரகாவி
984	தெண்டலிட்டன்	— தெண்டலிட்டான்
1077	3 முதாடு	— 3 சமுதாடு
1303	நானறியேன்	— நானறியேன்
1467	பானம்	— பாணம்
1497	கொண்டிருந்தேன்	— கொண்டிருந்தேன்
1505	தான் கேட்க	— தான் கேட்க

